

I S A I A

C A P I

Vedearea carea au văzut Isaia, feciorul 1
lui Amos, carea au văzut asupra 2
Iudeii, asupra Ierusalimului, întru 3
împărăția lui Ozie și lui Ioatham și 4
Ahaz și Ezechia, carii au împărățit 5
Iudea. Ascultă, ceriule, și bagă în urechi, 6
pămînte, căci Domnul au grăit: „Fii am născut 7
și am înălțat și ei pre Mine M-au defăi- 8
mat. Conoscut-au boul pre cel ce l-au cîști- 9
gat și măgariul iaslea domnului lui, și Israil 10
pre Mine nu Mă cunosc și nărodul Mieu n-au 11
priceput“. Vai, limbă păcătoasă, nărod plin 12
de păcate, sămînță rea, fii fără de leage, pără- 13
sit-aș pre Domnul și aș mîniat pre Sfîntul lui 14
Israil, streinară-se îndărăt. Ce încă veș 15
răni, adăogînd fărădeleage? Tot capul la 16
dureare și toată inima la întristare. De la 17
picioare pînă la cap nu iaste întru el întregă-
ciune, nici rană, nici struncinare, nici zgaibă
îmflată, nu iaste unsoare a pune, nici untde-
lemn, nici legături. Pămîntul vostru – pus-
tiiu, cetățile voastre – arse cu foc, țara
voastră, înaintea voastră, cei streini o
mănîncă de tot pre ea și s-au pustiit, surpată
fiind de năroade streine. Părăsi-se-va fata
Sionului ca o colibă într-o vie și ca un pătul
într-o grădină cu crastaveș, ca o cetate încun-
giurată. Și de nu Domnul Savaoth ar fi
lăsat noao sămînță, ca Sodomul ne-am fi făcut
și ca Gomorul ne-am fi asămănat. Ascultaș
cuvîntul Domnului, boiarii Sodomului; luaș
aminte leagea lui Dumnezău, nărodul Gomo-
rului. „Ce e Mie mulțimea jîrtvelor 11
voastre? – zice Domnul. Plin sînt de arderi-
de-tot (și) de berbeci și seu de miei; și sînge de
tauri și de țapi nu voiu. Nici de aș veni să vă 12
arătaș Mie, pentru că cine au cercetat acestea
den mîinile voastre, ca să călcaș curtea
Mea? Nu vă veș adaoge de veș aduce făină 13
de grîu, deșartă tămîie – urciune Îm iaste.
Lunile ceale noao ale voastre și sîmbetele și zi 14
mare nu sufăr; post și țineare de lucru și
lunile ceale noao ale voastre și sărbătorile
voastre uraște sufletul Mieu; făcutu-v-aș Mie
spre sașiu, nu voiu mai părăsi păcatele
voastre. Cînd veș întinde mîinile, întoarce- 15
voiu ochii Mie de cătră voi și, de veș înmulți
ruga, nu voiu asculta pre voi, pentru că
mîinile voastre pline sînt de sînge. Scăl- 16
daș-vă, curaș vă faceș, luaș răutășile de la
sufletele voastre denaintea ochilor Mie, pă-
răsiș-vă de răutășile voastre. Învășaș bi- 17

ne a face, cercetați judecata, mîntuiți pre cel ce să năpăstuiască, judecați săracului și îndirep-
 18 tați văduva. Și veniți și să ne întrebăm – zice Domnul – și, de vor fi păcatele voastre ca cel negru, ca zăpada le voiui albi; și de vor fi ca
 19 roșiul, ca lîna le voiui albi. Și, de veți vrea și Mă veți asculta, bunătățile pămîntului veți mîn-
 20 ca. Iară de nu veți vrea, nici Mă veți asculta, sabia pre voi va mînca“, pentru că gura Dom-
 21 nului au grăit acestea. Cum s-au făcut curvă cetatea cea credincioasă, Sionul, plin de judecată, în carea dreptatea dormi întru ea și
 22 acum ucigaș? Argintul vostru – nelămurit, cîrciumarii tăi amestecă vinul cu apă.
 23 Boiarii tăi nu ascultă, părtaș de furi, iubind daruri, gonind răsplătire, pre săraci nu judecînd și judecata văduvelor neluînd aminte.
 24 Pentru aceea, acestea zice Stăpînitoriul, Domnul Savaoth: „Vai, cei putincioși ai lui Israil, pentru că nu se va potoli mînia Mea spre cei vrăjmaș și judecata de cătră vrăjmașii
 25 Miei voiui face. Și voiui aduce mîna Mea preste tine și voiui lămuri spre curat și pre cei neascultători voiui piarde și voiui lua pre toți cei fără leage de la tine și pre toți sămeții.
 26 Și voiui pune pre judecătorii tăi ca mai nainte și pre sfeatnicii tăi ca den ceput, și după aceasta te vei chema cetatea dreptății, mitro-
 27 polie credincioasă. Sion, cu judecată se va
 28 mîntui robimea ei și cu milostenie“. Și se vor zdrobi cei fără leage și cei păcătoși deodată, și cei ce au părăsit pre Domnul con-
 29 ceni-se-vor. Pentru căci se vor rușina de cătră idoli lor, carele ei vrea, și să rușinară la grădinile carele au poftit. Pentru că vor fi
 30 ca un terevinth ce au lepădat frunzele lui și ca
 31 o grădină neavînd apă. Și va fi virtutea lor ca puzderia cîlților și lucrurile lor împreună ca niște scînteii, și vor arde de tot cei fără de leage și nu va fi cine să stingă.

C A P I I

1 uvîntul carele s-au făcut cătră Isaia, feciorul lui Amos, pentru Iudea și
 2 pentru Ierusalim. Că va fi în zilele ceale de apoi ivit muntele Domnului și casa lui Dumnezău pre vîrfurile măgurilor și se va înălța mai sus decît dealu-
 3 rile și vor veni într-însa toate limbile. Și vor merge limbi multe și vor grăi: „Veniți și să ne suim la muntele Domnului și la casa Dumnezăului lui Iacov, și va vesti noao calea Lui și vom merge întru dînsa“. Pentru că den Sion va ieși leagea și cuvîntul Domnului den
 4 Ierusalim. Și va judeca în mijlocul limbilor și va dovedi norod mult; și vor tăia sabiile lor la pluguri și fuștiurile lor pre seaceri, și nu va

lua limbă spre limbă sabie și nu se vor mai
 învăța încă a să bate. Și acum, casa lui
 Iacov, veniți și să meargem întru lumina
 Domnului! Pentru că lăasă norodul Lui,
 casa lui Iacov, căci s-au împlut ca den ceput țara lor de vrăji, ca a celor striini de fealiu, și fii mulți de fealiu striini s-au făcut lor. Pentru că să împlu țara lor de argint și de aur, și nu era număr visteriilor lor. Și să împlu
 pămîntul de cai, și nu era număr carălor lor; și să împlu pămîntul de urficiunele faptelor mînilor lor și să închinară celor ce au făcut deagetul lor. Și să plecă omul și să smeri
 bărbatul și nu voiui părăsi pre ei. Și acum
 întrați la pietri și vă ascundeți la pămînt de cătră fața fricii Domnului și de mărirea vîr-
 tei Lui, cînd Se va scula să piarză pămîntul. Pentru că ochii Domnului înalți sînt, și
 omul – smerit; și se va smeri înălțimea oame-
 nilor și Se va înălța Domnul Însuș în ziua
 aceea. Pentru că ziua Domnului Savaoth
 – preste tot dosăditoriul și mîndrul și preste tot înălțatul și rîdicatul, și se vor smeri; Și
 preste tot chedrul Livanului celor înalte și rîdicate și preste tot copaciul ghindii Vasanu-
 lui, Și preste înaltă măgură și preste tot
 dealul înalt, Și preste tot turnul înalt și
 preste tot zidul înalt, Și preste tot vasul
 mării și preste toată privirea frumseștelor vaselor. Și se va smeri tot omul și va cădea
 înălțimea oamenilor, și Se va înălța Domnul sîngur în ziua aceea. Și ceale făcute de
 mîni toate le vor ascunde, Băgîndu-le la
 peșteri și în spintecăturile pietrilor și în gau-
 rile pămîntului de cătră fața înfricoșării Dom-
 nului și de slava puterii Lui, cînd Se va scula să surpe pămîntul. Pentru că în ziua aceea
 va scoate omul urficiunele lui ceale de argint și ceale de aur, carele au făcut a să închina, celor deșarte și liliacilor, Ca să între în gaurile
 pietrii ceii tari și la spintecăturile pietrilor de cătră fața înfricoșării Domnului și de mărirea
 puterii Lui, cînd Se va scula să piarză pămîntul. Conteniți voao de la omul carele ră-
 22 suflă cu nărea lui, căci în cine s-au socotit?

C A P I I I

1 ată dară Stăpînul, Domnul Savaoth, lua-va de la Israil și de la Iudea pre cel putincios și pre cea putincioasă, putearea pîinii și putearea apei, Uriași și virtucios, om războinic și jude-
 2 cătoriu și proroc și chipzuitoriu și bătrîn și căpi- tan de 50 și minunat sfeatnic și înțelept mai mare preste teslari și priceput ascultătoriu. Și voiui
 3

pune tineri căpetenii lor și batjocoroșii vor
 4 stăpîni pre ei. Și va cădea norodul, om
 cătră om și om cătră aproapele lor; împiede-
 ca-să-va copilul cătră cel bătrîn, cel necinstit
 5 cătră cel cinstit. Căce va uita om pre fratele
 său și rudeniei tătîni-său, zicînd: „Haină ai,
 căpetenie fii noao, și mîncarea mea sup tine
 6 să fie“. Și, răspunzînd, în ziua aceea va
 grăi: „Nu voui fi ție căpetenie, pentru că nice
 în casa mea iaste pîinea, nice haină, nu voui fi
 7 căpetenie norodului acestuia“. Căce să
 părăsește Ierusalimul și Iudea au căzut, și
 limbile lor cu fărădelegile ceale spre Domnul
 neascultînd, pentru căce acum să smeri mări-
 8 rea lor. Și rușinea feații lor să împotrivi
 lor, și păcatul lor ca al sodomleanilor l-au ves-
 tit și l-au ivit – vai sufletului lor, pentru căce
 9 au sfătuit sfat rău asupra lor, Zicînd: „Să
 legăm pre cel drept, căce de rea treabă ne
 iaste“, deci nașterile lucrurilor lor vor mîn-
 10 ca. Vai celui fără de leage, reale după fap-
 11 tele mînilor lui întîmpla-să-vor lui. Noro-
 dul Mieiu, ispravnicii voștri vă spicuiescu pre
 voi și cei ce cer vor stăpîni pre voi; norodul
 Mieiu, cei ce fericescu pre voi rătăcescu pre
 voi și cărarea picioarelor voastre o scutură.
 12 Ce acum va sta la judecată Domnul și va pune
 13 la judecată norodul Lui. Acesta, Domnul, la
 judecată va veni cu cei mai bătrîni ai norodu-
 lui și cu boiarii Lui și: „Voi căce ați arsu via
 Mea și jacul săracului în casele voastre?
 14 Pentru ce voi năpăstuiți norodul Mieiu și fața
 săracilor rușinați?“ – zice Domnul, Domnul
 15 oștilor. Aceastea zice Domnul: Pentru căce
 s-au înălțat featele Sionului și au mersu cu
 grumaz nalt și în clipealele ochilor și cu mer-
 sul picioarelor împreună, tîrînd hainele, și cu
 16 picioarele împreună jucînd, Și va smeri
 Dumnezău stăpînile, featele Sionului, și
 17 Domnul va descoperi chipul lor În ziua
 aceea și lua-va Domnul mărirea îmbrăcă-
 18 minții lor și ceapsele Și podoaba grumazi-
 lor și lefthul și podoaba feații lor și tocmirea
 19 podoabei cei de mărire Și gherdanele și
 brațările și inealele și ceale de na direapta și
 20 cei împlețiți cercei Și ceale premprejur
 mohorîte și ceale mijlocii mohorîte și acoperi-
 21 turile ceale ce-s în casă Și ceale lucii foarte
 22 și ceale vișine și ceale vinete Și roșie și
 vison, cu aur și vînat împreună țasut, și bro-
 23 bodealnici închise. Și va fi în loc de mirose-
 nia cea frumoasă prah, și în loc de brîu cu
 fune te vei încinge, și pentru podoaba capului
 cea de aur pleșuvire vei avea, pentru faptele
 tale, și pentru haina cea mijlocie mohorîta te
 24 vei încinge cu sac. Și fiul tău cel preafru-

mos, pre carele iubesti, cu sabie va cădea și
 cei vîrtucioși ai voștri cu sabie vor cădea și să
 vor smeri. Și vor plînge raclele podoabei 25
 voastre și vei rămînea sîngur și la pămînt te
 vei face țarină.

C A P I V

Si să vor apuca șapte muieri de un om 1
 într-aceaea zi, zicînd: „Pîinea noastră 2
 vom mînca și hainele noastre vom 3
 îmbrăca, fără numai numele tău să să 4
 cheame preste noi; ia ponosul nos- 5
 tru“. În ziua aceea lumina-va Dumnezău 6
 cu sfat cu mărire pre pămînt, ca să înalțe și să
 mărească pre cel rămas al lui Israil. Și va fi
 cel rămas în Sion și cel rămas în Ierusalim
 sfinți să vor chema, toți cei ce s-au scris la
 viață în Ierusalim. Căce va spăla Domnul
 tina fiilor și a featelor Sionului, și sîngele
 Ierusalimului va curăți den mijlocul lui cu duh
 de judecată și cu duh de arsură. Și va veni,
 și va fi tot locul muntelui Sionului și toate
 premprejurile lui va umbri norul ziua și pre-
 cum fumul și lumina focului arde noaptea;
 Cu toată mărirea se va acoperi, și va fi la
 umbră de zăduh și întru acoperemînt și întru
 ascuns de năsilnicie și ploaie.

C A P V

Inta-vou dară celui iubit cîntarea 1
 iubitului mieu, viei meale. Vie s-au 2
 făcut celui iubit în corn, în loc gras. 3
 Și gard am pus împrejur și am șen- 4
 țuit, și am răsădit viță bună, rodnică, 5
 și am zidit turn în mijlocul ei, și înainte teasc 6
 am săpat întru ea, și așteptaiu să facă stru- 7
 guri, și făcu spini. Și acum, cei ce lăcuți 8
 Ierusalimul și omul Iudei, judecați întru mine 9
 și întru mijlocul viii meale. Ce voui face
 încă viii meale și n-am făcut ei? Pentru căci
 am așteptat ca să facă struguri, și au făcut
 mărăcini. Acum dară voui povesti voao ce
 eu voui face viei meale: lua-vou gardul ei și
 va fi în jah, și voui răsipi zidul ei și va fi spre
 călcare-de-tot. Și voui lăsa via mea și nu se
 va tăia, nici se va săpa, și se va sui pre ea ca
 pre țalenă spinul, și norilor voui porunci ca
 să nu ploao la ea ploaie. Pentru că via
 Domnului Savaoth casa lui Israil iaste, și omul
 Iudei – tînară odraslă iubită; așteptaiu ca să
 facă judecată, și făcu fărădeleage, și nu direp-
 tate, ce strigare. Vai de ceia ce împreună
 casă cătră casă și țarină cătră țarină apro-
 piind, pentru ca al vecinului să ia cevaș; sau
 lăcui-veți sînguri pre pămînt? Pentru că s-au
 auzit la urechile Domnului Savaoth aceastea,
 pentru că, de se vor face case multe, spre pustiiu
 vor fi mari și bune și nu vor fi cei ce lăcuiesc în-

10 tru eale. Pentru că unde lucrează zece
 11 părechi de boi va face un urciur, și cel ce
 12 samănă artave 6 face-va măsurii trei. Vai,
 13 ceia ce să scoală dimeneață și gonesc îmbăta-
 14 rea, cei ce îngăduiesc târziu, pentru că vinul
 15 opări-va pre ei. Pentru că cu alăute și
 16 canon și timpene și fluire beau vinul, și fap-
 17 tele Domnului nu le văd și faptele mînilor Lui
 18 nu le socotesc. Deci dară robit norodul
 19 meu s-au făcut, pentru căci nu știia ei pre
 20 Domnul; și mulțime s-au făcut de morți,
 21 pentru foamete și însătoșare de apă. Și
 22 lărgi iadul sufletul lui și deschise gura lui, ca
 23 să nu lase; și se vor pogorî cei slăviți și cei
 24 mari și avuții și lacomii ei și cel ce să bucura
 25 întru ea. Și se va smeri om, și se va necinsti
 26 bărbat, și ochii cei ridicăți smeri-se-vor. Și
 27 Se va înălța Domnul Savaoth întru judecată și
 28 Dumnezău cel Sfînt mări-Se-va întru direpta-
 29 te. Și se vor paște cei hrăniți ca taurii, și
 30 pustiile celor apucați mieii le vor mânca.
 31 Vai, ceia ce tirăsc păcatele lor ca cu o fune
 32 lungă și ca cu o curea a unii junce de jug fără-
 33 legile (lor), Ceia ce zic: „Curînd să să apropie
 34 ceale ce va face, pentru ca să vedem, și vie
 35 sfatul Sfîntului [lui] Israil, pentru ca să co-
 36 noaștem“. Vai, ceia ce zic cel rău bun și cel
 37 bun rău, ceia ce pun întunearecul lumină și
 38 lumina întunearec, ceia ce pun cel amar dulce
 39 și cel dulce amar. Vai, cei pricepuți întru
 40 sine și înaintea lor știutori. Vai, cei ce pot ai
 41 voștri, cei ce beau vinul și silnicii și cei ce
 42 ameastecă sichera. Cei ce îndireptează pre
 43 cel necurat, pentru daruri, și cel drept de la
 44 cel drept ridicînd. Pentru aceea, în ce
 45 chip va arde trestia de cărbunele focului, și va
 46 arde de pară slobodă, rădăcina lor ca țărîna
 47 va fi, și floarea lor ca prahul se va sui, pentru
 48 că n-au vrut leagea Domnului Savaoth, ce
 49 cuvîntul Sfîntului [lui] Israil întărîtară. Și
 50 Să minie cu urgie Domnul Savaoth preste
 51 norodul Lui; și puse mîna Lui preste ei și lovi
 52 pre ei și să întărîtară munții; și să făcură mor-
 53 tăciunile lor ca gunoiul în mijlocul drumului;
 54 și întru toate acestea nu s-au întors mîna
 55 Lui, ce încă mîna Lui naltă e. Pentru
 56 aceeaa ridică-va semn în limbile ceale de
 57 departe și va suiera de la marginea pămîntu-
 58 lui, și, iată, degrabă sprinten vine. Nu vor
 59 flămînzi, nici vor osteni, nici vor dormita, nici
 60 vor dormi, nici vor dezlega brînele lor de la
 61 mijlocul lor, nici se vor rumpe curealele încăl-
 62 țămintelor lor. Cărora săgețile ascuțite sînt și
 63 arcele lor încordate, picioarele cailor lor ca o pia-
 64 tră tare s-au socotit, roatele carălor lor ca un vi-
 65 for. Pornescu-se ca leii și au stătut ca puii le-

ului, Și să va apuca și va striga ca o hiară și
 va scoate, și nu iaste cel ce mîntuiaște pre ei.
 Și va striga pentru ei în ziua aceea, ca glasul
 mării ce vâluiăște. Și vor căuta la ceriu, sus și
 jos: și, iată, întunearec năsilnic întru lipsa lor.

CAP VI

1 i fu în anul carele au murit Ozia împă-
 2 ratul, văzut-am pre Domnul săzînd
 3 pre scaun înalt și rădicat și plină casa
 4 de mărirea Lui. Și serafimi sta
 5 împrejurul Lui, și 6 aripi la unul, și 6
 6 la altul, și cu doao acoperiia fața, și cu doao
 7 acoperiia picioarele, și cu doao zbură. Și
 8 striga unul cătră altul și zicea: „Sfînt, Sfînt,
 9 Sfînt, Domnul Savaoth, plin tot pămîntul de
 10 mărirea Lui“. Și să rădică pragul de sus al
 11 ușii de glasul care striga, și casa să umplu de
 12 fum. Și zis: „O, ticălosul, eu, căci m-am
 13 umilit, căci, om fiind și necurate buze avînd,
 14 în mijlocul norodului ce are buze necurate eu
 15 lăcuiesc și pe Împăratul, Domnul Savaoth,
 16 văzuii cu ochii miei“. Și să trimise cătră
 17 mine unul den serafimi, și în mînă avea cărbu-
 18 bune carele cu lingura l-au luat de la jîrtăv-
 19 nic. Și atinse de gura mea și zise: „Iată, au
 20 atins acesta de buzele tale și va lua fărădele-
 21 gile tale, și păcatele tale le va curăți“. Și auziiu
 22 glasul Domnului zicînd: „Pre cine voi trimi-
 23 te? Și cine va merge cătră norodul
 24 acesta?“ Și zis: „Iată, eu sînt, trimite-mă“.
 25 Și zise: „Pasă și zi norodului acestuia: ‘Cu
 26 auzul să auziți și să nu priceapeți, și căutînd să
 27 căutați și să nu vedeți’. Pentru că s-au
 28 îngrășat inema nărodului acestuia, și cu
 29 urechile lor greu au auzit și ochii lor au închis,
 30 ca nu cîndai să văză cu ochii și cu urechile să
 31 auză și cu inema să priceapă, și să vor
 32 întoarce și voi vindeca pre dînșii“. Și zis:
 33 „Pînă cînd, Doamne?“ Și zise: „Pînă unde
 34 să vor pustii cetăț a nu să lăcui și case a
 35 nu fi oameni și pămîntul va rămînea pustiiu“.
 36 Și, după aceasta, îndelunga-va Dumnezeu
 37 oamenii și să vor înmulți cei ce au rămas pre
 38 pămînt. Și încă preste el iaste al zecele, și
 39 iarăș va fi la pradă ca tereventhul și ca ghinda
 40 cînd va cădea den găocea ei; sămîntă sfîntă –
 41 stîlpirea ei.

CAP VII

1 i fu în zilele lui Ahaz și lui Ioachim,
 2 fiului Oziei, împăratului Iudii, să
 3 sculă Rasin, împăratul Aramului, și
 4 Fache, fiul Romeliei, împăratul lui
 5 Israil, preste Ierusalim, ca să-l bată
 6 pre el, și nu putură ca să-l bată pre el.
 7 Și să vesti în casa lui David, zi-

cînd: „Să tocmi Aram cătră Efraim“. Și să spămîntă sufletul lui și sufletul norodului lui, în ce chip în dumbravă lemnul de vînt să va 3 clăti. Și zise Domnul cătră Isaia: „Ieși în timpinarea lui Ahaz, tu și cela ce au rămas, Iasuv, feciorul tău, cătră scaldătoarea căii cei 4 de sus a țarinei nălbitorului. Și vei grăi lui: ‘Păzește a te potoli și nu te teame, nici sufletul tău slăbească de ceale doao leamne ale tăciunelor ce fumează acelora, pentru că cînd 5 urgia mîniei să va face, iarăș voiu vindeca și fiul lui Aram, și fiul lui Romelie. Căci au sfătuit sfat rău Efraim și fiul lui Romelie 6 pentru tine, zicînd: Sui-ne-vom la Iudea și, grăind împreună cu ei, întoarce-i-vom pre dîșșii cătră noi și vom împărăți ei pre fiul lui 7 Taveil’. Aceastea zice Domnul Savaoth: 8 ‘Nu va rămînea sfatul acesta, nici va fi. Ce capul lui Aram – Damascul, și capul Damascului – Raasim; ce preste 65 de ani va lipsi 9 împărăția lui Efraim preste norod. Și capul lui Efraim – Somoron, și capul lui Somoron – fiul lui Romelie. Și de nu veți creade, nici veți 10 înțeleage‘. Și adaoșe Domnul a grăi lui 11 Ahaz, zicînd: „Ceare ție semn de la Domnul Dumnezeul tău: întru adîncare, au întru 12 înălțime“. Și zise Ahaz: „Nu voiu ceare, 13 nici voiu ispiți pre Domnul“. Și zise: „Ascultați, dară, casa lui David, au mică voao iaste nevoință a da oamenilor? Și cum Domnului 14 daș nevoință? Pentru aceea da-va Domnul, El, voao semn: iată, Fecioară în pîntece va lua și va naște Fiiu și vei chema 15 numele Lui Emmanuil. Unt și miare va mînca, și, mai nainte decît a cunoaște El au a 16 aleage realele și va alege binele. Căci, mainte de a cunoaște Copilul binele sau răul, nu ascultă răului ca să aleagă binele, și va rămînea pămîntul, de carele tu temi, de la fața 17 celor doi împărați. Ce va aduce Dumnezău preste tine și preste nărodul tău și preste casa părintelui tău zile, carele încă n-au venit den carea zi au luat Efraim de la Iuda, pre împăratul 18 asirianilor. Și va fi în ziua aceea șuiera-va Domnul muștelor, care domnescu o parte a rîului Eghipetului, și albinei, carea 19 iaste în țara asirianilor. Și vor ieși și se vor odihni toți în văile țării și în găurile pietrilor și în peșteri și la toată spărtura și în tot lemnul. 20 În ziua aceea rade-va Domnul, cu bri-ciul cel îmbătat decindea de rîul, împăratului asirianilor capul și perii picioarelor și barba 21 va lua. Și va fi în ziua aceea, hrăni-va 22 omul juncă de boi și 2 oi. Și va fi den prea mult a bea lapte, mînca-va unt, căci unt și lapte va mînca tot cel ce au rămas pre pămînt. 23 Și fi-va în ziua aceea, fi-va tot locul unde

vor fi 1000 de vii 1000 de sicli, spre țelină vor fi și spre spini. Cu săgeată și cu săgetături vor 24 întra acolo, căci țelină și mărăcini va fi tot pămîntul. Și tot muntele arat ara-se-va, însă nu 25 va veni acolo frică, pentru că va fi den țelină și den spini pășunea oii și călcătura bouului“.

CAP VIII

i zise Domnul cătră mine: „Ia ție o 1 bucată de hîrtie noao, mare, scrie într-însa cu condeiul omului: ‘Ca iute 2 pradă a face jafurilor’. Pentru că de față iaste, și mărturii Mie-M fă 3 credincioși oameni, pre Uria, preotul, și pre Zaharia, feciorul Varahiei“. Și veniuu cătră 4 prorociță și luo în pîntece, și născu fiuu, și zise Domnul mie: „Cheamă numele lui ‘De sîrg 5 pradă, iute jăfuiaste’. Pentru căci, mai nainte decît a cunoaște copilul a chema pre 6 tată au pre maică, lua-va putearea Damascului și prăzile Samariei înaintea împăratului 7 asirianilor“. Și adaoșe Domnul a grăi mie, zicînd încă: „Pentru căci nu va nărodul 8 acesta apa lui Siloam, carea merge încet, ce vor să aibă pre Rasin și pre fiul lui Romeliu 9 împărat preste voi“, Pentru aceea, iată, 10 Domnul aduce preste voi apa rîului cea tare și multă, pre împăratul asirianilor și mărirea lui, și se va sui preste toată valea voastră și va 11 îmbla preste tot zidul vostru. Și va lua de la 12 Iudea om carele va putea cap să rîdice, au cu puțință a săvîrși ceva, și va fi tabăra lui ca să 13 împle lățimea țării tale. „Cu noi – Dumnezău, Cunoașteți limbi și vă biruiți, și ascultați pînă 14 la marginea pămîntului, întărindu-vă biruiți-vă, că, de vă veț iarăș întări, iară vă veț birui. 15 Și vericare sfat vă veț sfătui, răsipi-l-va Domnul, și cuvîntul carele veț grăi nu va rămînea 16 întru voi, căci cu noi – Dumnezău“. Așa 17 zice Domnul, la mîna cea tare nu ascultă la meargerea căii nărodului acestuia, zicînd: 18 „Ca nu cîndai să zică năsilnic, pentru că tot, 19 orice va zice norodul acesta, năsilnic iaste, și de frica lui să nu vă teamet, nici să vă turburaț. 20 Pre Domnul puterilor, pre El sfințiți, și El va fi frica ta, că, de vei fi pre El nedejduind, 21 Fi-va ție întru sfințenie, și nu ca la a 22 pietrii împiedecare veț timpina, nici ca a pietrii căzătură, și casele lui Iacov în laș și în gropilă săzînd în Ierusalim. Pentru aceea vor 23 slăbi întru ei mulți și vor cădea și se vor zdrobi, și se vor apropia și se vor prinde oameni, întru întemeiare fiind“. Atuncea 24 aiave vor fi cei ce pecetluiesc, ca să nu înveațe leagea. Și va grăi: „Îngădui-voiu pre Dumnezău, pre Cel ce au întors fața Lui de la casa lui Iacov, și, nedejduind, voiu fi preste El. Iată eu și 25 copiii, care mi-au dat Dumnezău, și vor fi seam-

ne și minuni în casa lui Israil, de la Domnul Savaoth, Care lăcuiaște în muntele Sionului“.

19 Și de vor zice cătră voi: „Cercați pre cei ce grăiescu den pîntece și pre cei ce de la pămînt strigă, pre cei ce grăiesc în deșărt, carii den pîntece vor glăsuu“. „Au nu limbă cătră Dumnezăul lor vor cerceta? Dirept ce vor cerceta

20 pentru cei vii pre cei morți?“ Pentru că leage la ajutoriu au dat, pentru ca să zică nu iaste ca cuvîntul acesta, pentru carele nu iaste

21 daruri a da pentru el. Și vor avea preste voi rea foamete și va fi deaca veț flămînzi, vă veț mîhni și rău veț grăi pre boiarini și ceale

22 părintești, și vor căuta la ceriu sus. Și la pămînt jos vor căuta, și, iată, lipsă strimță și întunearc, necaz și strînsoare și întunearc cît să nu vază; și nu să va tîngui cel ce iaste întru îngustare pînă la vremea; aceasta întuiu de sîrg bea.

C A P I X

1 **L**egrabă fă țara Zavolonului, pămîntul Neftalimului și ceialalți cei spre marginea mării și decindea de Iordan,

2 Galilea limbilor. Norodul cel ce mergea întru întunearc văzu lumină mare; ceia ce lăcuiescu în locul și umbra morții, lumina-va lumina preste voi. Pre cel mai mult al norodului ai pogorit cu veselie, și să vor veseli înaintea Ta [ca] cei ce să veselescu la seacere și în ce chip cei ce pradă

4 prăzi. Pentru căce s-au luat jugul cel ce preste ei zace și toiagul cel preste grumazul lor, pentru că toiagul celor ce cer l-au răsipit

5 ca în ziua aceea ce era pre Madiam. Căce toată podoaba adunată cu vicleșug și haina cu împăcăciune vor plăti și vor vrea de s-ar fi făcut arși cu foc. Căce Copil s-au născut

6 noao, Fiiu și să deade noao, Căruia domnia să făcu preste umărul Lui, și să cheamă numele Lui: „Al marelui sfat Înger, minunat Sfeatnic, Dumnezău tare, biruitoriu, Domnu păcii, Părintele veacului celui viitoriu“, pentru că

7 Lui. Și mare e stăpînirea Lui, și păcii Lui nu iaste săvîrșit preste scaunul lui David și împărăția lui să o îndirepteaze pre ea și să sprijănească cu judecată și cu direptate, de acum și pînă în veac. Rîvnirea Domnului Savaoth va face aceasta. Moarte au trimis Domnul preste Iacov, și veni preste Israil. Și vor cunoaște tot norodul lui Efraim și cei ce sād în Samaria, cu semeție și cu înaltă inimă zicînd:

10 „Cărămizele căzură; ce veniți să cioplîm pietri și să tăiem dudi și chedri și să ne zidim noao turnuri“. Și va dărîma Dumnezău pre cei ce să scoală pre măgura Sionului preste El și pre vrăjmașii Lui va răsipi: Siria despre răsăriturile

soarelui și pre elini de la apusurile soarelui, pre cei ce mănîncă pre Israil cu toată gura; preste toate aceastea nu s-au întorsu mînia, ce încă e mîna naltă. Și norodul mieu nu

13 s-au întorsu, pînă s-au rănit, și pre Domnul puterilor nu L-au cercat. Și au luat Domnul

14 de la Israil capul și coada, mare și mică, întru o zi: Bătrînu și pre cei ce obrazele laudă –

15 aceasta e începătura, și proroc învățînd fărădeleage – acesta e coada. Și vor fi cei ce

16 fericescu norodul acesta rătăcind și vor înșăla pentru ca să-i înghiță pre ei. Și pentru

17 aceea pre tinerii lor nu Se va veseli Domnul și pre sārăimani lor și pre văduvele lor nu le va milui, căce toți-s fără leage și rai, și toată gura grăiaște strîmbătăți; preste toate aceastea nu s-au întorsu mînia Lui, ce încă mîna Lui e înaltă. Și va arde ca focul fărădeleagea și ca troscotul uscat să va mînce de foc; și va arde întru desişurile dumbrăvii, și va mînce împreună împrejurele dealurilor toate. Pentru mînia urgiei Domnului ars-au pămîntul tot, și va fi norodul ca cînd ar fi arsu de foc. Om pre fratele lui nu va milui, Ce va abate

20 în na direapta, căce va flămînzi, și va mînce ceale de na stînga, și nu se va sătura omul mîncînd cărnurile brațului lui. Pentru că va

21 mînce Manassis al lui Efraim și Efraim al lui Manassi, căce împreună vor încunjura pre Iuda; preste toate aceastea nu s-au întorsu mînia, ce încă mîna Lui înaltă e.

C A P X

1 **L**ai celor ce scriu vicleșug, pentru că scriind, vicleșug scriu, Abătînd judecata săracilor, jecuind judecata measerilor norodului Mieu, ca să le fie lor văduva în jah și sārămanul spre pradă. Și ce vor face în ziua socotealei? Pentru că năcazul vostru de departe va veni. Și cătră cine veți fugi ca să vă ajutoriți? Și unde veți lăsa mărimea voastră Ca să nu cădeți la aducere? Și dedesuptul celor uciși vor cădea. Și preste toate aceastea nu s-au întors urgia Lui, ce încă mîna Lui înaltă e. Vai asirianilor, toiagul mîniei Meale și al urgiei iaste în mîinile lor. Urgia Mea la limbă fără de leage o voiu trimite și la al Mieu norod voiu rîndui să facă prăzi și jafure și a călca cetățile și a le pune pre eale la prah. Și el nu așa să mînie și cu sufletul nu așa

7 socoti, ce a mîntui gîndul lui și a piarde limbi nu puține. Și de voiu zice lui: „Tu

8 sîngur ești domn?“ Și va grăi: „N-am luat țara cea de asupra Vavilonului și Halanului, unde turnul s-au zidit? Și am luat

9 Arăpimea și Damascul și Samaria?“ În ce

10

chip aceastea am luat, toate domniile voiu lua; văietați-vă, ceale cioplite în Ierusalim și în
 11 Samaria, Pentru că în ce chip am făcut
 Samariei și celor făcute de mâna ei, așa voiu
 12 face și Ierusalimului și idolilor lui. Și fi-va
 când va istovi Domnul toate făcînd în muntele
 Sionului și în Ierusalim, duce-va preste gîndul
 cel mare, preste domnul asirianilor, și pre
 13 înălțimea mărireii ochilor lui, Pentru că au
 zis: „Cu putearea voiu face și cu înțelepciunea
 priceaperei, lua-voiu hotarile limbilor și vîr-
 14 tutea lor voiu prăda și voiu clăti cetăț lăcu-
 te. Și lumea toată o voiu lua cu mîna ca un
 cuiub și ca pre niște oao părăsitate voiu rădica,
 și nu iaste carele în va scăpa sau în va grăi
 15 împotriva și deschizînd gura și puind“. Au
 mări-se-va săcurea fără de cela ce taie cu ea?
 Au înălța-se-va herestreu fără de cela ce-l
 trage pre el? Așijderea, de va rădica neștine
 toiaagul sau lemn, înălța-se-va lemnul? Și nu
 16 așa, Ce va trimite Domnul Savaoth la cin-
 stea ta necinste, și la mărirea ta foc arzînd va
 17 arde. Și va fi lumina lui Israil spre foc și-l
 va sfinți pre el cu foc arzătoriu și va mînce ca
 18 iarba ființa. În ziua aceeaa stinge-să-vor
 munții și dealurile și dumbrăvile, și va mînce
 de la suflet pînă la trupuri; și va fi cel ce fuge
 19 ca cel ce fuge de pară de foc arzătoare. Și
 ceia ce au rămas de la ei număr vor fi, și copil
 20 mic va scrie pre ei. Și va fi în ziua aceeaa
 nu se va mai adaoge cel rămas al lui Israil, și
 cei ce s-au mîntuit ai lui Iacov nu încă nădej-
 duind vor fi preste cei ce i-au năpăstuit pre ei,
 ce vor fi nădejduind pre Domnul cel Sfînt al
 21 lui Israil cu adevărul, Și va fi cel rămas al
 22 lui Iacov spre Dumnezeu, Cel ce poate. Și,
 de să va face nărodul lui Israil ca năsipul
 mării, rămășița lor să va mîntui; căci cu-
 vînt săvîrșind și împușînînd întru dreptate,
 23 Căci cuvînt pre scurt Domnul Domnul puteri-
 24 lor va face în lumea toată. Pentru aceeaa,
 aceastea zice Domnul Savaoth: „Nu te teame,
 norodul Mieiu, cei ce lăcuiesc în Sion, de asi-
 riani, căci cu toiaagul lovi-te-va, pentru că rană
 aduce preste tine ca să vază calea Eghipetu-
 25 lui. Pentru căci încă puțin, și să va potoli
 26 urgia și mînia Mea preste sfatul lor“. Și va
 rădica Domnul Dumnezeul puterilor preste ei
 cap rana lui Madiam la loc de năcaz, și mînia
 Lui la calea cea despre mare, la calea cea
 27 despre Eghipet. Și va fi în ziua aceeaa
 lua-se-va jugul Lui de la umărul tău și frica
 Lui de la tine, și să va strica jugul de la
 28 umerile voastre. Pentru că va veni la
 cetatea Anghe și va trece la Magghedo și în

Mahmas pune-va unealtele Lui. Și va 29
 trece valea și va veni la Anghea, frică va
 apuca pre Rama, cetatea lui Saul va fugi.
 Nechează glasul tău, fată Gallim, asculta-va 30
 Laisa, asculta-va în Anathoth. Și să tur- 31
 bură Mademina, și cei ce lăcuți în Gavim
 mîngiaț. Astăzi în cale a rămînea, rugați-vă 32
 cu mîna, muntele, fata Sionului, și dealurile
 ceale den Ierusalim. Iată, Stăpînitoriul, 33
 Domnul Savaoth, scutură pre cei slăviți cu
 vîrtute, și cei înalți cu semeție sfărma-se-vor;
 și cei înalți cădea-vor și se vor smeri. Și 34
 vor cădea cei înalți cu sabie, și Livanul îm-
 preună cu cei înalți va cădea.

C A P X I

i va ieși Toiağ den rădăcina lui Iesei și 1
 Floare den rădăcina lui și Se va 2
 sui. Odihni-Se-va preste El Duhul 2
 Domnului, duhul înțelepciunii și pri-
 ceaperei, duhul sfatului și al puterii,
 duhul cunoștinței și al buneii-credințe.
 Împlea-L-va pre El duhul înfricoșării lui 3
 Dumnezeu. Nu după mărirea va judeca, nici
 după graiu va dovedi, Ce va judeca smeri- 4
 tului judecată și va mustra pre smeriții
 pămîntului și va lovi pămîntul cu cuvîntul
 gurii Lui și cu duhul pren buze va omorî pre
 cel necurat. Și va fi cu dreptate încins mij- 5
 locul Lui și cu adevăr învălite coastele Lui.
 Și va paște împreună lupul cu mielul, și par- 6
 dosul va odihni împreună cu iedul și vițelul, și
 leul și taurul împreună se vor paște, și copil
 mic va aduce pre ei. Și bou și urs împreună 7
 se vor paște și împreună copiii lor vor fi, și
 leul ca boul mînce-va paie. Și copil prunc 8
 pren gaurile aspidelor și pre zăcearea fiilor
 aspidelor mîna va pune. Și nu vor face rău, 9
 nici vor putea să piarză pre nici unul pre
 muntele cel sfînt al Mieiu, pentru că s-au
 împlut tot pămîntul împreună a cunoaște pre
 Domnul, ca apă multă a acoperi mări. Și 10
 fi-va în ziua aceeaa rădăcina lui Iesei Cel ce Să
 scoală a stăpîni limbile, întru El limbile vor
 nedejdui, și va fi odihna Lui cînte. Și va fi 11
 în ziua aceeaa adaoge-va Domnul a arăta
 mîna Lui ca să rîvnească pre cea rămasă
 rămășița norodului, care va rămînea de la asi-
 riani și de la Eghipet și de la Vavilon și de la
 Ethiopia și de la elamiteani și de la răsăritu- 12
 rile soarelui și de la Arăpime. Și va rîdica
 semn la limbi și va aduna pre cei periț ai lui
 Israil și pre cei răsipiți ai Iudei va aduna den
 ceale 4 aripi ale pămîntului. Și se va rîdica 13
 rîvnirea lui Efraim, și vrăjmașii Iudei vor
 peri; Efraim nu va rîvni Iudei, și Iuda nu va ne-
 căji pre Efraim. Și vor zbură cu vasele celor 14
 streini de fealiu, marea împreună o vor prăda și
 pre cei de la răsăriturile soarelui și Idumea; și

pre Moav mîinile întîiu vor pune, și fiii lui
 15 Amon întîiu vor auzi. Și va pustii Domnul
 marea Eghiptului și va pune mîna Lui preste
 rîu [cu] cuvînt silnic, și va lovi 7 văi, cît să
 16 treacă el cu cizmele. Și va fi treacere celui
 rămas nărodului Mieu în Eghipt, și va fi lui
 Israil ca în ziua cînd au ieșit den pămîntul
 Eghiptului.

CAP XII

1 **S**i va grăi în ziua aceea: „Binecuvîn-
 ta-Te-voiu, Doamne, pentru căci
 Te-ai urgisit mie și ai întors mînia Ta
 2 și m-ai miluit pre mine. Iată Dum-
 nezăul meu, Mîntuitoriul meu,
 nădejuind voiu fi pre El, tocmi-mă-voiu
 întru El și nu mă voiu teame, pentru căci
 mărirea mea și lauda mea Domnul iaste și fu
 3 mie întru mîntuire“. Și scoateț apă cu
 4 veselie den izvoarele Mîntuitoriului. Și veți
 grăi în ziua aceea: „Lăudați pre Domnul,
 strigați numele Lui, vestiți întru limbi ceale
 slăvite ale Lui, aduceți-vă aminte că s-au înăl-
 5 țat numele Lui. Lăudaț numele Domnului,
 căci înalte au făcut, vestiți aceastea în tot
 6 pămîntul. Și vă bucurați și vă veseliț, cei ce
 lăcuiesc Sionul, căci Să înălță Cel Sfînt al lui
 Israil în mijlocul lui“.

CAP XIII

1 **V**idenie asupra Vavilonului, carea au
 2 văzut Isaia, feciorul lui Amos. Pre
 muntele șas rădicaț semn, înălțați lor
 glasul, nu vă teameț, rugați-vă cu
 3 mîna: „Deșchideț, boiarii. Eu Mă
 tocmesc și Eu aduc pre dînșii; uriaș vin să pli-
 nească mînia Mea bucurîndu-se împreună,
 4 suduind“. Glas de limbi multe preste
 munți, aseamene a limbi multe, glas de împă-
 rați și de limbi adunate; Domnul Savaoth
 poruncit-au la limbă ce să bate cu arme.
 5 Veniți den pămînt departe, de la marginea
 temeului ceriului, Domnul și cei războinici cu
 6 arme ai Lui, ca să strice toată lumea. Văie-
 tați-vă, pentru că aproape iaste ziua Domnu-
 7 lui, și surpare de la Domnul va veni. Pentru
 aceea, toată mîna se va slobonogi și tot sufle-
 8 tul omului va leșina. Turbura-se-vor solii,
 și chinuri pre ei vor apuca ca unii muieri ce
 naște; și se vor împărechea unul cătră altul și
 se vor înspăima și fața lor ca para focului vor
 9 primeni. Pentru că, iată, ziua Domnului vine
 nevindecată, și mînie de pizmă și de urgie,
 ca să puie lumea pustie și pre păcătoși să
 10 piarză dentr-însa. Pentru că stealele ceriu-
 lui și ralița și toată podoaba ceriului lumina
 lor nu o vor da, și va întuneca soarele răsărind și
 11 luna nu va da lumina ei. Și voiu porunci la
 toată lumea reale și celor necurați păcatele
 lor; și voiu piarde sudalma celor fără leage și

semeția mîndrilor voiu smeri. Și vor fi cei 12
 rămași cinstiți mai vîrtos decît aurul cel nelă-
 murit, și omul mai mult cinstit va fi decît
 piatra de safir. Pentru că ceriul se va 13
 mînia și pămîntul se va clăti den temeliiile lui
 pentru mînia urgiei Domnului Savaoth, în
 ziua carea va veni mînia Lui. Și vor fi cei 14
 rămaș ca o căprioară ce fuge și ca o oaie ce
 rătăcește și nu iaste cine să o aducă, ca omul
 la norodul lui să să întoarcă și omul la țara lui
 va goni. Pentru că cine se va prinde birui- 15
 se-va, și carii sînt adunați cădea-vor cu sabie.
 Și fiii lor sparge-i-vor înaintea lor și casele lor 16
 prăda-le-vor și pre muierile lor vor avea.
 Iată, ridic asupra voastră pre midiani, carii 17
 argintul nu socotesc, nici de aur lipsă au.
 Săgetăturile tinerilor vor sfărîma și pre fiii 18
 voștri nu vor milui, nici pre fiii tăi se vor
 milostivi ochii lor. Și va fi Vavilonul, carele 19
 să cheamă slăvit de la împăratul haldeilor, în
 ce chip au prăpădit Dumnezău Sodomul și
 Gomorul. Nu se va lăcui în vremea veaci- 20
 nică, nici vor intra la dînsul pren multe nea-
 muri, nici vor treace pren el arapii, nici păs- 21
 tori nu se vor odihni întru el. Și oare înce-
 ta-vor acolo hiarăle, și se vor împlea casele de
 sunet, și se vor odihni acolo sirînel, și diavoli
 acolo vor juca, Și onochentavrii acolo vor 22
 lăcui, și vor puia aricii în casele lor.

CAP XIV

Vurînd vine și nu zăbovește, și zilele 1
 lor nu se vor trage. Și va milui Dom-
 nul pre Iacov și va aleage încă pre
 Israil, și se vor odihni pre pămîntul
 lor, și cel pemintean se va lipi cătră ei
 și se va lipi cătră casa lui Iacov. Și vor lua 2
 pre dînșii limbi și-i vor băga la locul lor, și-i
 vor moșteni de tot și se vor înmulți pre
 pămîntul lui Dumnezău spre robi și roabe; și
 vor fi robi cei ce au robit pre ei, și se vor stă-
 pîni ceia ce au stăpînit pre ei. Și va fi în 3
 ziua aceea odihni-te-va Domnul de dureare
 și de mînia ta și de robia ta cea grea care ai
 slujit lor. Și vei lua plîngerea aceasta peste 4
 împăratul Vavilonului și vei grăi în ziua
 aceea: „Cum s-au odihnit cel ce ceare și s-au
 odihnit sîrguitoriul! Zdrobi Domnul jugul 5
 păcătoșilor, jugul boiarilor, lovind limba cu
 mînie cu rană nevindecată, Lovind limba 6
 cu rana mîniei, cu carea nu s-au milostivit.
 S-au odihnit nedejuind, tot pămîntul strigă 7
 cu veselie. Și leamnele Livanului s-au
 8 veselit spre tine, și chedrul Livanului: ‘De
 cînd tu ai adormit, nu s-au suit cel ce taie
 pre noi’. Iadul de jos să amărî întimpi- 9
 nîndu-te, seulară-să cu tine împreună

toți uriașii cei ce au biruit pământul, cei ce s-au sculat den scaunele lor, toți împărații limbilor. Toți vor răspunde ție și vor grăi: 'Și tu te-ai prinsu, ca și noi, și întru noi te-ai socotit'. Pogorîtu-s-au la iad mărirea ta, cea multă veselia ta; dedesuptul tău aștearne-vo 10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

putrejune, și rămășița ta - viarme. Cum au căzut den ceriu luceafărul cel ce dimineța răsare! Se zdrobi la pământ cel ce trimite la toate limbile. Și tu ai zis întru cugetul tău: 'În ceriu mă voi sui, deasupra stealelor ceriului pune-voiu scaunul meu. Ședea-voiu în măgură naltă, preste munții cei nalți, cei despre miazănoapte. Sui-mă-voiu deasupra norilor, fi-voiu de potriva Celui Înalt'. Și acum la iad te vei pogorî și la temeaiile pământului. Cei ce vor vedea pre tine mirase-vor de tine și vor grăi: 'Acesta e omul ce întărită pământul, ce clătește împărații? Cel ce au pus lumea toată pustie și cetățile lui au surpat, pre cei den aducere n-au slobozit?' Toți împărații limbilor au dormit în cinste, om în casa lui. Și tu te vei lepăda în munți, ca un mort urît, cu mulți morți împunși cu sabia, pogorînd la iad. În ce chip haină în sânge cruntată nu va fi curată, Așa nice tu nu vei fi curat, pentru căce pământul Meu ai pierdut și norodul Meu ai omorît. Nu vei rămînea în veac de vreamă, sămînță vicleană! Gătește copiii tăi să să junghe cu păcatele tătine-său, pentru ca să nu să scoale și vor moșteni pământul și vor împlea pământul de vrăjmași". „Și Mă voi scula asupra lor - zice Domnul Savaoth - și voi piarde lor numele și rămășița și sămînța - aceastea zice Domnul - Și voi pune Vavilonia pustie ca să lăcuască arici, și va fi întru nemică, și voi pune pre ea groapă de tină spre pierzare". Aceastea zice Domnul Savaoth: „În ce chip am grăit, așa va fi, și în ce chip am sfătuit, așa va rămînea, Ca să pierzu pre asiriani pre pământul Meu și pre munții Miei, și vor fi spre călcare, și să va lua de la ei jugul lor și cinstea lor de la umerile lor să va lua". Acesta e sfatul carele au sfătuit Domnul preste toată lumea și aceastea e mîna cea înaltă preste toate limbile. Pentru că ceale ce Dumnezău cel Sfînt au sfătuit, cine va răsipi? Și mîna Lui cea înaltă cine o va întoarce? În anul carele au murit împăratul Ahaz s-au făcut cuvîntul acestuia: „Să nu vă veseliți, cei striini de fealiu toți, pentru că s-au zdrobit jugul celui ce lovia pre voi; pentru că den sămînța șarpelui ieși-vor pui de aspidă, și puii lor vor ieși serpi zburători. Și să vor paște sāraccii prentre-însul, și sāraccii oameni pre pace să vor

odihni; și va omorî cu foame sămînța ta și rămășița ta va omorî. Văietați-vă, porțile cetăților, strige cetăți turburate, cei striini de fealiu toți, căce de la crivăț fum vine, și nu iaste a fi". Și ce vor răspunde împărații limbilor? Că Domnul au întemeiat Sionul, și pre El să vor mîntui cei smeriți ai norodului.

CAP XV

raiu cel asupra Moavitidei. „Noaptea va peri Moavita, pentru că noaptea va peri zidul Moavitidei. Mîhniți-vă întru voi, Pentru că piare și Nevon, unde e capiștea voastră; acolo vă veți sui a plînge pre Navaton al Moavitidei. Văietați-vă, preste tot capul pleșuvire, toate brațurile tăiate în ulițele lor, încingeți-vă cu sacii și vă tînguiț pre podurile ei, Și în ulețile ei și în răspîntiile lor toți văietați-vă cu plînsori. Căci strigă Esevon și Eleali, pînă la Iasa să auzi glasul lor; pentru aceea mijlocul Moaviteancii strigă, sufletul ei va cunoaște. Inema Moavitidei strigă întru ea pînă la Sigor, pentru că juncă iaste de 3 ani; și la sui-rea Luithii cătră tine plîngînd să vor sui, pre calea Aroniimului strigă zdrobire și cutremur. Apa Nemrimei pustie va fi și iarba va lipsi, pentru că iarbă vearde nu va fi. Au doară și așa să va mîntui? Pentru că voi aduce pre vale arapi și vor lua pre ea. Pentru că împreună-strigare hotarul Moavitidei pînă la Galim, și vaietul ei pînă la fintîna lui Elim - vaietul ei. Pentru că apa Devonului împlea-se-va de sânge, pentru că voi aduce preste Devon arapi și voi rădica sămînța lui Moav și a lui Ariil și rămășița Adamei.

CAP XVI

rimite-voiu ca jiganiile preste pământ; au piatră pustie va fi măgura featei Sionului? Pentru că vei fi ca de pasăre ce zboară puiu luat, față Moav, după aceea și Arnon. Mai multe te sfătuiaste și fă acoperemînt jalei ei pururea; într-amiazăzi cu întunearec fug, spămîntară-se, să nu te aduci. Lăcui-vor lîngă tine pribeagii lui Moav, fi-vor acoperimînt voao de cătră fața celui ce goneaste, pentru că s-au rădicat ajutoriul tău, și boiarenul au perit cela ce călca de tot pre pământ. Și să va găti scaun cu milă și va șădea preste el cu adevăr în cortul lui David, judecînd și cercetînd judecată și sîrguind dreptate. Auzit-am semeția lui Moav, semeț foarte; mîndria și semeția lui și pizma lui - nu e așa vraja ta, Nu așa. Văieta-se-va Moav, pentru că în Moavitida toți să

vor văieta; celor ce lăcuiesc Desethul cerceta-vei
8 și nu te vei înfrunta. Cîmpii Esevonului
jeli-vor, viile den Sevama înghițind limbile,
călcînd de tot viile ei pînă la Iazir; să nu vă
împreunați, rătăciți-vă în pustiu, cei trimiș de
la ea s-au părăsit, pentru că au trecut marea.
9 Pentru aceea voi plînge, ca plîngerea Iazirului,
via lui Sevama; copacii tăi oboritu-i-au
Esevon și au grăit că pre seacere și pre culesul
10 tău voi călca, și toate vor cădea. Și să va
rădica veselie și bucurie den vii, și viile tale nu
să va veseli și nu vor călca vin în teascuri,
11 pentru că au încetat. Pentru aceea pîntecele
Mieu spre Moav ca o lăută va suna, și
ceale den lăuntru Mieu ca un zidu ai noit.
12 Și fi-va ca să te rușinezi tu, căci au ostenit
Moav întru capiști și va intra la ceale făcute cu
mîna lui ca să să roage, și nu va putea ca să
13 scoată pre ea“. Acesta e graiul carele au
14 grăit Domnul pentru Moav cînd au grăit. Și
acum grăi Domnul, zicînd: „În 3 ani ai anilor
năiemitului să va necinsti mărirea Moavului,
cu toată avuția cea multă, și va rămînea pre
puțin și necinstit“.

C A P X V I I Graiul cel asupra Damascului.

1 **L**ată, Damascul rădica-se-va de la
2 cetăți și va fi spre cădere, Părăsit
în veac spre zăcearea și odihna tur-
melor, și nu va fi cel ce goneaște.
3 Și nu va mai fi încă tare ca să scape
acolo Efraim, și nu va mai fi încă împărăție în
Damas, și rămășița sirilor, pentru că tu nu
ești mai bun decît fiul lui Israil și decît
mărirea lor – acestea zice Domnul Savaoth.
4 Fi-va în ziua aceea lipsă mării lui Iacov și cea-
le mai multe ale mării lui cutremura-se-vor.
5 Și va fi în ce chip va aduna neștine săcerătură
stînd și sămînța spicurilor va secera, și va fi în
ce chip va aduna neștine spic în vale tare,
6 Și vor rămînea într-însa paie, sau ca bor-
boane de masline 2 sau 3 pre vîrfurile naltului,
au 4, au 5 preste stîlpările lor vor rămînea –
aceasta zice Domnul Dumnezăul lui Israil.
7 În ziua aceea nedejduind va fi omul pre Cel
ce l-au făcut pre el și ochii lui la Sfîntul lui
8 Israil vor căuta. Și nu vor fi nedejduindu-se
pre capiști, nici pre fapte de mîni carele au
făcut deagetele lor, și nu vor vedea copacii,
9 nici uriciunele lor. În ziua aceea fi-vor
cetățile tale părăsite, în ce chip au părăsit
amoreii și eveii de cătră fața fiilor lui Israil, și
10 vor fi pustie. Pentru căci ai lăsat pre Dum-
nezău, mîntuitorul tău, și de Domnul, aju-
torul tău, nu ți-ai adus aminte, pentru
aceaea vei sădi răsad necredincios și să-

mînță necredincioasă. Și în ziua carea vei 11
sădi, vei rătăci; și dimeneața de vei sămăna,
înflori-va spre seacere în care zi vei însorți, și
ca tatăl omului vei însorți pre fiii tăi. Vai, 12
mulțime de limbi multe, ca marea învăluindu-se,
așa vă veți turbura, și umărul a multe limbi
ca apa va răsuna; ca apă multă Limbi 13
multe, ca apă multă cu silă pornindu-se, și-i
va izgoni pre ei și departe pre ei va goni, ca
prahul den paie vînturîndu-se în preajma vîntu-
lului și ca pulberea roatei ce să poartă de vol-
bură. Cătră sară va fi jale, pînă a nu fi 14
dimeneață, și nu va fi. Aceasta e partea celor
ce v-au jăhuit pre voi și moștenirea celor ce
pre voi au moștenit.

C A P X V I I I

Vai de pămîntul căruia sînt aripile 1
corăbiilor decindea de rîurile Ethio-
piei, cela ce trimite în mare zăloage și
cărți de hîrtie asupra apei, Pentru 2
că vor merge vestitori ușori cătră
înalțime rîdicată și striin norod și năsilnic
(cine iaste decindea de el?), limbă nedej-
duită și călcată – acum rîurile pămîntu-
lui. Tot ca o țară lăcuită se va lăcui țara lor, 3
ca un semn de la munte se va rîdica, ca al
trîmbiții glas se va auzi. Pentru căci așa au 4
zis Domnul mie: „Întăritură va fi întru a Mea
cetate, ca lumina arsurii de amiazăzi și ca
norul roași în zi de seacere va fi“. Mai 5
nainte de seacere, cînd se va săvîrși floarea și
agurida va înflori, floare agurizînd, și va lua
strugurașii cei mici cu seacerele și vițișoarele 6
le va lua și le va tăia. Și va lăsa împreună
pasărilor ceriului și hiarălor pămîntului, și se
vor aduna preste ei pasările ceriului, și toate 7
hiarale pămîntului preste ea vor veni. În
vreamea aceea aduce-se-vor daruri Domnu-
lui Savaoth de la norod chinuit și zmult și de
la norod mare de acum și în vacul vremii,
limbă nedejduitoare și călcată de toți, care
iaste în partea rîului țării lui, la locul unde e
numele Domnului Savaoth, la muntele sfînt.

C A P X I X Videnia Eghiptului.

Lată, Domnul șade pre nor ușor și va 1
veni la Eghipt. Și se vor clăti ceale
făcute de mînă ale Eghiptului de
cătră fața Lui și inima lor înfrînge-se-va 2
întru ei. Și se vor rădica eghiptea-
nii asupra eghipteanilor, și va bate om pre
fratele lui și om pre aproapele său, cetate
asupra cetății și leage asupra legii. Și se va 3
turbura duhul eghipteanilor întru ei, și sfatul
lor îl voi răsipi; și vor întreba pre dumnezăii lor
și chipurile lor și pre cei ce den pămînt glă-

4 suiesc și pre cei ce den pîntece grăiesc. Și
 voui da Eghipetul pre mîna de oameni domni
 năsilnici, și împărați năsilnici vor stăpîni pre
 5 ei – aceastea zice Domnul Savaoth. Și vor
 bea eghipteanii apa cea de la mare, și riul va
 6 seca și se va usca. Și vor seca rîurile și
 iazurile rîului, și se va usca toată adunarea
 7 apei. Și în tot băhnișul trestiei și al paporei
 și burăiana cea vearde toată ce e împrejurul
 rîului și tot ce să samănă pren rîu usca-se-va
 8 pălită de vînt. Și vor suspina păsarii, și
 vor suspina toți ceia ce pun undețe la rîu și
 9 ceia ce pun năvoade, și mrejearii vor jăli. Și
 rușinea va cuprinde pre cei ce lucrează inul
 10 cel despicat și pre cei ce lucrează vison. Și
 vor fi ceia ce lucrează aceastea întru dureare,
 și toți ceia ce fac bearea se vor mîhni și sufle-
 11 tele fi vor durea. Și nebuni vor fi boiarii lui
 Taneos cei înțelepți, sfeatnicii împăratului,
 sfatul lor se va nebuni. Cum veț grăi împăra-
 12 tului: „Fiii înțelepților – noi, fiii împăraților
 celor den ceput“? Unde sînt acum înțelep-
 13 ții tăi? Și spuie ție și zică ce au sfătuit Domnul
 Savaoth preste Eghipet. Sfirșiră-să boiarii
 14 lui Taneos și să înălțară boiarii lui Memfios, și
 vor înșăla Eghipetul și neamurile. Pentru
 că Domnul au turnat lor duh de înșălăciune și
 au înșălat Eghipetul întru toate faptele lor, în
 ce chip rătăcește cel ce să îmbată și cel ce
 15 borăște împreună. Și nu va fi la eghipteani
 lucru carele va face cap și coadă și începătură
 16 și săvîrșit. Și în ziua aceeaa fi-vor eghipteanii
 ca muierile în frică și groază de cătră
 fața mîniei Domnului Savaoth, care El va
 17 pune preste ei. Și va fi țara iudeilor eghipteanilor
 întru spămîntare; tot carele va numi
 pre ea lor, înfricoșă-se-vor, pentru sfatul
 carele au sfătuit Domnul Savaoth asupra ei.
 18 În ziua aceeaa fi-vor 5 cetăți în Eghipet grăind
 cu limba cea hananiteancă și jurîndu-se pre
 numele Domnului Savaoth: Cetate-Asedec se
 19 va chema o cetate. În ziua aceeaa fi-va jîrtăv-
 nic Domnului în țara Eghipetului și stîlp cătră
 20 hotarul ei Domnului, Și va fi întru semn în
 veac Domnului în țara Eghipetului; că vor striga
 cătră Domnul pentru ceia ce necăjăsc pre ei,
 și va trimite lor om carele va mîntui pre dînșii,
 21 judecînd va mîntui pre ei. Și cunoscut va fi
 Domnul eghipteanilor și vor cunoaște eghipteanii
 pre Domnul în ziua aceeaa. Și vor face
 jîrtve și dar și vor făgădui făgăde Domnului, și
 22 le vor da. Și va lovi Domnul pre eghipteani
 cu rană, și va vindeca pre ei. Și se vor
 întoarce cătră Domnul și îi va asculta pre dîn-
 23 șii, și va vindeca pre ei cu vindecare. În
 ziua aceeaa fi-va calea Eghipetului cătră a-

siriani și vor întra asirii la Eghipet și eghipteanii vor merge cătră asiriani, și vor sluji eghipteanii asirianilor. În ziua aceeaa fi-va 24
 Israil al treilea întru eghipteani și întru asiriani blagoslovit pre pămîntu, Carele au 25
 blagoslovit Domnul Savaoth, zicînd: „Blagoslovit – nărodul Mieu, cel de la Eghipet și 26
 cel dentru asiriani, și moștenirea Mea, Israil!“

C A P X X

In anul carele au întrat Nathan la Azot, 1
 cînd să trimise de Arna, împăratul 2
 asiriilor, și bătu Azotul și îl luă pre 3
 el, Atuncea grăi Domnul cătră 4
 2 Isaia, feciorul lui Amos, zicînd: „Pasă 5
 și ia sacul tău de la mijlocul tău și călțunii tăi 6
 desculță de la picioarele tale“. Și fă[cu] așa, 7
 mergînd gol și desculțu. Și zise Domnul: 8
 „În ce chip au mers sluga Mea Isaia gol și des- 9
 culțu 3 ani, va fi în seamne și minuni eghipteanilor și ethiopilor. Căce așa va aduce 10
 împăratul asirianilor robimea Eghipetului și a 11
 ethiopilor, pre tineri și pre bătrîni goli și des- 12
 culți, împreună acoperiți cu rușinea Eghipe- 13
 tului. Și să vor rușina biruindu-se spre 14
 ethiopi, pre carii era nedejduind eghipteanii, 15
 pentru că era la ei mărire. Și vor grăi cei ce 16
 lăcuiescu în ostrovul acesta în ziua aceeaa: 17
 ‘Iată, noi eram nădejduind a fugi la dînșii 18
 într-ajutoriu, nu putea să să mîntuiască de la 19
 împăratul asirianilor. Și cum noi ne vom 20
 mîntui?’“

C A P X X I
Graiul pustiiului.

Sa o volbură pren pustiiu treacă den 1
 pustiiu venind înfricoșat de la pă- 2
 mînt. Videnia și rău mi s-au vestit: 3
 cel ce să leapădă, să leapădă, cel 4
 ce nelegiuiăște, nelegiuiăște. Asupra 5
 mea, elamiteanii și solii persilor asupra mea 6
 vinu! Acum voui suspina și mă voui mîngîia 7
 pre mine. Pentru aceeaa să împlu mijlocul 8
 mieu de slobonogire și chinuri mă apucară, ca 9
 pre ceaea ce naște; strîmbătate am făcut ca să 10
 nu auzu, sîrguiiu ca să nu văzu. Inima mea 11
 rătăcește și fărădeleagea mea mă afundă, 12
 sufletul mieu stă la frică. Gățiți masa, mîn- 13
 cați, beați; sculîndu-vă, voi, boiarii, zmulgeți 14
 scuturile. Că așa au zis cătră mine Domnul: 15
 „Mergînd puneți ție strajnic și ce vei vedea ves- 16
 teăște“. Și am văzut 2 călăreți de cai și călăreți 17
 de măgariu și călăreți de cămilă, ca să asculte as- 18
 cultare multă. Și cheamă pre Uria la straja 19
 Domnului și zise: „Stătuiu preste toată ziua și la 20
 tabără eu am stătut toată noaptea. Și, iată, el 21
 vine, călăreți pre 2 oameni“. Și răspunzînd, zise: 22
 „Căzu Vavilonul și toți idolii lui, și ceale făcu- 23

10 te cu mîna lui să zrobiră la pămînt“. Ascul-
tați, cei rămași și cei chinuiți, auziți carele am
auzit de la Domnul Savaoth, Dumnezeuul lui
Israil ne-au vestit noao.

Videmia Idumeii.

11 Cătră mine cheamă de la Siir: „Păziți zăbrea-
12 lele!“ „Păzescu dimineața și noaptea. De
vei cerca, cearcă și lingă mine lăcuiaște“.
13 Graiul cel den Aravia. În dumbravă sara vei
14 dormi, au în calea lui Dedan. Întru timpni-
narea celui ce e setos de apă, aduceți, cei ce
lăcuiescu în țara Themanului, cu pîine timpni-
nați pre cei ce fug pentru mulțimea celor
omorîți, și pentru mulțimea celor ce rătă-
15 cescu, și pentru mulțimea sabiei, și pentru
mulțimea săgetăturilor celor întinse, și pentru
mulțimea celor ce au căzut în războiu.
16 Pentru căce așa au zis mie Domnul: „Încă un
an, ca un an al celui năimitu, lipsi-va mărirea
fiilor lui Chidar“. Și rămășița săgetăturilor
celor tari, fii ai lui Chidar, fi-va puțină, pentru
căce Domnul au grăit, Dumnezăul lui Israil.

C A P X X I I Videmia Văii Sionului.

1 **L**e s-au făcut ție, că acum v-ați suit toți
2 în poduri? În deșert să împlu ceta-
tea de cei ce strigă: răniții tăi – nu
răniți de sabie, nici morții tăi – morți
3 de războaie. Toți boiarii tăi au
fugit, și cei ce s-au prins virtos legați sînt, și
cei ce-s putincioși întru tine departe au
4 fugit. Pentru aceea am zis: „Lăsați-mă,
amar voui plînge, nu întăriți a mă ruga spre
5 suparea featei rudeniei meale! Căce ziua
turburării și a pierzării și a călcării iaste și
rătăcire de la Domnul Savaoth în valea Sio-
nului; să rătăcescu den mic pînă la mare, să
6 rătăcescu pren munți. Și elamiteanii au
luat tulbe și călăreții oameni pre cai și adu-
7 nare de rînduiale războiului. Și vor fi ceale
alese văile tale împlea-se-vor de cară, și
8 călăreții vor astupa porțile tale. Și vor des-
coperi porțile Iudei și vor privi în ziua aceea
9 la casele ceale alese ale cetății. Și vor des-
coperi ascunsele caselor marginii lui David, și
au văzut că sînt mai mulți și cum că s-au întors
10 apa scaldătorii cei den ceput în cetate. Și
cum că au surpat casele Ierusalimului spre
11 tăriile zidului cetății. Și ați făcut voao apă
în mijlocul a doao ziduri, mai înlăuntru de
scaldătoarea cea veache, și n-ați căutat la Cea
ce den ceput au făcut pre el, și pre Cel ce au
12 zidit pre el n-ați văzut. Și au chemat
Domnul Savaoth în ziua aceea spre plîngere
și tînguire și radere și încingere de
13 saci. Și ei au făcut veselie și bucurie, jun-
ghind viței și jirtvuind oi, ca să mănînce cār-

nuri și să bea vin, zicînd: ‘Să mîncăm și să
bem, pentru că mîne murim’. Și descope- 14
rite aceastea sînt în urechile Domnului
Savaoth, că nu se va lăsa voao păcatul acesta
pînă cînd veți muri“. Aceastea zice Domnul 15
Savaoth: „Pasă la cămară cătră Somna,
cămărașul, și zi lui: ‘Ce iaste ție aici? Și ce-ț 16
iaste ție aici? Că ai cioplit ție aici mormînt și ai
făcut ție întru nalt mormînt și ai scris ție în
piatră cort? Iată, dară, Domnul Savaoth va 17
scoate și va surpa om și va lua veșmîntul
tău și cununa ta cea slăvită și te va lepăda 18
la țară mare și nenumărată, și acolo vei muri;
și va pune carul tău cel bun la necinste și casa
boiariului tău spre călcare. Și te vei lua den 19
direzătoria casii tale și den starea ta. Și va 20
fi în ziua aceea și voui chema pre sluga Mea,
pre Eliachim a lui Helchiu, și-l voui 21
îmbrăca pre el cu veșmîntul tău și cununa ta
da-o-vouiu lui și tăria și diregătoria casii tale
da-o-vouiu la mîna lui, și va fi ca un părinte
celor ce lăcuiesc în Ierusalim și celor ce
lăcuiesc în Iuda. Și voui da lui cheaia casii 22
lui David preste umărul lui: și va deșchide, și
nu va fi cela ce va închide, și va închide, și nu
va fi cel ce deșchide; și voui da mărirea lui
David lui și va domni și nu va fi cine să pri-
cească. Și voui pune pre el biruitoriu în loc 23
credincios, și va fi la scaunul mării casii tătine-
său. Și va fi nădejduind pre el tot slăvi- 24
tul în casa tătine-său, de la mic pînă la mare,
tot vasul cel mic de la vasul aganothilor, și vor
fi spînzurîndu-se lui. În ziua aceea – 25
aceastea zice Domnul Savaoth – mișca-se-va
omul cel întemeiat în loc credincios și se va
lua și va cădea și se va piarde toată mărirea
cea de pre el“, căci Domnul au grăit.

C A P X X I I I Videmia Tirului.

1 **V**ăietăți-vă, corăbiile Carhidonului,
căci au perit, și încă nu vor mai veni,
den pămîntul chiteilor adus-au robi.
2 Cu cine aseamene s-au făcut cei ce
lăcuiesc în ostrov? Schimbătorii Fini-
chiei, trecînd marea, În apă multă, sămîntă 3
de schimbători, ca seacerea bîgîndu-se
înlăuntru – schimbătorii limbilor. „Ruși-
4 neaze-te, Sidonul“ – zise marea; și virtutea
mării zise: „N-am chinuit, nici am născut, nici
am hrănit tineri, nici am înălțat ficioare“.
5 Și cînd se va face auzit la Eghipet, apuca-i-va
pre ei dureare pentru Tir. Păsați la Carhidon, 6
văietăți-vă, cei ce lăcuiesc în ostrovul acesta.
7 Nu era aceasta voao sudalma den ceput mainte
de ce s-au dat ea? Cine au sfătuit aceastea 8
asupra Tirului? Au mai mică iaste, au nu
poate? Neguțătorii ei – slăviți, boiari sînt ai

9 pământului. Domnul Savaoth S-au sfătuit
să strice toată semeția celor slăviți și să necin-
10 stească pre tot slăvitul pre pământ. Lu-
crează pământul tău, pentru că corabii nu mai
11 vin încă de la Carhidon. Și mîna ta nu
mai poate pre marea, cea ce întărită împă-
rați; Domnul Savaoth au poruncit pentru
Hanaan să piarză ei virtutea. Și vor grăi:
12 „Încă să nu mai adaogeți a sudui și a năpăstui
pre fata Sionului; și, de vei merge la chi-
13 teani, nici acolo odihnă va fi ție. Și la
pământul haldeilor, și acesta s-au pustiit de la
asiriani, nici acolo ție odihnă va fi, căci zidul
14 ei au căzut“. Văietați-vă, corăbiile Carhi-
15 dunului, căci au perit țaria voastră. Și va fi
în ziua aceea rămînea-va Tiros ani 70, ca
vreamea unui împărat, ca vreamea omului; și
va fi după 70 de ani Tiros va fi ca cîntarea cur-
16 vei: „Ia alăută, desfrînează-te, cetate curvă
uitată, bine zi în lăută multe cîntări, ca să ți să
17 facă ție pomenire“. Și va fi după cei 70 de
ani socoteală va face Dumnezău Tirului, și
iarăș se va așeza la cea dentîiu și va fi scală la
toate împărățiile lumii preste fața pământului.
18 Și va fi ei negușitoria și plata sfîntă Domnului;
nu lor se va aduna, ce celor ce lăcuiesc înain-
tea Domnului, în Ierusalim. Toată negușitoria
ei – a mîncă și a bea și a să sătura, și la tocmală
paminte înaintea Domnului.

CAP XXIV

1 **L**ată, Domnul strică de tot lumea toată,
și va pustii pre dînsa și va descoperi
fața ei și va răsipi pre cei ce lăcuiesc
2 într-însa. Și va fi norodul ca preot-
tul și sluga ca domnul și slujnica ca
doamna, fi-va cela ce cumpără ca cela ce
vinde, cel ce împrumutează ca cel ce să
împrumutează, și cel ce e datoriu în ce chip
3 iaste datornicul. Cu stricare se va strica
pământul și cu plenuire se va pleni pămîn-
4 tul, Pentru că gura Domnului au grăit
aceastea. Plînsă pământul și strică lumea,
5 plînsă cei nalți ai pământului. Și pămîn-
tul făcu fărădelegi pentru cei ce lăcuiesc
preste el, pentru că leagea Domnului au căl-
cat și au răsipit, premenit-au poruncile, făgă-
6 duița veacinică. Pentru aceea poate fi va
mîncă pământul, căci au greșit cei ce lăcuiesc
pre el; pentru aceea săraci vor fi ceia ce lă-
cuiesc în pământ, rămînea-vor oameni pușini.
7 Plînge-va vinul, plînge-va via, suspina-vor toți
8 ceia ce veselesc sufletul. Încetat-au veselia
tîmpenilor, părăsîtu-s-au obrăznicia și avușia
necuraților, părăsîtu-s-au glasul alăutii.
9 Rușinatu-s-au, n-au băut vin, amară să făcu
10 îmbătarea celor ce beau. Pustiitu-s-au toa-

tă cetatea, închide-va casa, ca să nu între.
Văietați-vă pentru vin petutinderile; înceta-
11 tat-au veselia pământului, duse-se toată vese-
lia pământului. Și vor rămînea cetăți pustii
12 și case părăsîte vor peri. Aceastea toate
13 vor fi în pământ în mijlocul limbilor: în ce chip
neștine ar culeage măslinul, așa vor culeage
pre ei, și de va înceta culesul, Și aceștea
14 cu glas vor striga, și ceia ce au rămas pre
pământ se vor veseli împreună cu mărirea
Domnului. Turbura-se-va apa mării, Pentru
15 aceea mărirea Domnului în ostroavele mării va
fi, numele Domnului slăvit va fi: „Doamne,
16 Dumnezăul lui Israil“. De la arepile pămîntu-
lui minuni am auzit: „Nădeajde celui bun-cre-
17 dincios!“ Și vor grăi: „Vai celor neascultă-
tori, cei ce nu ascultă leagea!“ Frică și
18 groapă și laț – preste voi, ceia ce lăcuiesc pre
pământ, și va fi cela ce fuge de frică va cădea în
groapă, și cela ce va ieși den groapă prin-
de-se-va de lați, căci ferestri den ceriu s-au
deșchis și se vor clăti temeaiile pământului.
Cu turburare se va turbura pământul și cu
19 lipsă se va lipsi pământul. Și cu clătire se
20 va clăti pământul, plecă-se și se va cutremura
ca o cramă pământul, ca cel beat și amețit; și
va cădea și nu va putea să să scoale, pentru că
birui preste el fărădeleagea. Și va fi în ziua
21 aceea aduce-va Dumnezău preste podoaba
ceriului mîna și preste împărății pămîntu-
lui. Și vor aduna adunarea lui și se vor în-
22 chide la țarie și la legături; pren multe nea-
muri socoteală va fi lor, și se va topi cărămida
și va cădea zidul, Și să va înfrunta luna și
23 să va rușina soarele, căci va împărăți Domnul
în Sion și în Ierusalim și înaintea celor
bătrîni Să va slăvi.

CAP XXV

1 **D**oamne Dumnezeul meu, mări-Te-
voiu, lăuda-voiu numele Tău, căci ai
făcut minunate lucrure; sfatul den
ceput adevărat facă-se, Doamne.
2 Căci ai pus cetăți la pământ, cetăți
tari, ca să nu cază temeaiile lor; cetatea celor
necurați în veac nu să va zidi. Și pentru
3 aceea Te va binecuvînta norodul cel sărac,
și cetățile oamenilor celor ce să năpăstuiască
bine Te vor cuvînta. Pentru că Te-ai făcut
4 la toată cetatea smerit ajutoriu și celor ce au
necinstit pentru lipsa acoperimînt, de la
oameni răi izbăvi-vei pre ei, acoperemînt
celor însetoșat și duhul oamenilor celor nă-
pustuiți. Bine Te vor cuvînta, Ca nește oa-
5 meni pușini la suflet însetoșînd în Sion, căci vei
mîntui pre dînșii de cătră oameni vicleani, la carii
pre noi ne-ai dat. Și va face Domnul Savaoth
6 la toate limbile pre mîgura aceasta: be-vor

7 veselie, bea-vor vin, / Unge-se-vor cu mir în
muntele acesta, dă aceastea toate la limbi,
8 pentru că acest sfat e preste toate limbi-
le. Înghiți moartea puternecind, și iară luă
Domnul Dumnezeu toată lacrima de cătră
toată fața; ocară norodului luo de la tot pămîntul, pentru că gura Domnului au grăit.
9 Și vor grăi în ziua aceea: „Iată Dumnezeul
nostru, pre Carele nădejduiam și ne va mîntui
pre noi; Acesta e Domnul, îngăduit-am Lui și
ne vom bucura și ne vom veseli spre mîntui-
10 rea noastră“. Odihnă va da Dumnezeu
preste muntele acesta; și să va călca Moavi-
11 tida, în ce chip calcă aria cu cară. Și va
întinde mîinile lui, în ce chip și el au smerit a
piarde; și va smeri semeția lui preste ceale ce
12 au pus mîinile. Și înălțimea pribegirii casii
tale va smeri și să va pogori pînă la pămînt.

CAP XXVI

1 **I**n ziua aceea cînta-vor cîntarea
aceasta pre pămîntul Iudii, zicînd:
„Iată cetate tare, și Mîntuitoriu
noao pune-va zidul și prejur-zidu.
2 Deșchideț porțile, între norod păzind
3 dreptate și păzind adevărul, Sprejenind
adevărul și păzind pace, căci pre Tine cu
4 nădeajde au nădejduit, Domnul pînă în
veac, Dumnezeu cel Mare, cel Veacinic,
5 Carele smerind ai pogoriț pre cei ce lăcuiesc
între ceale înalte. Cetăț tari vei surpa și vei
6 aduce pînă la fața pămîntului, Și vor călca
pre eale picioarele celor blînzi și pașii smeri-
7 ților. Calea celor bun-credincioș direaptă
s-au făcut, și gătită e calea celor bun-credin-
8 cioș. Pentru că calea Domnului e judecata,
nădejduit-am pre numele Tău și pre pomeni-
9 rea care pohteaste sufletul meu. De noap-
te mîneacă duhul meu cătră Tine, Dumne-
zeule, pentru că lumină e poruncele Tale pre
pămînt. Dreptate învățaț, cei ce lăcuiț pre
10 pămînt! Pentru că s-au părăsit cel necurat,
tot carele nu va învăța dreptate pre pămînt
adevăr nu va face; rădice-se cel necurat,
prentu ca să nu vază slava Domnului.
11 Doamne, înalt e brațul Tău, și nu știi; și,
cunoscînd, să vor rușina: rîvnire va lua pre
norodul cel neînvățaț, și acum foc pre cei îm-
12 potrivnici va mînce. Doamne Dumnezeul
nostru, pace dă noao, pentru că toate ne-ai
13 dat noao. Doamne Dumnezeul nostru, cîș-
tigă-ne pre noi; Doamne, afară den Tine pre
14 altul nu știm, numele Tău numim. Și morții
viață nu vor vedea, nici dohtorii nu vor învia,
prentu aceea ai adus și ai pierdut și ai
rădicat toată partea bărbătească a lor.
15 Adaoge lor reale, Doamne, adaoge reale
celor slăviți ai pămîntului; departe ai fă-

cut toate hotarale pămîntului. Doamne, 16
între necaz ne-am adus aminte de Tine, între
necaz mic certarea Ta la noi. Și în ce chip 17
ceaea ce să chinuiaște apropie-se a naște și
asupra chinului ei au strigat, așa ne-am făcut
cu cel iubit al Tău prentu frica Ta, Doam- 18
ne. În pîntece am luat ș-am chinuit și am
născut duhul mîntuirii Tale, carele ai făcut
preste pămînt; nu vom cădea, ce vor cădea toți 19
ceia ce lăcuiescu pre pămînt. Scula-să-vor
cei morți și să vor rădica cei den mormînturi
și se vor veseli cei de pre pămînt, prentu că
roaua cea de la Tine vindecare lor iaste, și
pămîntul necuraților va cădea. Pasă, noro- 20
dul meu, întră la cămara ta, încuie ușa ta,
ascunde-te puțin cîtuș de cîtu, pînă va trece
mînia Domnului. Prentu că, iată, Domnul 21
de la Cel Sfînt aduce urgia preste ceia ce
lăcuiescu preste pămînt. Și va descoperi
pămîntul sîngele lui și va acoperi de tot pre cei
morți încă“.

CAP XXVII

1 **I**n ziua aceea aduce-va Dumnezău
sabia cea sfîntă și mare și cea tare
preste bălaurul – șarpele fugind,
preste bălaurul – șarpele cel strîmb,
și va omori pre bălaurul cel den
2 mare. În ziua aceea via cea bună pohtă
biruiaște asupra ei. Eu, cetate tare, cetate
3 încungiurată, în deșărt voi adăpa pre ea,
prentu că se va lua noaptea și ziua va cădea
zidul ei. Nu iaste carea nu s-au apucat de
4 ea. Cine Mă va pune să păzescu paie în țar-
rină? Prentu bătaia aceasta am defăimat pre
ea. Deci prentu aceea au făcut Domnul
5 toate cîte au rînduit: „Arsu-m-am“ – striga-vor
toți ceia ce lăcuiescu între dînsa, „să facem o
pace Lui, să facem pace“. Cei ce vin, fiii lui
6 Iacov, răsări-va și va înflori Israil, și să va
sătura lumea de roada lui. Au nu în ce chip
7 el au lovit, și el așa se va rani? Și precum el
au omorit, și el așa să va omori? Sfădin-
8 du-se și ocărîndu, va trimite pre ei; n-ai
fost tu cel ce cugetai cu duhul cel năsilnic să
9 omori pre ei cu duhul mîniei? Prentu
aceaea se va lua fărădelegea lui Iacov, și
aceasta iaste blagoslovenia lui, cînd voi lua
păcatul lui, cînd vor pune toate pietrele capiș-
tilor tăiate de tot, ca țărîna măruntă; și nu vor
rămînea copacii lor, și idolii lor – tăiați, ca o
dumbravă departe. Cea ce să lăcuiaște
10 turmă lăsată va fi, ca o turmă părăsită; și va fi
multă vreamă la pășune, și acolo vor odihni tur-
me. Și după vreamă nu va fi între ea verdea-
11 ță, prentu căce s-au uscat. Muieri venind de la
vedeare, veniți! Prentu că nu iaste norodu avînd
priceapere, prentu aceea nu Se va milostivi
spre ei Cel ce au făcut pre ei, nici Cel ce au zidit

12 pre ei nu-i va milui. Și va fi în ziua aceea
astupa-va Domnul de la iazul râului pînă la
Rinocuron hotarul Eghiptului, și voi adunați
13 cîte unul pre fiii lui Israil. Și va fi în ziua
aceaea vor trîmbița cu trîmbița cea mare, și
vor veni cei periți în țara asiriilor și cei periți
în Eghipt, și se vor închina Domnului pre
muntele cel sfînt în Ierusalim.

CAP XXVIII

1 **V**ai cununii semeției, năimiții lui
Efraim, floarea ce au căzut den mă-
rire preste vîrfurile muntelui celui gras,
2 cei ce să îmbată fără de vin. Iată,
tare e și năsilnică mînia Domnului și
ca grindina ce să pogoară neavînd acopere-
mînt, cu silă pogorîndu-se; ca mulțime de apă
multă tîrînd țară în pămînt va face odihnă și
3 cu mînilor. Și cu picioarele se va călca cu-
4 nuna semeției, năimiții lui Efraim. Și va fi
floarea ce au căzut a nădejdiilor măririi pre vîrfurile
măgurii ceii nalte ca cel ce aleargă înainte la
smochin, care, vîzîndu-o, mainte de a o lua în
5 mîna lui, vrea-va să înghiță pre ea. În ziua
aceaea fi-va Domnul Savaoth cununa nădej-
dii, cea împletită ale mării, la norodul meu
6 ce au rămas la Eghipt. Și va rămînea cu
duh de judecată la judecată și puteare celor ce
7 opresc a omorî. Pentru că aceștea cu vin
rătăciți sînt, rătăciră pentru beție preot și
proroc, spămîntară-se pentru îmbătare, să
înghițiră pentru vin, cutremurară-se de îmbă-
8 tarea de sichera, rătăciră - Aceasta iaste
arătarea. Oare mîncă-va sfatul acesta, pentru că
9 sfatul acesta e pentru lăcomie. Cui am vestit
reale și cui am vestit veaste, cei întărcați de la
10 lapte, cei zmulși de la țîță? „Necaz preste
necaz așteaptă, nădejde preste nădejde,
11 încă puțin, încă puțin“, Pentru defăimarea
buzelor prentre-altă limbă, că vor grăi norodu-
12 lui acestuia, Zicînd: „Aceasta e odihna
celui flămînd, și aceasta e surparea“, și n-au
13 vrut să asculte. Și va fi lor cuvîntarea lui
Dumnezeu „necaz preste necaz, nădejde
preste nădejde, încă puțin, încă puțin“,
pentru ca să meargă și să cază îndărăt, și se
vor surpa și vor sta la cumpănă și se vor prin-
14 de. Pentru aceaea ascultați cuvîntul Dom-
nului, bărbați chinuiți și boiari ai norodului
acestuia den Ierusalim, Căci ați zis: „Am făcut
făgăduință cu iadul și cu moartea tocmeale, vol-
bură aducîndu-se de va trece nu va veni preste
noi, pus-am minciuna nădejdea noastră și cu
16 minciuna ne vom acoperi“. Pentru aceaea
așa zice Domnul: „Iată, Eu voi pune la temeai-
le Sionului piatră de mult preț aleasă, încolțu-
rată, cinstită la temeaiile lui; și cela ce va
17 creade spre ea, nu se va rușina. Și voi

pune judecata spre nădejde și milostenia
Mea spre cumpene, și ceia ce nădejduiesc în
deșărt în minciună, că nu va trece pre voi
furtuna. Au și lua-va voao făgăduința mor- 18
ții și nădejdea voastră cea cătră iad nu va
rămînea. Volbură învăluindu-se de va veni,
veți fi ei spre călcare-de-tot. Cînd va 19
trece, lua-va pre voi; dimeneața, dimeneața
va trece zile, și noaptea va fi nădejde rea -
învățați a auzi!“ Păsîndu-ne nu putem să 20
ne batem, și noi slăbim a ne aduna. Ca un
21 munte al necuraților scula-Se-va Domnul și
va fi în valea Gavaonului; cu mînie va face
lucrurile Lui, lucru de amărăciune; și mînia
Lui cu înstreinare se va purta, și putreziciu-
nea Lui - striină. Și voi să nu vă veseliți, 22
nici să să întărească ale voastre legături,
pentru căci săvîrșite și rînduite lucruri am
auzit de la Domnul Savaoth, ceale ce va face
preste tot pămîntul. Băgați în urechi și 23
auziți glasul meu, luați aminte și ascultați
cuvintele mele! Au doară toată ziua va 24
cela ce ară să are? Au sămînța va găti mai
nainte decît a lucra pămîntul? Nu cînd va 25
netezi fața lui, atuncea va sămăna puțină
neghină au chimen? Și iarăș va sămăna grîu și
orz și mălaiu și hricică în hotarale tale? Și 26
te voi certă cu judecata Dumnezăului tău, și
te vei veseli. Pentru că nu cu greutate să 27
curățeaste neghina, nici roate de car va aduce
la chimen, ce cu toiag să scutură neghina, și
chimenul cu pîine să va mîncă. Pentru că 28
nu în veac eu voao mă voi urgisi, nici glasul
amărăciunii mele va mîncă de tot pre voi.
Și minunile aceastea de la Domnul Savaoth 29
au ieșit; sfătuit, înălțat deșărtă mîngîiare.

CAP XXIX

1 **V**ai, cetatea Ariil, care o au bătut
David! Adunaț roade den an în an,
2 pentru că veți mîncă cu Moav.
Pentru că voi necăji pre Israil, și va
3 fi la ea vîrtutea și avuția la Mine. Și
voi încungiura ca David asupra ta, și voi
pune împrejurul tău șanț și voi zidi și voi
pune împrejurul tău turnuri. Și să vor 4
smeri la pămînt cuvintele tale, și la pămînt
cuvintele tale să vor afunda; și va fi ca ceia ce
strigă den pămînt glasul tău, și cătră fața
pămîntului glasul tău va slăbi. Și va fi ca 5
pulberea de la roată avuția celor necurați, și
ca țărîna ce spulberă mulțimea celor ce te asu-
presc; și va fi ca o puntură îndată De la Dom- 6
nul Savaoth. Pentru că socoteală va fi cu tunet și
cutremur și glas mare, volbură învăluindu-se și
pară de foc mistuind. Și va fi ca cel ce visează 7
în somn avuția tuturor limbilor cîți au oștit

preste Israil, și toți ceia ce oștesc preste Ierusalim, și toți cei adunați asupra lui și cei ce năcăjesc pre dînsul. Și vor fi ca cei ce în somn beau și mănîncă, și sculîndu-se în deșărt e lor visul, și în ce chip visează cel ce-i e seate ca și cela ce bea, și sculîndu-se încă-i e seate și sufletul lui în deșărt au nădejduit; așa va fi avuția tuturor limbilor cîți au oștit preste muntele Sionului. Slobozîță-vă și ieșiți în lature și ameiță-vă, nu de rachiou, nici de vin. Căci au adăpat pre voi Domnul cu duh de omilîntă și va clipi ochii lor și ai prorocilor lor și ai boiarilor lor, cei ce vād ceale ascunse. Și va fi voao toate cuvintele aceastea ca cuvintele cărții cei pecetluite aceștiia, carea o va da pre ea la om ce știe carte, zicînd: „Citeaște aceasta!“ și va grăi: „Nu poci să citesc, pentru că iaste pecetluită“. Și să va da cartea aceasta la mîna de om ce nu știe carte, și va grăi lui: „Citeaște aceasta!“ și va grăi: „Nu știu carte“. Și zise Domnul: „Apropie-se Mie norodul acesta cu gura lui și cu buzele lui cinstescu-Mă, iară inema lor departe iaste de la Mine, și în zădar cred în Mine învățînd porunci omenesți și dăscălii. Pentru aceea, iată, Eu voi adaoage ca să mut pre norodul acesta și voi muta pre ei și voi piarde înțelepciunea înțelepților și priceaperea celor pricepuți voi ascunde“. Vai de cei ce adînc sfat fac, și nu pren Domnul! . Vai de cei ce în taină sfat fac și vor fi întru întunearec faptele lor și vor grăi: „Cine ne-au văzut pre noi și cine pre noi ne va cunoaște sau ceale ce noi facem?“ Au nu ca lutul olariului vă veți socoti? Au zice-va ziditura celui ce au zidit pre ea „nu tu m-ai zidit“? Sau fapta celui ce o au făcut „nu înțelepțeaste m-ai făcut“? Nu încă puțin și să va muta Livanul ca muntele Hermelului și Hermelul spre dumbravă să va socoti? Și vor auzi în ziua aceeaa surzii cuvintele cărții, și cei de la întunearec și cei den negură ochii orbilor vor vedea. Și se vor bucura sāraccii pentru Domnul cu veselie, și cei fără nădeajde den oameni se vor sătura de veselie. Sfîrșitu-s-au cel fără de leage și peri cel mîndru, și periră de tot cei ce fac fărădeleage spre răutate. Și cei ce fac a greși oameni cu cuvîntul. Și pre toți ceia ce muștră în porți piadecă vor pune, pentru că au curmezîșat spre cei strîmbi pre cel drept. Pentru aceea, aceasta zice Domnul preste casa lui Iacov, carea au osebit de la Avraam: „Nu acum se va rușina Iacov, nici acum fața va premeni Israil; Ce cînd vor vedea fiii lor faptele Meale, pren Mine vor sfînți numele Mieu și vor sfînți pre Sfîntul lui Iacov, și de Dumnezăul lui Israil teame-

se-vor“. Și vor cunoaște cei ce rătăcescu cu duhul priceaperea, și cei ce răpștesc învăța-se-vor a asculta, și limbile ceale ce fîncăvesc învăța-se-vor a grăi pace.

C A P X X X

ai, feți vicleani, – aceastea zice Domnul – făcut-aș sfat nu pren Mine și tocmeale nu pren Duhul Mieu, ca să adaogeți păcate preste păcate, Cei ce merg a să pogorî la Eghipet, și pre Mine nu M-au întreat, ca să să ajutorească de Farao și să să acopere de eghipteani. Pentru că va fi voao acoperemîntul lui Farao spre rușine și celor ce nădejduiesc spre Eghipet ocară“. Căci sînt în Tani căpetenii vestitori răi, În deșărt vor osteni cătră norod carele nu le va folosi lor spre ajutoriu, ce spre rușine și ocară.

Videnia hiarălor celor den pustiu. Cu necaz și cu strînsoare, leu și puui de leu de acolo și aspide și puui de aspide zburătoare, carii aducea pre mągari și pre cămile avuția lor cătră limbă carea nu va folosi lor spre ajutoriu, ce spre rușine și ocară. Eghipteanii în deșărt și în zadar vor folosi voao, vesteaste-le lor că în deșărt iaste mîngîierea voastră aceasta. Acum dară șazînd scrie pre leaspede aceastea și pre carte, că vor fi aceastea la zilele vremilor și pînă în veac. Căci nărod neascultătoriu iaste, fii mincinoș, carii nu vrea să asculte leagea lui Dumnezeu, Cei ce zic prorocilor: „Nu vestiți noao!“ și celor ce vād videniile: „Nu grăiți noao, ce grăiți noao și spuneți noao altă rătăcire. Și întoarceți pre noi den calea aceasta, luați de la noi cărarea aceasta și luați de la noi Cuvîntătoriu lui Israil!“ Pentru aceea aceastea zice Domnul, Cel Sfînt al lui Israil: „Căci nu v-aș supus cuvintelor acestora și aș nădejduit pre minciuni, și căci ai cîrtit și nădejduit ai fost pre cuvîntul acesta, Pentru aceea fi-va voao păcatul acesta, ca un zidu căzînd îndată al unii cetăți tari ce s-au luat, căriia îndată e de față cădearea; Și cădearea ei va fi ca o zdrobitură a unui vas de strachină de cărămidă supțire, cît să nu să afle întru ei hîrb cu care să iai foc și cu care vei turna apă puțină“. Așa zice Domnul Domnul, Sfîntul lui Israil: „Cînd te vei întoarce vei suspina, atuncea te vei mîntui și vei cunoaște unde ai fost; cînd nădejduiai pre ceale deșarte, deșartă vîrtutea voastră s-au făcut“. Și nu vreați să auziți, ce aș zis: „Pre cai vom fugi!“ – pentru aceea, veți fugi! Și aș zis: „Pre sprintine încălecări ne vom sui!“ – pentru aceea, sprintini vor fi cei ce vor goni pre voi. O mie de glasul unuia vor fugi, și de glasul a cincea fugi-vor mulți, pînă unde veți rămî-

nea ca un catart pre munte și ca un steag purtându-l pre deal. Și iarăș vă va îngădui Dumnezeu ca să Să milostivească spre voi, și pentru aceea înălța-Să-va ca să vă miluiască pre voi, pentru că judecătoriu e Domnul Dumnezăul vostru; fericiți cei ce rămîn întru

18 El. Pentru că norod sfînt în Sion va lăcui și în Ierusalim și cu plîngere au plînsu: „Miluiaște-mă!“ Milui-te-va [la] glasul strigării tale; cînd l-au văzut, ascultatu-te-au. Și va da Domnul voao pîine de scîrbă și apă de necaz, și nu încă ți se vor apropia ceia ce rătăcescu pre tine, căce ochii tăi vor vedea pre cei

20 ce te rătăcescu, Și urechile tale vor auzi cuvintele celor ce denapoi pre tine au rătăcit, cei ce zicu: „Aceasta e calea, să meargem

21 întru ea, veri în direapta, veri în stînga“. Și vei pîngări idolii cei ferecați cu argint și cei ferecați cu aur, mărunți îi vei face și-i vei vîntura ca apa cei ce are pre sine și ca pre niște

22 balebă îi vei lepăda pre ei. Atuncea va fi ploaie seminții pămîntului tău, și pîinea rodului pămîntului tău va fi săturare și grasă. Și să vor paște ție dobitoacele în ziua aceea în loc

23 gras și larg, Taurii voștri și boii cei ce lucrează pămîntul mîncă-vor paie amestecate cu orzu vînturat. Și va fi preste tot muntele înalt și preste tot dealul înălțat apă mergînd în ziua aceea, cînd vor peri mulți și cînd va cădea turnuri. Și va fi lumina lunii ca lumina soarelui și lumina soarelui cu 7 părți mai mult în ziua cînd va vindeca Domnul zdrobirea norodului Lui, și durearea ranii tale

25 va vindeca. Iată, numele Domnului vine pren vreamă multă, arzătoare mînie: cu mărire e cuvîntarea buzelor Lui, cuvîntarea e plină de urgie și urgia mîniei Lui ca focul va

26 mîncă. Și Vîntul Lui ca apa în vale tîrîndu-se va veni pînă la grumazi, și Se va împărți ca să turbure limbile spre rătăcire deșartă, și va goni pre ei rătăcirea și va prinde pre ei înaintea feații lor. Au doară pururea trebuie voi să vă veseliți și să întrați la sfintele Meale pururea ca cînd ați prăznui, și ca cînd v-ați veseli să întrați cu fluier la muntele Domnului, cătră Dumnezăul lui Israil? Și auzită va face Domnul mărirea glasului Lui și mînia brațului Lui să-l arate cu mînie și cu urgie și para focului mistuind de tot; detuna-va cu silă și ca apa și grindina ce să poartă împreună cu

30 silă. Pentru că pren glasul Domnului biruise-vor asirianii cu rana carea va lovi pre ei. Și va fi lui premprejur, de unde era lor nădejdea ajutoriului pre care el nădejduia; ei cu timpene și cu alăute vor da războiu lui

31 dentru schimbare. Pentru că nu mainte de

zile te vei vicleni; au doară și ție s-au gătit să împărătești? Valea adîncă, leamne zăcînd, focu și leamne multe – e mînia Domnului ca o vale arzînd de iarbă pucioasă.

CAP XXXI

ai cei ce pogoară la Eghipt pentru ajutoriu, cei ce pre cai nădejduiescu și pre cară, căce sînt multe, și de cai mulțime foarte, și n-au auzit nădejduind pre Sfîntul lui Israil și pre Dumnezău nu l-au cercat. Și El înțelepțeaste aducea preste ei reale, și cuvîntul Lui nu se va călca. Și Se va scula preste case de oameni rai și pre nădejdea lor cea deșartă: Pre om eghiptean – și nu Dumnezeu, pre trupuri de cai, și nu iaste ajutoriu. Și Domnul va aduce mîna Lui preste dînșii, și vor osteni cei ce ajută, și împreună toți vor peri cu sabie. Căci așa au zis mie Domnul: „Precum cînd va striga leul sau puiul leului pre vînatul carele au prinsu, și va striga preste el pînă unde se vor umplea munții de glasul lui, și s-au biruit și de mulțimea mîniei s-au spămîntat, așa va pogorî Domnul Savaoth să oștească preste muntele Sion, preste măgurile ei. Ca pasările ce zboară, așa va scuti Domnul Savaoth pentru Ierusalim, va scuti și va scoate și va ocroti și va mîntui“. Întoarceți-vă, cei ce adîncul sfat și fărădeleage sfătuiți, fiii lui Israil! Căci în ziua aceea lepăda-se-vor oamenii de ceale făcute de mîna ale lor ceale de argint și de ceale făcute de mîna ceale de aur, carele au făcut mîinile lor. Și va cădea Asur nu cu sabia omului, nici sabia omului îl va mîncă pre el, și va fugi nu de cătră față de sabie; și tinerii fi-vor la biruință, Pentru că cu piatră se vor cuprinde ca cu șanțu și se vor birui, și cela ce fuge se va prinde. Aceastea zice Domnul: „Fericit cel ce are în Sion sămînță și rude în Ierusalim!“

CAP XXXII

entru că, iată, împărat drept va împărăți și boiarii cu judecată vor stăpîni. Și va fi omul ascunzînd cuvintele lui și se va ascunde ca de la apa ce să duce; și se va arăta în Sion ca un rîu mergînd slăvit în pămînt sătos. Și încă nu vor mai fi nădejduind pre oameni, ce vor da urechile spre auzire. Și inima celor slabi va lua aminte a auzi, și limbile ceale ce fîncăvesc curînd vor învăța a grăi pace. Și încă nu vor mai zice celui nebun a stăpîni, și încă nu vor mai zice slugile tale: „Taci!“ Pentru că cel nebun nu bune va grăi, și inima lui deșarte va gîndi: a săvîrși fărădeleage și a grăi cătră Domnul înșălăciune, ca să samene sufletele flă-

mînde, și sufletele ceale însătoșate deșarte să
7 le facă. Pentru că sfatul celor răi fărăde-
leage va sfătui, ca să strice pre cei smeriți cu
8 riților cu judecată. Iară cei buni-credincioși
9 înțeleapte au sfătuit, și acest sfat va rămî-
nea. Muieri bogate, sculați-vă și auziți gla-
sul meu; feate, auziți, pre nădeajde, cuvintele
10 meale. Zilele anului pomenire faceți în
dureare cu nădeajde; cheltuitu-s-au culesul,
încetat-au sămînța și încă nu va mai veni.
11 Stați în laturi, mihniți-vă, ceale ce nădejduiți,
dezbrăcați-vă, goale vă faceți, încingeți-vă cu
12 saci mijlocele. Și preste țîțe vă tăiați de la
13 pofta țarinii și de la roada viei. În pămîntul
nărodului meu spini și iarbă se va sui și den
toată casa veselie se va rădica, cetate
14 avută. Case părăsite avuția cetății vor lăsa,
case poffite; și vor fi satele peștere pînă în
veac, veselie de măgari sălbateci, pășune de
15 păstori, Pînă unde va veni preste noi Duh
de la înălțime. Și va fi pustiiu Hermelul, și
Hermelul în loc de dumbravă se va socoti.
16 Și se va odihni în pustiiu judecată, și dreptate
17 în Carmil va lăcui. Și vor fi faptele dreptă-
ții pace și va ținea dreptatea odihnă, și nădej-
18 duiți vor fi pînă în veac. Și va lăcui nărodul
Lui în cetatea păcii, și va lăcui nădejduind, și
19 se vor odihni cu avuție. Și grindina, de se
va pogori, nu va veni preste noi. Și vor fi cei
ce lăcuiesc în dumbrăvi nădejduind ca și cei de
20 la cîmpie. Fericit cei ce samănă preste
toată apa, unde bou și măgariu calcă.

CAP XXXIII

1 **V**ai celor ce chinuiesc pre voi, și pre voi
nimeni nu vă face chinuiți; și cel ce
defaimă, pre voi nu defaimă. Prinde-
se-vor defăimătorii și se vor da, și ca
molia preste haină, așa se vor birui.
2 Doamne, miluiaște pre noi, pentru că pre
Tine nădejduim; făcutu-s-au sămînța celor
neascultători spre peire, și mîntuirea voastră
3 în vremea primejdiei. Pentru glasul fricii
Tale s-au spămîntat năroadele de frica Ta, și
4 să răsipiră limbile. Și acum se vor aduna
prăzile voastre, de la mic și de la mare; în ce
chip va aduna neștine lăcuste, așa vor batjo-
5 cori voao. Sfîntu e Dumnezăul cel ce
lăcuiaște în ceriuri nalte, că împlu Sionul de
6 judecată și de dreptate. Cu leage se vor da,
întru visterii - mîntuirea noastră; acolo înțe-
lepciune și știință și bună-credință cătră
7 Domnul - aceastea-s visteriile dreptății. Iată,
dară, întru frica voastră aceștea se vor teame;
de carii vă teameți, ajutori-se-vor de cătră
voi, pentru că vestitori se vor trimite, poftind
8 pace, amar plîngînd. Pentru că se vor pustii

căile lor, potolitu-s-au frica limbilor, și cea
cătră ei făgăduință să rădică și nu vor socoti
pre ei oameni. Plîns pămîntul, rușină-se
9 Livanul, să făcu ca un pustiiu Saronul, ivite
vor fi Galilea și Carmilul. „Acum Mă voi
10 scula, - zice Domnul - acum Mă voi slăvi,
acum Mă voi înălța“. Acum veți vedea,
11 acum veți simți, deșartă va fi vîrtutea duhului
vostru, foc va mînca pre voi. Și va fi limbi
12 arse de tot, ca spinul în țarenă aruncat și ars
de tot. „Auzi-vor cei de departe ceale ce am
13 făcut și vor conoaște cei ce să apropie putea-
rea Mea“. Depărtară-se cei den Sion fără
14 de leage, apuca-va cutremur pre cei necurați.
Cine va vesti voao că foc arde? Cine va vesti
voao locul cel veacinic? Mergînd întru
15 dreptate, grăind cale dreptă, urînd fărăde-
leagea și strîmbătatea și mînil ferindu-le de
cătră daruri, îngreuind urechile pentru ca să
nu auză judecata singelui, clipind ochii lui
16 pentru ca să nu vază nedreptatea, Acesta
va lăcui în peșteră naltă de piatră tare; pîine
lui se va da, și apa - lui credincioasă. Împă-
17 rat cu mărire veți vedea și ochii voștri vor
vedea pămînt de departe. Sufletul vostru
18 va cerceta frică: unde sînt cărturarii? unde
sînt cei ce sfătuiesc? unde iaste cela ce
numără pre cei ce hrănesc-împreună, mic și
19 mare, norod? Cu care nu s-au sfătuit
împreună, nici știa pre cel adînc la glas ca să
nu auză norod defăimat, și nu iaste la cela ce
aude priceapere. Iată Sion, cetatea, mîntui-
20 rea noastră; ochii tăi vor vedea Ierusalimul,
cetate bogată, corturi carele nu se vor clăti,
nici se vor clăti țarușii cortului ei în veacul
anului, nici ațele lui nu se vor rumpe. Căci
21 numele Domnului mare iaste voao, locul voao
va fi riuri și iazurile late și largi; nu vei merge
pre această cale, nici va merge corabie
mînîndu-se, pentru că Dumnezăul meu mare
iaste, nu mă va treace. Domnul e Judecăto-
22 riu noao, Domnul - Biruatoriu noao, Domnul
- Împărat noao, Domnul, Acesta pre noi ne va
mîntui. Rupseră-se funile tale, căci nu s-au
23 întărit; catartul tău s-au plecat, nu va slobozi
veatrelele; nu va rîdica semn, pînă unde se va
da la pradă, deci mulți șchiopi pradă vor
face. Și nu va zice norodul ce lăcuiaște
24 întru dînsul: „Osteni-voiu“, pentru că s-au
lăsat lor păcatul.

CAP XXXIV

1 **V**propiați-vă, limbi, și auziți, boiari!
Auză pămîntul și cei dentru dînsul,
lumea și norodul ce e întru' dînsul.
2 Pentru că mînia Domnului iaste
preste toate limbile și urgia preste
numărul lor, ca să-i piarză pre ei și să-i dea
pre ei la junghiare. Și rănii lor se vor
3

lepăda și cei morți, și se va sui lor mirosul și
 4 se vor uda măgurile de sângele lor. Și se
 vor topi toate puterile ceriului, și se va învălui
 ceriul ca o carte, și toate stealele vor cădea ca
 frunzele den vie și în ce chip cad frunzele de
 5 la smochin. Îmbătatu-s-au sabia Mea în
 ceriu, iată, preste Idumea se va pogorî și
 6 preste norodul pierzării cu judecată. Sabia
 Domnului s-au împlut de sânge, să îngrășă de
 seu de sânge de țapi și de miei și de seu de țapi
 și de berbeci, căci jîrtvă e lui Dumnezeu în
 7 Vosor și junghiare mare în Idumea. Și vor
 cădea cei gingaș cu ei împreună și berbecii și
 taurii, și să va îmbăta pământul de sânge și
 8 lutul lui și de seul lor să va sătura, Pentru
 că ziua judecării Domnului iaste și anul izbân-
 9 dirii judecării Sionului. Și să vor întoarce
 văile lui spre smoală și pământul lui spre iarbă
 pucioasă, și va fi pământul lui ca smoala arză-
 10 toare, Noaptea și ziua, și nu se va stinge în
 veacul anului; și să va sui fumul lui în sus, pre
 neamurile ei să va pustii, și în vreme multă
 11 să va pustii. Și vor lăcui într-însul pasări și
 aricii și stîrci și corbi, și să va pune preste el
 funea măsurii pământului pustiiu, și onochen-
 12 tavrîi vor lăcui într-însul. Boiarii lui nu vor
 fi, pentru că împărății lui și cei mai mari ai lui
 13 vor fi la pierzare. Și vor odrăsli în cetățile
 lor leamne înghimpoase și la țăriile lui, și vor
 14 fi odăi sirinilor și curte pasărilor. Și să vor
 timpina diavoli cu onochintavri și vor striga
 unul cătră altul; acolo se vor odihni onochin-
 15 tavrîi, pentru că-ș aflară lor odihnă; Acolo
 încuibă ariciul și mîntui pământul copiii lui cu
 întemeiare; acolo s-au întimpinat cerbii și
 16 ș-au văzut obrazele înde sine. Cu număr au
 trecut și una dentru eale n-au perit, una pre
 altă n-au cercat, căci Domnul lor au poruncit
 17 și Duhul Lui le-au adunat pre eale. Și El va
 pune preste dînsii sorți, și mîna Lui împărți
 lor a se paște. În veacul anului veți moșneni,
 la neamurile neamurilor să vor odehni preste el.

CAP XXXV

1 eseleaște-te, pustiiul care ești înseto-
 2 șat, și să bucare pustiiul și înflorească
 ca un crin. Și vor înflori și să vor
 bucura ceale pustie ale Iordanului;
 mărirea Livanului datu-s-au lui și
 cinstea Carmilului, și norodul meu va vedea
 mărirea Domnului și înălțimea Dumne-
 3 zeului nostru. Întăriți-vă, mîni lăsate și
 4 genuchi slăbănoage, rugați-vă, Cei slabi
 de inemă cu cugetul, întăriți-vă, nu vă
 teamereți. Iată, Dumnezeuul nostru cu jude-
 cată răsplătește și va răsplăti, Aces-

ta va veni și va mîntui pre noi. Atuncea să 5
 vor deșchide ochii orbilor și urechile surzilor
 vor auzi. Atuncea va sări cel șchiop ca cer- 6
 bul și desfătată va fi limba gîngavilor, căci să
 rupse în pustiiu apă și vale în pământ sătos.
 Și va fi cel fără de apă spre mocioriță și la 7
 pământul setos izvorul apei va fi. Acolo -
 veselie pasărilor, odăi de turme de trestie și
 bahnă. Fi-va acolo cale curată și cale sfîntă 8
 să va chema, și nu va treace acolo necurat,
 nici va fi acolo cale necurată; și cei răsipiți
 merge-vor pre cale și nu vor rătăci. Și nu 9
 va fi acolo leu, nici den hiarăle ceale reale nu
 se vor sui la el, nici să vor afla acolo, ce vor
 merge întru dînsul mîntuiț Și adunați 10
 pren Domnul și să vor întoarce. Și vor veni la
 Sion cu veselie, și veselie veacinică preste
 capul lor, pentru că pre capul lor laudă și
 bucurie și veselie va apuca pre ei, fugit-au
 durearea și mîhnirea și suspinul.

CAP XXXVI

 i fu în anul 14, ani împărățindu Eze- 1
 chia, să sui Senahirim, împăratul asi-
 riilor, preste cetățile Iudei ceale tari
 și le-au luat pre eale. Și trimise 2
 împăratul asirianilor pre Rapsachi de
 la Lahis la Ierusalim cătră împăratul Ezechia
 cu puteare multă, și stătu la știubeaiul scaldă-
 torii cei de sus, în calea țarinii nălbitorului.
 Și ieși cătră el Eliachim al Helchiei, diregăto- 3
 riul casii, și Somnas, scriitoriul, și Ioah a lui
 Asaf, scriitoriul de pomenire. Și zise lor 4
 Rapsachis: „Ziceș dară cătră Ezechia: ‘Aceas-
 tea zice împăratul cel mare, împăratul asiria- 5
 nilor: Pre cine nădejduiești? Au doară în
 sfat sau în cuvinte de buze rînduiala să face?
 Și acum pre ce nădejduiești de nu ascultî
 mie? Iată, nădejduind ești preste toiagul cel 6
 de trestie cel frînt acesta, pre Eghiptet: după
 ce să va răzima omul preste el, intra-va în
 mîna lui și o va găuri - așa iaste Faraon, împă-
 ratul Eghiptetului, și toți ceia ce nădejduiesc
 preste dînsul’. Iară de ziceți cătră mine: 7
 ‘Pre Domnul Dumnezeu nădejduim’, au nu
 iaste El Căruia au luat Ezechia ceale înalte ale
 Lui și jîrtăvnicile Lui și zise Iudei și Ierusa-
 limului: ‘Pre fața jîrtăvnicului acestuia să vă
 închinați!’? Acum amestecați-vă dară cu 8
 domnul meu, cu împăratul asirianilor, și voi
 da voao doao mii de cai, de veți putea să daș
 încălecători preste ei. Și cum veți putea să 9
 vă întorceți la fața biruitorilor locurilor?
 Slugi sînt ceia ce nădejduiesc preste
 eghipteani la cale și la călăreț. Și 10
 acum, au fără de Domnul ne-am suit asupra
 țării aceștia a o bate pre ea? Domnul
 zise cătră mine: ‘Suiete preste pământul

11 acesta și-l strică pre el!" Și zise Eliachim și Somnas și Ioah către Rapsachi: „Grăiaște dară către slugile tale siriineaste, pentru că vom auzi noi, și nu grăi către noi jidoveaste; și pentru căci grăiești la urechile oamenilor
 12 celor ce stau preste zidu?” Și zise către ei Rapsachis: „Au către domnul vostru au către voi au trimis pre mine domnul meu să grăiesc cuvintele acestea? Au nu către oamenii cei ce șad pre zidu, pentru ca să mănînce baligă și să bea pișat cu voi împreună?” Și stătu Rapsachis și strigă cu glas mare, jidoveaste, și zise: „Ascultaț cuvintele împăratului celui mare, împăratului asirianilor. Acestea zice împăratul: ‘Nu vă înșale pre voi Iezechia cu cuvintele, nu va putea să mîntuiască pre voi. Și nu zică voao Ezechias că va mîntui pre voi Dumnezeu și nu se va da cetatea
 13 aceasta în mîna împăratului asirianilor; Să nu ascultați de Ezechia!’ Acestea zice împăratul asirianilor: ‘De veți să vă grăiți de bine, ieșiți către mine și veți mîncea fiștecarele via lui și smochinii și veți bea apă den lacul vos-
 14 tru, Pînă voi veni și voi lua pre voi la pămînt ca și pămîntul vostru, pămînt al grîului și al vinului și al pîinilor și al viilor. Să nu vă înșale pre voi Ezechia zicînd: Dumnezeu va mîntui pre voi! Au doară au mîntuit dumnezeii limbilor fiștecarele pre a sa țară
 15 den mîna împăratului asirianilor? Unde iaste dumnezeul lui Emath și Arfaath? Și unde e dumnezeul cetății Semfaruem? Au putea a mîntui Samaria den mîna mea?
 16 Cine e den dumnezeii toți ai limbilor acestora care au mîntuit pămîntul lui den mîna mea, ca să mîntuiască Dumnezeu pre Israil den mîna
 17 mea?’” Și au tăcut și n-au răspuns lui nemică cuvînt, pentru că au poruncit împăratul nemică să nu răspună. Și întră Eliachim a lui Helchiu, diregătorul casii, și Somnas, scriitorul puterii, și Ioah al lui Asaf, cel scrietoriu de pomenire, către Ezechia, cu hainele rupte, și spuseră lui cuvintele Rapsacului.

C A P X X X V I I

1 **S**i fu deaca auzi împăratul Ezechia, rupse hainile lui și să îmbracă cu sac și să sui la casa Domnului. Și trimise pre Eliachim, diregătorul casii, și pre Somna scriitorul și pre cei mai bătrîni ai preoților, îmbrăcaț cu saci, către
 2 Isaia, fiul lui Amos, prorocul, și zisără lui: „Acestea zice Ezechia: ‘Ziua ocării și a muștrării și a urgiei, iată, ziua de astăzi, căce vine chinul
 3 ceia ce naște, și puteare n-are a naște. Cîndai va asculta Domnul Dumnezăul tău cuvintele lui Rapsacu, carele au trimis împăratul asirianilor,

domnul lui, a ocări pre Dumnezăul cel Viu și a ocări cuvintele carele au zidit Domnul Dumnezăul tău; și te vei ruga către Domnul Dumnezăul tău pentru cei rămaș acesteia’”. Și
 5 veniră slugile împăratului Ezechii către Isaia. Și zise lor Isaia: „Așa veți grăi către domnul vostru: ‘Acestea zice Domnul: Să nu te temi de cuvintele carele ai auzit, carele M-au ocărit solii împăratului asirianilor. Iată, Eu voi
 6 pune la el duhu, și, auzînd veaste, se va întoarce la țara lui și va cădea cu sabie în pămîntul lui’”. Și să întoarsă Rapsachis și apucă
 7 pre împăratul asirianilor dînd războiu la Lovna, Și auzi cum s-au sculat de la Lahis. Și ieși Tharaca, împăratul ethiopilor, ca să-l încungiure pre el și, auzînd, s-au întorsu și trimise vestitoriu către Ezechia, zicînd:
 8 „Așa veți grăi Ezechiei, împăratului Iudeii: ‘Nu te înșale Dumnezeul tău preste Carele nădejduiești, zicînd: Nu se va da Ierusalimul în mîna împăratului asirianilor! Tu n-ai
 9 auzit ceale ce au făcut împărății asirianilor, cum au pierdut tot pămîntul? Și tu vei scăpa? Au doară mîntuit-au pre ei dumnezeii limbilor,
 10 pre carii au pierdut părinții miei, pre Gozan și Haran și Rasem, carele sînt în țara Theemath? Unde sînt împărății Emathului? Și unde-s ai Arfathului? Și unde-s ai cetății Epfaruimului, Ana și Ava?’” Și luo Ezechias cartea de la vestitoriu și o ceti; și să sui la casa Domnului și o deschise pre dînsa înaintea Domnului, Și să rugă Ezechias
 11 către Domnul, zicînd: „Domnul Savaoth, Dumnezăul lui Israil, Cela ce șezi preste hieruvimi, Tu ești Dumnezău sîngur a toată împărăția lumii, Tu ai făcut ceriul și pămîntul. Pleacă, Doamne, ureachea Ta, ascultă,
 12 Doamne, deschide, Doamne, ochii Tăi, caută, Doamne, și vezi și auzi toate cuvintele lui Senahirim, carele au trimis a ocări pre Dumnezăul cel Viu. Pentru că cu adevăr,
 13 Doamne, pustiit-au toată lumea împărății asirianilor și țara lor. Și au pus idolii lor în foc, pentru că nu era dumnezei, ce fapte de mîni de oameni, leamne și pietri, și au pierdut pre ei. Și acum, Doamne Dumnezeul
 14 nostru, mîntuiaște-ne pre noi den mîna lor, pentru ca să conoască toată împărăția pămîntului că Tu ești Dumnezău sîngur’”. Și să trimise Isaia, fiul lui Amos, către Ezechia, și zise lui: „Acestea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: ‘Auzit-am ceale ce te-ai rugat către Mine, pentru Senahirim, împăratul asirianilor’. Acesta e cuvîntul carele au grăit pentru dînsul
 15 Dumnezău: ‘Defăimatu-te-au și te-au batjocurit fecioară, fata Sionului, preste tine capul au clătît fata Ierusalimului. Pre cine ai ocărit și 23

ai întăritat? Sau cătră cine ai înălțat glasul tău? Și n-ai rădicat la înălțime ochii tăi, la
 24 Sfântul lui Israil? Că pren vestitori ai ocărit pre Domnul, pentru că tu ai zis: Cu mulțimea carălor eu m-am suit la vârful munților și la ceale de apoi ale Livanului, și am tăiat înălțimea chedrului lui și frumuseațele chiparosului și am intrat la nălțime de o parte de dum-
 25 bravă. Și am pus podu și am pustiit ape și
 26 toată adunarea apei. Nu aceastea ai auzit, demult care am făcut Eu? Den zilele den ceput am rînduit, și acum am arătat a pustii limbi întru țării și pre cei ce lăcuiescu în cetăți
 27 tari. Sloboziiu mîinile, și să uscară și să făcură ca iarba uscată în poduri și ca trosco-
 28 tul. Și acum, odihna ta și ieșirea ta și întra-
 29 rea ta Eu știu. Și mînia ta carea te-ai mîniat și amărăciunea ta s-au suit cătră Mine, și voiu pune căpăstru în nasul tău și frîu la buzele tale, și te voiu întoarce pre calea carea ai venit
 30 întru dînsa. Și acesta e ție semnul: mănîncă acest an carele ai semănat, și în anul al doilea rămășița, și la al treilea, sămînînd, secerați și răsădiți vii și veți mînca roada
 31 lor. Și vor fi cei rămași în Iudea odrăsli-vor rădăcinele în jos și vor face sămînță în sus.
 32 Căci den Ierusalim vor fi cei rămași și cei ce să mîntuiescu den muntele Sionului'. Rîvnirea
 33 Domnului Savaoth va face aceastea. Pentru aceea așa zice Domnul asupra împăratului asirianilor: 'Nu va întra la cetatea aceasta, nici va pune preste ea săgeată, nici va pune preste ea scut, nici va împrejura pre dînsa cu
 34 șanțu, Ce pre calea carea au venit întru ea se va întoarce, și la cetatea aceasta nu va
 35 întra!' Aceastea zice Domnul: 'Scuti-voiu prentre cetatea aceasta, ca să o mîntuiescu pre dînsa, pentru Mine și pentru David, sluga
 36 Mea'. Și ieși ingerul Domnului și omorî den tabăra asirianilor 185000 și, sculîndu-se dimeneața, aflară toate trupurile moarte.
 37 Și să duse întorcîndu-se și să întoarse Senahirim, împăratul asirianilor, și lăcui în Ninevi.
 38 Și cînd el să închina în casa lui Assarah, dumnezăului lui, începătoriul părinților lui, Adrameleh și Sarasar, fiii lui, l-au lovit pre el cu sabii, și ei scăpară la Armenia. Și împărăți Asordan, fiul lui, în locul lui.

CAP XXXVIII

1 i fu în vremea aceea bolnăvi Ezechia pînă la moarte; și veni cătră el Isaias, fiiul lui Ammos, prorocul, și zise cătră el: „Aceastea zice Domnul: Rînduiaște pentru casa ta, pentru că
 2 vei muri tu și nu vei trăi“. Și întoarse Ezechias fața lui cătră păreate și să rugă cătră

Domnul, zicînd: „Adu-Ți aminte, Doamne, 3
 că am mers înaintea Ta cu adevăr și cu inimă adevărată și ceale plăcute înaintea Ta am făcut“; și plîns Ezechias cu plîngere mare. 4
 Și fu cuvîntul Domnului cătră Isaia, zicînd: 5
 „Mergi și zi Ezechiei: ‘Aceastea zice Domnul Dumnezăul lui David, tătîne-tău: Auzit-am rugăciunea ta și văzuiu lacrămile tale, iată, 6
 adaog cătră vremea ta 15 ani. Și den mîna împăratului asirianilor mîntui-voiu pre tine și cetatea aceasta, și voiu scuti pentru cetatea 7
 aceasta‘“. Și acesta - ție semnul de la Domnul, cum că va face Dumnezău cuvîntul acesta 8
 în ce chip au grăit: „Iată, Eu voiu întoarce umbra stepenilor, care au pogorit ceale zece stepene ale casii tătîne-tău soarele, întoarce-voi soarele ceale 10 stepene, pre care au pogorit umbra“. Și să sui soarele ceale 10 stepene, carele să pogori umbra.
 Ruga Ezechiei, împăratului Iudeii, cînd să bolnăvi și să sculă den boala lui: 9
 „Eu am zis: ‘Întru înălțimea zilelor meale 10
 mearge-voiu în porțile iadului, părăsi-voiu anii cei rămași’. Zis-am: ‘Încă nu voiu mai 11
 vedea mîntuirea lui Dumnezău preste pămîntul celor vii, încă nu voiu mai vedea Mîntuitoriul lui Israil pre pămînt, încă nu voiu mai vedea om cu cei ce lăcuiescu, Lipsiiu den 12
 rudenia mea. Părăsit-am rămășița vieții meale, ieși și să duse de la mine ca și cel ce surpă, cort întinzînd, duhul meu la mine să făcu ca pînza pînzariului, apropiindu-se să o taie’. În ziua aceea Dedeiu-mă pînă dime- 13
 neața, ca un leu, așa au zdrobit toate oasele meale, pentru că den zi m-am dat pînă în noapte. Ca o rîndurea, așa voiu glăsui, și ca 14
 porumbița, așa voiu cugeta. Pentru că să sfîrșiră ochii miei căutînd la înălțimea ceriului, cătră Domnul, Carele m-au scos și mi-au luat durearea sufletului. Doamne, că 16
 pentru el s-au vestit Ție, și-m rădicaș răsufierea și, mîngîind, mă trăiiu. Iată, în pace e 17
 amărăciunea mea, pentru că ai luat sufletul meu, ca să nu piară, și ai lepădat denapoia mea păcatele. Pentru că nu cei den iad vor 18
 lăuda pre Tine, nici ceia ce au murit vor blagoslovi pre Tine, nici vor nădejdui cei den iad milostenia Ta; Cei vii Te vor blagoslovi pre 19
 Tine, în ce chip și eu, pentru că de astăzi copii voiu face, carii vor vesti dreptatea Ta, Doamne al mîntuirii meale. Și nu voiu părăsi 20
 blagoslovindu-Te cu psaltirea toate zilele vieții meale denaintea casei lui Dumnezău!“
 Și zise Isaia cătră Ezechia: „Ia păpușă de smochine și freacă și fă blastru deasupra, și sănătos vei fi“. Și zise Ezechia: „Acesta e semn cătră 22
 Ezechia că mă voiu sui la casa lui Dumnezău“.

CAP XXXIX

1 **I**n vremea aceea trimis-au Meodah
Valadan, feciorul lui Valadan, împă-
2 ratul Vaviloniei, cărți și soli și da-
ruri Ezechiei, Pentru că au auzit că
s-au bolnăvit pînă la moarte și s-au
sculat. Și să bucură de ei Ezechia, bucurie
mare, și le arată lor casa lui nehotha și a
argintului și a aurului și a zmirnei aleasă și a
tămîieturilor și a mirului și toate casele uneal-
telor visteriei și toate cîte era în visteriile lui;
și nu era nemica carea n-au arătat lor Ezechia
3 în casa lui și întru toată oblăduirea lui. Și
veni Isaia prorocul cătră Ezechia împăratul și
zise cătră el: „Ce zic oamenii aceștea? Și de
unde au venit cătră tine?” Și zise Ezechia:
„Den pămînt departe au venit cătră mine, de
4 la Vavilon“. Și zise Isaia: „Ce au văzut în
casa ta?” Și zise Ezechia: „Toate ceale den
casa mea au văzut, și nu iaste în casa mea
care n-au văzut, ce încă și ceale den visteriile
5 meale“. Și zise Isaia lui: „Ascultă cuvîntul
6 Domnului Savaoth: 'Iată, zile vin – zice
Domnul – și vor lua toate ceale den casa ta, și
cîte au strîns părinții tăi pînă în ziua aceasta
la Vavilon vor veni, și nemica nu vor lăsa'.
7 Și zise Dumnezău că și den fiii tăi carii ai năs-
cut vor lua și-i vor face scopiți în casa împăra-
8 tului vaviloneanilor“. Și zise Ezechias
cătră Isaia: „Bun iaste cuvîntul Domnului
carele au grăit, facă-se dară pace și dreptate
în zilele meale!“

CAP XL

1 **M**îngîiați, mîngîiați pre nărodul Mieu“ –
2 zice Dumnezăul vostru. Preoți,
grăit în inima Ierusalimului, mîngîiați
pre el, căci să umplu smerenia lui,
dezlegă-se păcatul lui, căci au priimit
den mîna Domnului îndoite pacatele lui.
3 Glasul celui ce striga în pustiiu: „Gătiț calea
Domnului, direapte faceț cărările Dumnezău-
4 lui nostru“. Toată valea se va umplea și
toată măgura și dealul se va smeri, și vor fi
toate ceale încilcite direapte și cea clinciu-
5 roasă spre căi neatede. Și se va ivi mărirea
Domnului și va vedea tot trupul mîntuirea lui
6 Dumnezău, căci Domnul au grăit. Glasul
Celui ce zicea: „Strigă!“ Și ziș: „Ce voi strig-
7 ga?“ „Tot trupul – iarbă, și toată mărirea
8 omului – ca floarea ierbii“. Uscă-se iarba și
floarea au căzut, iară cuvîntul Dumnezăului
9 nostru rămîne în veac. Pre măgură înaltă
suie-te, cel ce binevestești Sionul; înaltă cu vîr-
tute glasul tău, cel ce binevestești Ierusalimul;
înălțați, nu vă teamereț, zi cetățitor Iudei:
10 „Iată Dumnezeul vostru!“ Iată, Domnul Dom-
nul cu vîrtute vine și brațul Lui cu domnie, iată,

plata Lui – cu El, și lucrul – înaintea Lui. Ca 11
păstoriul va paște turma Lui și cu brațul Lui
aduna-va miei, și pre ceale ce au în pîntece va 12
mîngîia. Cine au măsurat cu mîna apa și
ceriul cu palma și tot pămîntul cu pumnul? 13
Cine au pus munții cu cantariul și codrii cu
cumpăna? Cine au cunoscut gîndul Dom- 14
nului și cine Lui sveatnic s-au făcut, carele va
îndirepta pre El? Au cătră cine S-au svătuit 15
și au îndireptat pre El? Sau cine au arătat Lui
judecată? Sau calea priceaperii cine au arătat 16
Lui? Sau cine au dat mai nainte Lui și să va
răsplăti lui? De sînt toate limbile ca o pică- 17
tură de la cadă și ca o plecare de cumpănă
s-au socotit, și ca scuipitul să vor socoti. Și 18
Livanul nu e destul spre ardere, și toate dobi-
toacele nu-s destule spre ardere-de-tot. Și 19
toate limbile ca nemica sînt, și întru nemica
s-au socotit Lui. Cu cine ați asămănat pre 20
Domnul și cu ce asămănare ați asămănat pre
El? Au chip au făcut teslariul? Au zlătariul, 21
topind aur, L-au ferecat pre El? Asămănare
L-au făcut pre Dînsul? Pentru că teslariul 22
lemn neputred aleage și înțelepțeaste va
cerca cum va pune pilda lui, și pentru ca să nu
se clătească. Nu veți cunoaște? Nu veți 23
auzi? Nu s-au vestit den ceput voao? N-aț
cunoscut temeaietele pămîntului? Cela ce 24
ține încungiurarea pămîntului, și cei ce
lăcuiesc întru el ca lăcustele, Cel ce au întins
ca o cămară ceriul și au întins ca un cort a 25
lăcui, Cela ce au dat stăpînitoriu ca nemica
să stăpînească, și pămîntul ca o nemica l-au 26
făcut. Pentru că nu vor răsădi, nici vor
sămăna, nici să va înrădăcina la pămînt rădă-
cina lor; suflă preste ei și s-au uscat, și vifor
ca nește uscăciuni va lua pre ei. „Acum 27
dară cu cine M-aț asămănat și Mă voi înăl-
ța?“ – zise Cel Svînt. Căutați la înălțime 28
cu ochii voștri și vedeț: Cine au arătat toate
aceastea? Cela ce scoate după număr podoaba
lui, pre toți pre nume va chema; de la multă
slavă și întru tăria vîrtutei Lui nemica nu
te-au amăgit. Că au doară zice-vei, Iacov, 29
și ce ai grăit, Israil: „Ascunsu-s-au calea mea
de la Dumnezeu, și Dumnezeul meu judecata
o au luat și s-au depărtat!“? Și acum n-ai 30
cunoscut, de nu ai fi auzit? Dumnezeu veaci-
nic, Dumnezeu cela ce au meștersuguit margi-
nele pămîntului, nu va flămînzi, nici va osteni,
nici iaste aflare înțelepciunii Lui, Dînd celor 31
flămînzi vîrtute și celor ce n-au dureare mîhni-
re. Pentru că vor flămînzi cei mai tineri și vor
trudi tinerii, și cei aleș fără de vîrtute vor fi; Și
cei ce vor îngădui pre Dumnezeu primeni-vor

virtute, face-vor peane ca vulturii, alerga-vor și nu vor osteni, merge-vor și nu vor flămânzi.

CAP XLI

1 **I**nnoiți-vă către Mine, ostroave, pentru că boiarii vor premeni virtu-
tea; apropie-se și grăiască împreună,
2 atuncea judecată vestuiescă. Cine au rădicat de la răsărituri dreptate, chemat-au pre ea dendărătul lui și merge-va? Da-va înaintea limbilor și împărați va spă-
mînta și va da la pămînt sabiile lor și ca niște
3 hriascuri lepădate arcele lor; Și va goni pre ei, treace-va cu pace calea picioarelor lui.
4 Cine au tocmit și au făcut acestea? Chemă pre ea Cela ce chemă pre ea de la începutul neamurilor, Eu, Dumnezeu dentfiu, și la ceale vii-
toare Eu sînt. Văzut-au limbi și s-au spă-
mîntat, marginele pămîntului s-au turburat,
6 apropiară-se și veniră împreună Judecînd fieștecarele aproapelui său și fratelui să ajuto-
7 rească, și va grăi: „Întăritu-s-au!“ Om teslariu și faur bătînd cu ciocanul împreună mîind, atuncea va grăi: „Punere bună iaste“; întăritu-le-au pre eale cu cuie, pune-vor pre
8 eale și nu să vor clăti. Și tu, Israile, fiul Mieu, Iacov, și pre carele am ales, sămînța lui
9 Avraam, carea am iubit, Pre carele am sprejenit de la marginile pămîntului și den străjile lui te-am chemat și am zis ție: „Fiiul Mieu ești, alesu-te-am și nu te-am părăsit“,
10 Nu te teame, pentru că cu tine sînt, nu te înșala, pentru că Eu sînt Dumnezăul tău, Cela ce au întărit pre tine și am ajutorit ție și te-am întemeiat cu direapta Mea cea direaptă.
11 Iată, să vor înfrunta și se vor rușina toți ceia ce-s împotriva ta, pentru că vor fi ca cînd n-ar
12 fi și vor peri toți împotrivicii tăi. Cerca-vei pre ei și nu vei afla pre oamenii carii vor nelegiui la tine, pentru că vor fi ca și nefiind și nu vor fi ceia ce împotriva să bat cu tine.
13 Pentru că Eu – Dumnezăul tău, Cela ce ție dreptatea ta, Cela ce-ț zic: „Nu te teame, Eu
14 sînt ajutoriu tău. Nu te teame, Iacov, cel împutînat Israil, Eu am ajutat ție“ – zice Dumnezeul tău, Cela ce mîntuiaște pre tine, Sfîn-
15 tul lui Israil. Iată, am făcut pre tine ca niște roate noao de car, trierînd în chip de detunătură, și vei triera măguri și vei mărunți dealuri
16 și ca țărîna le vei pune; Și vei vîntura și vîntul va lua pre ei și volbura va răsipi pre ei, și tu te vei veseli întru sfinții lui Israil. Și se
17 vor bucura săracii și lipsiții, Pentru că vor ceare apă și nu va fi, limba lor de seate s-au uscat, Eu, Domnul Dumnezău, Eu voi asculta lor, Dumnezăul lui Israil, și nu voi părăsi pre ei,

Ce voi deschide pre munți rîuri și în mijlo- 18
cul cîmpilor izvoară, face-voiu pustiu spre 19
bălți de ape și pre cel însetoșat pămînt întru
adîncături de apă. Pune-voiu la pămîntul 19
cel fără de apă chedru și tisă și mirsină și chi-
paros și plop, Pentru ca să vază și să 20
conoască și să gîndească și să știe împreună
că mina Domnului au făcut acestea toate, și
Sfîntul lui Israil le-au arătat. „Apropie-să 21
judecata voastră“ – zice Domnul Dumnezău.
„Apropiatu-s-au sfaturile voastre“ – zice
Împăratul lui Iacov. Apropie-se și ves- 22
tească voao ceale ce [se] vor întîmpla, sau
ceale mai denainte care era ați zis, și să luăm
aminte și vom conoaște ce-s ceale de apoi, și
ceale ce vin Ziceți noao. Spuneți noao 23
ceale ce vin mai apoi, și vom conoaște că
dumnezei sînteți; faceți bine și faceți rău, și ne
vom mira și vom vedea împreună. Că de 24
unde sînteți voi și de unde-s lucrurile
voastre? Den pămînt; uriciune au ales pre
voi. Și Eu am rădicat pre cel de la miază- 25
noapte și pre cei de la răsăriturile soarelui,
chema-să-vor cu numele Mieu; vie biruitorii,
și ca lutul olariului și ca olariul călcînd lutul,
așa vă veți călca de tot. Pentru că cine va 26
vesti ceale den ceput, pentru ca să știm, și
ceale denainte, și vom zice că adevărate sînt?
Nu iaste cel ce va zice mai nainte, nice cela ce
va auzi voao cuvintele. Începătura Sionu- 27
lui voi da și pre Ierusalim voi ruga pre
cale. Pentru că dentru limbi, iată, nemica, 28
și de la idolii lor nu era cine să vestească; și de
voiu întreba pre ei: „De unde iaste?“, nu-M
vor răspunde Mie. Pentru că sînt ceia ce 29
fac pre voi, și în deșert ceia ce înșală pre voi.

CAP XLII

Iacov, Sluga Mea, sprijini-voiu pre 1
El, Israil, Cel Ales al Mieu, priimit-au
pre El sufletul Mieu; dat-am Duhul
Mieu preste El, judecată limbilor va 2
scoate. Nu va striga, nice va pă-
răsi, nice se va auzi afară glasul Lui. Tres- 3
tie frîntă nu va frînge și inul afumîndu-se nu-l
va stinge, ce la adevăr va scote judecată.
Străluci-va și nu Se va frînge pînă unde va 4
pune pre pămînt judecată, și pre numele Lui
limbi vor nădejdui. Așa zice Domnul Dum- 5
nezău, Cel ce au făcut ceriul și au întărit pre
el, Cel ce au întărit pămîntul și ceale dentru el,
și dînd răsufulare nărodului ce e pre dînsul și
duhul celor ce calcă preste dînsul: „Eu, 6
Domnul Dumnezău, chematu-Te-am cu de-
reptate și Te voiu ținea de mîna și Te voiu
întări, și Te-am dat pre Tine spre făgăduința
rudenii Meale, spre Lumina limbilor, Să 7
deschizi ochii orbilor, să scoți legați den legă-

turi și den casa temniței pre cei ce șad întru
 8 întunearec. Eu, Domnul Dumnezău, aces-
 ta-M iaste numele, mărirea Mea altuia nu
 voui da, nici bunătățile Meale celor ciopli-
 9 te“. Ceale dentîiu, iată, au venit; și noao,
 carele Eu voui vesti, și mai nainte de a
 10 vesti s-au arătat voao. Lăudaș Domnului
 laudă noao, biruința Lui; mărește-să numele
 Lui de la marginea pământului, cei ce să
 pogoară la mare și înoată pre ea, și ostroavele
 11 și cei ce lăcuiesc pre eale. Veselește-te,
 pustiiule și satele ei, odăile și cei ce lăcuiesc
 Chidarul! Veseli-se-vor ceia ce lăcuiesc în
 Piatră, de la marginea munților striga-vor.
 12 Da-vor lui Dumnezău mărirea, bunătățile Lui
 13 în ostroave vor vesti. Domnul Dumnezăul
 puterilor va ieși și va zdrobi războiul, rădica-va
 rîvnirea și va striga preste vrăjmași El cu vîr-
 14 tute: „Tăcut-am den veac, au și pururea
 voui tăcea și voui răbda? Ca ceaea ce naște am
 îngăduit, scoate-vou și voui usca împreună.
 15 Pustii-vou măgurile și dealurile și toată iarba
 lor voui usca, și voui pune rîurile spre
 16 ostroave și bălțile voui usca. Și voui aduce
 pre orbi în calea carea n-au știut, și cărările
 carele nu le-au știut a le călca voui face pre
 dîșii; face-vou lor întunearecul spre lumină
 și ceale strîmbe direapte. Aceastea graiuri
 17 voui face lor și nu voui părăsi pre ei“. Și ei
 s-au întors îndărăt; rușinați-vă cu rușine, cei
 ce nădejduți pre ceale ciopli-te, ceia ce ziceș
 topiturilor: „Voi sînteș dumnezăii noștri!“
 18 Cei surzi, auziți, și cei orbi, căutați a vedea.
 19 Și cine e orb, fără de numai slugile Meale? Și
 surzi, fără de numai cei ce domnesc pre ei?
 Cine e orb ca cel depărtat? Și s-au orbit robii
 20 lui Dumnezău. Văzut-ați de multe ori, și
 n-aș păzit urechile deschise și n-aș auzit.
 21 Domnul Dumnezău vrea ca să să îndirepteaze
 22 și să mărească lauda. Și văzuu, Și să făcu
 nărodul prădat și jăfuit, pentru că lațul – în
 cămări pretutindinilea, și în case împreună,
 unde au ascuns pre dîșii, făcură-să spre jah,
 și nu era cel ce să scoată jaful, și nu era cel ce
 23 să zică: „Plăteăște!“ Cine e întru voi carele
 va băga în urechi aceastea, carele va asculta la
 24 ceale viitoare? Cine au dat în jaf pre Iacov
 și pre Israil la cei ce pradă pre el? Au nu Dum-
 nezău, Căruia au greșit Lui și nu vrea întru
 căile Lui a mearge, nici a auzi leagea Lui?
 25 Și aduse preste ei urgia mîniei Lui, și să întări
 preste ei războiu. Și cei ce ard pre ei împrejur
 și n-au conoscut fieștecarele
 dentru ei, nici au
 pus în inimă.

C A P
 X L I I I

i acum așa zice Domnul Dumnezăul
 1 cela ce au făcut pre tine, Iacov, și
 cela ce te-au zidit pre tine, Israil: „Nu
 te teame, căci te-am mîntuit pre tine;
 chemat-am numele tău, al Mieu ești
 2 tu. Și, de vei treace pren apă, cu tine sînt, și
 rîurile nu te vor acoperi; și, de vei treace pren
 foc, nu vei arde de tot, pară nu te va arde.
 Căci Eu sînt Domnul Dumnezăul tău, Sfîntul
 3 lui Israil, Cel ce mîntuiesc pre tine; făcut-am
 schimbarea ta: Eghipetul și Etheopia și Soina
 pentru tine. De cînd te-ai făcut cinstit
 4 înaintea Mea, măritu-te-ai, și Eu te-am iubit;
 și voui da oameni pentru tine și boiari pentru
 capul tău. Nu te teame, că cu tine sînt; de la
 5 răsărituri voui aduce sămînța ta și de la apu-
 suri te voui aduna. Zice-vou crivățului:
 6 ‘Adu!’ și livei: ‘Nu opri!’ Adu pre fiii Miei den
 pământul cel de departe și featele Meale de la
 7 marginile pământului, Pre toți cîș sînt che-
 mați pre numele Mieu, pentru că cu mărirea
 Mea l-am tocmit pre el și l-am zidit pre el și
 8 l-am făcut pre el. Și am scos norod orb, și
 ochii sînt așjderea orbi, și surde urechile
 9 avînd. Toate limbile s-au adunat împreună
 și se vor aduna boiarii dentru ei; cine le va
 vesti aceastea? sau ceale den ceput cine le va
 10 vesti noao? Aducă mărturiile lor și să îndirep-
 teaze și asculte și zică adevărate. Fiți Mie
 11 mărturii și Eu martur – [zice] Domnul Dum-
 nezău – și sluga care am ales, ca să conoașteți
 și să creadeți și să priceapeți că Eu sînt, înain-
 tea Mea nu s-au făcut alt Dumnezău și după
 Mine nu va fi. Eu sînt Dumnezău și nu va fi
 12 afară den Mine mîntuind. Eu vestiiu și
 mîntuiiu, ponosluiiu și nu era întru voi striin;
 voi Mie marturi și Eu [martur – zice] Dom-
 13 nul. Dumnezău – încă den ceput, și nu iaste
 cela ce va scoate den mînil Meale; face-vou,
 și cine va întoarce aceasta?“ Așa zice Dom-
 14 nul Dumnezău, Cel ce mîntuiaște pre voi, Cel
 Sfînt al lui Israil: „Pentru voi trimite-vou la
 Vavilon și voui scula pre toți fugind, și haldeii
 cu corăbiile se vor slăvi. Eu – Domnul
 15 Dumnezău, Sfîntul vostru, Cela ce au arătat
 pre Israil, Împăratul vostru“. Căci aceastea
 16 zice Domnul, Cela ce dă cale în mare și cărare
 în apă tare, Cela ce au scos cară și călărime
 17 și gloată tare, ce au adormit și nu se vor scula,
 stinseră-se ca inul stins: „Nu pomeniți
 18 ceale dentîiu și ceale den ceput nu
 gîndiți. Iată, Eu fac noao carele acum vor
 19 răsări și veți conoaște pre eale; și voui face în
 pustiiu cale și în ceale fără de apă
 rîuri. Binecuvînta-Mă-vor hiarăle țarenii,
 20 sirinele și featele pasărilor, căci am dat în
 pustiiu apă și rîuri în ceale fără de apă, ca să
 adape neamul Mieu cel ales, Norodul Mieu,
 21 pre carele am ocrotit bunătățile Meale a po-

22 vesti. Nu acum am numit pre tine, Iacov,
 23 nici a osteni pre tine am făcut, Israil. N-ai
 adus Mie oile tale jîrtvei tale, nici întru jîrtvele
 tale ai mărit pre Mine, n-ai slujit cu jîrtvele,
 24 nici trudit te-am făcut în Livan, Nici ai cîs-
 tîgat Mie tîmîie fără de argint, nici grîsimea
 jîrtvelor tale am poftit, ce în păcatele tale ai
 stătut înaintea Mea și în strîmbătățile tale.
 25 Eu sînt Acela ce sting fîrădelegile tale pentru
 Mine și păcatele tale și nu voiu pomeni.
 26 Iară tu îți adu aminte și să ne judecăm
 împreună; zi tu fîrădelegile tale întîiu, pentru
 27 ca să te îndireptezi. Părinții voștri întîiu au
 greșit, și boarii voștri au nelegiuit la Mine,
 28 Și au pîngărit boarii sfintele Meale. Și am dat
 a piarde pre Iacov și pre Israil spre ocară“.

CAP XLIV

1 **S**i acum ascultă, Iacov, sluga Mea, și
 2 Israil, pre carele am ales. Așa zice
 Domnul Dumnezău, Cela ce au zidit
 pre tine și te-au urzit den pîntece:
 „Încă te vei ajuta, nu te teame, sluga
 Mea Iacov și cel iubit Israil, pre carele am
 3 ales. Eu voiu da apă spre seate celor ce
 merg în loc fîră de apă, pune-voiu Duhul
 Mieu preste sîmînța ta și blagosloveniile
 4 Meale preste fiii tăi, Și vor răsări ca în mij-
 locul apei iarba și ca salcea preste toată apa ce
 5 cură“. Acesta va zice: „Al lui Dumnezău
 sînt“, și acesta va striga pre numele lui Iacov,
 și altul va scrie cu mîna lui: „Al lui Dumnezău
 6 sînt“, și pre numele lui Israil va striga. Așa
 zice Dumnezău, Împăratul lui Israil și Cela ce
 au mîntuit pre el, Dumnezău Savaoth: „Eu –
 7 întîiu și Eu – după aceastea, afară den Mine
 nu iaste Dumnezău. Cine e cum sînt Eu?
 Stea și cheame și vestească și gătească Mie de
 cînd am făcut om în veac, și ceale viitoare
 8 mainte de a veni spuie voao. Nu vă desco-
 periți, nici vă rătăciți; au nu den ceput ați
 băgat în urechi și am vestit voao? Marturi voi
 9 sînteți De iaste Dumnezău afară den Mine.
 Și nu era atuncea ceia ce zidesc și cei ce scriu,
 toți întru deșărt, făcînd pohtele lor, carele nu
 vor folosi lor; și marturi lor sînt, nu vor vedea
 și nu vor cunoaște, pentru ca să să rușinea-
 10 ze. Cine zideaște pre cel vîrtos și pre cel
 cioplit, va topi spre nefolos. Iată, toți ceia
 ce să împreună cu el să vor rușina (ceia ce fră-
 mîntă dumnezeu și cioplesc ceale nefolosi-
 toare) și toți de unde s-au făcut s-au uscat și
 surzi dentru oameni; adune-se toți și stea
 împreună, și să înfrunteaze și să rușineaze
 12 împreună. Căci au ascuțit teslariul fierul, cu
 tesla au lucrat pre el în cărbuni și cu dalta au fă-
 cut pre el, și au lucrat pre el cu vîrtutea brațu-
 lui [lui]; și va flămînzi și va slăbi și nu va bea
 apă. Alegînd teslariul lemnu, au pus pre el
 13 cu măsură și au închipuit pre el cu condeiu,
 făcut-au pre el în unghiuri și cu cleiu au ase-
 mănat pre el; și l-au făcut ca chip de om și ca
 frumuseața omului, să-l puie pre el în casă.
 La carele au tăiat lui chedri și au luat ghindă
 14 sălbatecă și stejari, și au întărit pre el lemn
 den dumbravă, carele au răsădit Domnul
 pefcu și ploaia l-au lungit, Pentru ca să fie
 15 oamenilor spre ardere. Și luînd dentru el să
 încălzi și arzînd au copt pîine preste el, iară
 rămășița o au făcut dumnezei și să închină lor;
 făcut-au pre dînsul cioplit și îngenuche la
 ei. Căruia jumătatea lui au ars cu foc și
 16 preste jumătatea lui au copt în cărbuni pîini și
 preste el carne au mîncat, frigînd au fript frip-
 tură și să sature; și, încălzindu-se, zise: ‘Dulce
 e mie, căci mă încălziiu și văziiu foc’. Iară
 17 ce au rămas l-au făcut dumnezeu cioplit, înge-
 nunche la el și să închină și să roagă lui,
 zicînd: ‘Scoate-mă, că dumnezeul mieu ești
 tu!’ N-au cunoscut a gîndi că s-au întunecat
 18 a vedea cu ochii lor și a socoti cu inema
 lor. Și n-au socotit cu sufletul lui, nici au
 19 cunoscut cu înțelepciunea că jumătatea lui au
 ars cu foc și au copt pre cărbunii lui pîine și,
 frigînd carne, au mîncat, și rămășița lui spre
 uriciune au făcut și să închină lui. Cunoaște
 20 că cenușă e inema lor, și să înșală, și nimenea
 poate să scoată sufletul lui; vedeți, să nu grăiți
 că ‘Minciună e în direapta mea’. Adu-ți
 21 aminte de aceastea, Iacove și Israile, căci
 slugă a Mea ești tu; frămîntatu-te-am sluga
 Mea, și tu, Israile, nu Mă uita. Pentru că,
 22 iată, am șters ca un nor fîrădelegile tale și ca
 un întunecarec păcatele tale; întoarce-te cătră
 Mine, și te voiu mîntui pre tine!“ Ve-
 23 seliți-vă, ceriuri, căci au miluit Dumnezău pre
 Israil; trîmbițaț, temeaiile pămîntului, stri-
 gați, munții, veselie, dealurile și toate leam-
 nele ce-s întru eale, că au mîntuit Dumnezău
 pre Iacov, și Israil să va mări. Așa zice
 24 Domnul, Cela ce mîntuiaște pre tine și te fră-
 mîntă den pîntece: „Eu – Domnul, Cela ce
 săvîrșeaște toate, întins-am ceriul sîngur și am
 întărit pămîntul. Cine altul va răsipi seam-
 25 nele celor grăitori den pîntice și vrăjile de la
 inemă, întorcînd pre cei înțelepți înderăt și
 sfatul lor nebunind Și puind graiul slugii
 26 Lui și sfatul îngerilor Lui adevărind? Cela ce
 zice Ierusalimului: ‘Lăcui-te-voiu’, și cetăților
 Iudii: ‘Zidi-vă-veți’, și pustiile ei voiu rădi-
 27 ca. Cela ce zice bezni: ‘Pustii-te-vei, și rîurile
 tale voiu usca’. Cela ce zice lui Chiros să socio-
 28

tească, și: 'Toate voile Meale va face'. Cea ce zice Ierusalimului: 'Zidi-te-vei, și casa cea sfântă a Mea o voiu întemeia'".

CAP XLV

1 **A**șa zice Domnul Dumnezeu unsului
Mieu, lui Chiros, pre care am ținut de
direapta lui să asculte înaintea lui
limbi, și putearea împăraților voiu
rumpe; deschide-voiu înaintea lui
2 porți și cetățile nu să vor închide: „Eu
înaintea ta voiu merge și munții voiu netezi,
ușă de aramă voiu zdrobi și zăvoară de fier
3 voiu fărîma, Și voiu da ție visterii întune-
coase, ascunse nevăzute deschide-voiu ție,
pentru ca să cunoști că Eu sînt Domnul Dum-
nezăul tău, Cea ce chemu numele tău, Dum-
4 nezăul lui Israil. Pentru sluga Mea, Iacov,
și Israil, cel ales al Mieu, Eu chema-te-voiu
pre numele tău și te voiu primi, și tu nu M-ai
5 conoscut. Că Eu sînt Domnul Dumnezeu, și
nu iaste încă afară den Mine Dumnezeu; întă-
6 ritu-te-am și nu M-ai știut. Pentru ca să
conoască cei de la răsăriturile soarelui și cei
de la apus că nu iaste Dumnezeu afară den
7 Mine. Eu – Domnul Dumnezeu, și nu iaste
încă; Eu – Cea ce am tocmit lumina și am
făcut întunecare, Ceala ce facu pace și
zidescu reale; Eu – Dumnezeu, Cea ce facu
8 toate acestea. Veselească-să ceriul de
asupra și norii rîureaze dreptate, răsăie
pămîntul și odrăsească milă și dreptate
răsăie împreună; Eu sînt Dumnezeu, Cea ce
9 am zidit pre tine. Făcînd mai bine, am toc-
mit ca lutul olariului. Au doară cea ce ară va
ara pămîntul toată ziua? Au zice-va lutul ola-
riului: 'Ce faci, căci nu lucrezi? nici ai mîini?'
Au răspunde-va zidirea cătră cea ce au
10 frămîntat pre dînsa? Cea ce zice părinte-
lui: 'Ce vei naște?' și maicii: 'Ce chinuiești?'“
11 Că așa zice Domnul Dumnezeu, Cel Sfînt al
lui Israil, Cea ce au făcut ceale viitoare:
„Întrebați-Mă pentru fiii Miei, și pentru fap-
tele mîinilor Meale porunciți-Mi. Eu am
12 făcut pămîntul și om preste el, Eu cu mîna
Mea am întărit ceriul, Eu tuturor stealelor am
13 poruncit. Eu l-am sculat pre el cu dreptate
împărat, și toate căile lui – dreapte; acesta va
zidi cetatea Mea și robimea norodului Mieu va
întoarce, nu cu răscumpărări, nice cu daruri“
14 – zice Domnul Savaoth. Așa zice Domnul
Savaoth: „Ostenit-au Eghipetul și neșuțato-
ria ethiopilor, și savaimii, oamenii cei nați, la
tine vor trece și ție vor fi robi, și denapoia ta
vor veni legați cu cătuș, și vor trece cătră tine
și se vor închina ție și întru tine se vor ruga,
căce întru tine e Dumnezeu, și: 'Nu iaste Dum-
15 nezău afară den Tine, Pentru că Tu ești Dum-
nezău, și n-am știut, Dumnezeul lui Israil, mîn-
16 tuioriu'“. Rușina-să-vor și să vor înfrunta

toți ceia ce să împotrivescu Lui, și vor merge
cu rușine; înnoiți-vă cătră Mine, ostroave!
Israil mîntuiaște-se de Domnul, mîntuire 17
veacinică; nu să vor rușina și nu să vor
înfrunta pînă în veac încă (pentru că nu încă
se vor rușina, măcară că pentru rătăcirea idollor
s-au înfruntat mainte). Căci așa zice Dom- 18
nul, Cea ce au făcut ceriul – Acesta e Dumne-
zău, Cel ce au arătat pămîntul și au făcut pre
el, Acesta au rînduit pre el, nu întru deșărt au
făcut pre el, ce a să lăcui au zidit pre el: „Eu
sînt Domnul, și nu iaste încă. Nu întru 19
ascunsu am grăit, nici în locul pămîntului
întunecos, n-am zisu semenției lui Iacov: 'În
deșărt cercați!' Eu sînt Domnul, Cea ce
grăiescu cu dreptate și vestescu adevărul.
Adunați-vă și veniți, sfătuiți-vă împreună, 20
ceia ce vă mîntuiți de la limbi. N-au conoscut
ceia ce rădică lemnul cioplitura lor și ceia ce
să roagă cătră dumnezei carii nu mîntuiescu.
Cei ce vestescu, apropie-se, pentru ca să 21
cunoască împreună – Cine au făcut acestea
auzite den ceput? Atuncia va vesti voao – Nu-s
Eu Domnul? Dumnezeu nu iaste altul afară
den Mine, drept și mîntuitoriu nu iaste afară
den Mine. Întoarceți-vă cătră Mine și vă 22
veți mîntui, cei de la marginea pămîntului, Eu
sînt Dumnezeu, și nu iaste altul. Asupra 23
Mea Mă jur! De nu va ieși den gura Mea
dreptate, cuvintele Meale nu se vor întoarce,
căci Mie se va pleca tot genuchiul și va jura
toată limba. Pre Dumnezeu, zicînd: 'Direp- 24
tate și mărire cătră El va veni, și să vor rușina
toți ceia ce să împart pre ei. De la Domnul se
vor îndirepta, Și întru Dumnezeu se va 25
slăvi toată sămînța fiilor lui Israil'“.

CAP XLVI

1 **A**zu Vil, să zdrobi Dagon, făcură-se
cioplitile lor spre hiară și dobitoace;
rîdicați pre eale legate ca sarcena la
cel ostenit, Obosit și flămînd, 2
neputînd împreună, carii nu vor
putea să să mîntuiescă de la războiu, și ei
robiți s-au adus. „Ascultați-Mă, casa lui 3
Iacov și toată rămășița lui Israil, ceia ce să
rîdică den pîntece și să pedepsesc den copilă-
rie: Pînă la bătrîneațe Eu sînt, și pînă veți 4
îmbătrîni de tot Eu sînt, Eu sufăr pre voi, Eu
am făcut și Eu voiu părăsi, Eu voiu apuca și
voiu mîntui pre voi. Cu cine M-ați asămă- 5
nat? Vedeți, meștersuguiți-vă, ceia ce vă rătă-
ciți. Și ceia ce puneți împreună aur den sac și 6
argint cu cumpăna, pune-vor cu cumpăna și năi-
mind aur au făcut făcute de mîni și, plecîndu-se,
să închină lui. Rîdică pre el pre umăr, și merg; 7
și de vor pune pre el, pre locul lui rămîne, nu se
va mișca; și carele va striga cătră el, nu va ascu-

ta, de la reale nu-l va mîntui pre el.
 8 Aduceți-vă aminte de acestea și suspinați, pocăiți-vă, cei rătăciți, întoarceți-vă cu inima.
 9 Și vă aduceți aminte ceale de mai nainte den veac, că Eu sînt Dumnezău, și nu iaste altul afară den Mine. Vestind mai nainte ceale de apoi, pînă a nu să face acestea, și împreună s-au săvîrșit; și am zis: Tot sfatul Mieu va sta și toate cite am sfătuit face-voiu,
 11 Chemînd de la răsărituri pasăre și de la pămînt de departe pentru carele am sfătuit, am grăit și încă am adus, zidit-am și am făcut, adusu-l-am pre el și am sporit calea lui.
 12 Auziți-Mă, ceia ce ați pierdut inima, cei
 13 departe de la direptate. Apropiat-am direptatea Mea, nu se va depărta, și mîntuirea celor de lîngă Mine nu voiu întîrzia. Dat-am în Sion mîntuire lui Israil spre mărire“.

CAP XLVII

1 **N**ogoară-te, șezi pre pămînt, fecioară, fata Vavilonului, șezi întră la pămînt, nu iaste scaun, fata haldeilor, căci încă nu vei adaoge a te chema moale și gingașă. Ia moară, macină făină, descopere rămășița ta, cruță cărunteațele, descopere pulpele, treci rîurile.
 2 Descoperi-se-va rușinea ta, arăta-se-vor ocările tale; cel drept de la tine voiu lua, încă nu vei mai da la oameni“. Cela ce te-au mîntuit pre tine, Domnul Savaoth – numele Lui, Sfîntul lui
 3 Israil: „Șazi umilită, întră la întunearec, fata haldeilor, nu te vei mai chema încă putea-rea împărăției. Întăritatu-M-am pre norodul Mieu, pîngărit-ai moștenirea Mea. Eu am dat pre ei în mîna ta, și tu nu le-ai dat lor milă,
 4 celui mai bătrîn ai îngreuiat jugul foarte. Și ai zis: ‘În veac voiu fi stăpînă!’ N-ai gîndit aceste în inima ta, nici ți-ai adus aminte de
 5 ceale de apoi. Acum, dară, ascultă aceas-tea, gingașo, ceaea ce șazi, cea ce nădejduiești, ceaea ce zice în inima ei: ‘Eu sînt, și nu iaste alta; nu voiu șădea văduo, nici voiu
 6 conoaște sărăcia’. Și acum vor veni preste tine aceste 2 fără de veaste, într-o zi: nefeciorie și vădovie; veni-vor fără de veaste asupra ta, întru fărnicătoria ta, în putearea
 7 vrăjitorilor tăi foarte. Cu nădeaștea vicle-niilor tale, și tu ai zis: ‘Eu sînt, și nu iaste alta!’ Conoaște că priceaperea acestora va fi și curvia ta ție rușine. Și ai zis cu inima ta: ‘Eu
 8 sînt, și nu iaste alta!’ Și va veni asupra ta peire, și nu vei conoaște, și vei cădea într-însa; și va veni la tine chinuire, nu vei putea să te faci curată; și va veni asupra ta fără de veaste
 9 peire, și nu vei conoaște. Stăi acum întru vrăjile tale și întru multă fărnicătoria ta, carele învățai den tinereaștele tale, de

vei putea să-ți folosești, de vei putea cîndai să te întărești. Ostenit-ai întru sfaturile tale, stea dară și te mîntuiască pre tine cuvîntătorii de stealele ceriului, ceia ce vād stealele vestească ție ce va să vie asupra ta. Iată, toți ca
 10 uscăciunile preste foc se vor arde de tot și nu vor scoate sufletul lor den para focului; căci ai cărbuni de foc, arde-va preste ei. Aceștea
 11 vor fi ție ajutoriu, ostenit-ai întru premenire den tinereaște, omul dentru sine au rătăcit, și ție nu iaste mîntuire“.

CAP XLVIII

Ascultaș aceste, casa lui Iacov, cei
 1 chemaș pre numele lui Israil și den apa Iudei aș ieșit, ceia ce vă juraș pre numele Domnului Dumnezăului lui Israil, pomenindu-se nu cu adeveri-
 2 ciune, nici cu direptate, Și sprejenindu-vă cu numele cetății cei sfinte și pre Dumnezăul lui Israil vă răzimaș, Domnul Savaoth – numele Lui: „Ceale mai denainte încă le-am
 3 vestit, și den rostul Mieu au ieșit și auzit s-au făcut; fără de veaste au făcut și au venit. Cunosc că nășilnic ești și vînă de fier – gîtul
 4 tău, și fruntea ta – de aramă. Și am vestit ție de multe, pînă a nu veni ceale ce vor să vie
 5 asupra ta, auzit ție am făcut, ca nu cîndai să zici că ‘Idolii miei au făcut’, și vei zice că ‘Ceale cioplite și ceale vărsate mi-au poruncit mie’.
 6 Auzit-aș toate, și voi n-aș cunoscut; ce încă și acum auzite ție ți-am făcut ceale noao de acum, care sînt să să facă, și n-ai zis. Acum
 7 să face, și nu mai demult, și nu la ceale mai denainte zile, și ai auzit aceste, să nu zici: ‘Așă, știu pre eale’. Nici ai conoscut, nici ai
 8 știut, nici den ceput am deșchis ție urechile, pentru că am cunoscut că defăimînd vei defăima și fără de leage încă den pîntece te vei
 9 chema. Pentru numele Mieu arăta-voiu ție mînia Mea și ceale mărite ale Meale aduce-le-voiu preste tine, pentru ca să nu te pierz de tot. Iată, am vîndut pre tine nu pre
 10 argint, și te-am curățit den cuptoriul sărăciei. Pentru Mine face-voiu ție, căci cu numele Mieu să spurcă, și mărirea Mea altuia nu o
 11 voiu da. Ascultă-Mă, Iacove, și Israil, pre carele Eu chem: Eu sînt Cel dentîiu și Eu sînt în veac. Și mîna Mea au întemeiat
 12 pămîntul, și direapta Mea au întărit ceriul. Chema-voiu pre ei și vor sta împreună. Și se vor aduna toți și vor auzi. Cine au spus lor aceste? Iubindu-te, am făcut voia ta asupra
 13 Vavilonului, ca să rădic sămînța haldeilor. Eu am grăit, Eu am chemat, adus-am pre el și am sporit calea lui. Apropiati-vă cătră Mine și ascultași aceste: Nu den ceput întru ascuns am grăit, cînd s-au făcut acolo eram“. Și acum

Domnul Domnul au trimis pre mine și Duhul
 17 Lui. Așa zice Domnul, Cela ce au mîntuit
 pre tine, Sfîntul lui Israil: „Eu, Domnul Dum-
 nezăul tău, am arătat ție ca să afli tu calea
 18 întru carea vei merge întru ea. Și, de ai
 [fi] auzit poruncile Meale, fi s-ar făcut ca un
 rîu pacea ta și dreptatea ta ca valul mării.
 19 Și s-ar fi făcut ca năsipul sămînța ta și fiii pîn-
 tecelui tău ca țărîna pămîntului. Nici acum nu
 te vei piarde de tot, nici va peri numele tău
 20 înaintea Mea. Ieși den Vavilon, fugind de la
 haldei; glas de veselie vestiți și auzită să să
 facă aceasta, vestiți pînă la marginea pămîn-
 tului, ziceți: ‘Mîntuit-au Domnul pre robul Lui,
 21 pre Iacov. Și, de se vor însetoșa, în pustiiu
 aduce-va pre ei, apă den piatră scote-le-va
 lor’; sparge-se-va piatra și cură-va apă și va
 22 bea norodul Mieu. Nu iaste a să bucura –
 zice Domnul – celor necurați“.

C A P X L I X

1 **L**scultați-Mă, ostroave, și luați aminte,
 limbi! Pren vreamă multă sta-va, zice
 Domnul. Den pîntecele maicii Meale
 2 au chemat numele Mieu, Și au pus
 gura Ta ca o sabie ascuțită și supt
 acoperemîntul mîinii Lui au ascuns pre Mine,
 3 M-au ascuns pre Mine. Și zise Mie: „Robul
 Mieu ești Tu, Israil, și întru Tine Mă voiu
 4 proslăvi“. Și Eu ziș: „În deșărt osteniui, în
 zadar și întru nemică am dat virtutea Mea“;
 pentru aceea judecata Mea lîngă Domnul
 iaste și durearea Mea înaintea Dumnezeului
 5 Mieu. Și acum așa zice Domnul, Cela ce
 M-au zidit den pîntece rob Lui, ca să adune
 pre Iacov cătră El și pre Israil – Mă voiu
 aduna și Mă voiu slăvi înaintea Domnului, și
 6 Dumnezeul Mieu fi-M-va Mie virtute – Și
 zise Mie: „Mare iaste Ție a Te chema Fiul
 Mieu, ca să întărești neamurile lui Iacov, și
 răsipirea lui Israil întoarce; iată, am dat pre
 Tine spre făgăduința neamului, spre Lumină
 limbilor, ca să fii Tu spre mîntuire pînă la
 7 marginea pămîntului“. Așa zice Domnul,
 Cela ce te-au izbăvit, Dumnezeul lui Israil:
 „Sfînțit pre Cela ce defaimă sufletul Lui, pre
 Cela ce să uraște de limbi, pre Robul boiarilor;
 împărați vor vedea pre El, și să vor scula
 boiarii și să vor închina Lui pentru Domnul,
 căci credincios iaste Sfîntul lui Israil, și am
 8 ales pre Tine“. Așa zice Domnul: „În vreamă
 prîmită am ascultat pre Tine și în zi de mîntuire
 am ajutat Ție, și Te-am zidit și Te-am dat spre
 făgăduința limbilor, ca să așazi pămîntul și să
 9 moștinești moșteniri pustii, Zicînd celor
 den legături: ‘Ieșiți!’, și celor de la întunearec
 a să descoperi“. În toate căile să vor paște și
 10 în toate cărările – pășunea lor. Nu vor flă-

mînzi, nici vor înseta, nici va lovi pre ei căl-
 dura, nici soarele, ce Cela ce miluiaște pre ei îi
 va mîngîia și pren izvoară de ape aduce-va
 pre ei. Și voiu pune toată măgura spre cale 11
 și toată cărarea spre pășunea lor. Iată, 12
 aceștea de departe vor veni, aceștea de la
 miazănoapte și de la mare, și alții den pămîn-
 tul persilor. Veseliți-vă, ceriuri, și să să 13
 bucare pămîntul, strige măgurile veselie și
 dealurile dreptate, căci au miluit Dumnezeu
 pre norodul Lui și pre cei smeriți ai norodului
 Său i-au mîngîiat. Și zise Sion: „Părăsitu- 14
 m-au Domnul, și Domnul m-au uitat pre
 mine“. „Au uita-va muiarea copilul ei? sau 15
 a nu milui fiii pîntecelui ei? Iară deși aceștea
 va uita muiarea, iară Eu nu voiu uita pre tine“
 – zise Domnul. Iată, pre mîinile Meale am 16
 zugrăvit zidurile tale, și înaintea Mea ești
 pururea. Și curînd te vei zidi de care te-ai 17
 surpat, și ceia ce au pustiit pre tine ieși-vor de
 la tine. Rădică împrejur ochii tăi și vezi pre 18
 toți: iată, s-au adunat și au venit cătră tine; viu
 – Eu, zice Domnul, că pre toți pre ei ca o 19
 podoabă-i vei îmbrăca și vei pune împrejurul
 tău pre ei, ca nevasta podoaba. Căci pus-
 20 tiile tale și ceale surpate și ceale căzute, că
 acum te vei strămuta de cei ce lăcuiesc, și să
 vor depărta de la tine ceia ce te înghit pre
 tine. Pentru că vor zice la urechile tale fiii 21
 tăi pre carei ai pierdut: „Strîmt mie locul,
 fă-m mie loc pentru ca să lăcuiesc“. Și vei 22
 grăi întru inema ta: „Cine au născut mie pre
 aceștea? Și eu fără de feciori sînt și văduo,
 nemearecă și închisă, și pre aceștea cine mi
 i-au hrănit? Și eu am rămas sîngură, dară
 23 aceștea unde au fost?“ Așa zice Domnul
 Domnul: „Iată, rădic la limbi mîna Mea și la
 ostroave rădica-voiu semnul Mieu; și voiu
 aduce pre fiii tăi în sîn, și pre featele tale
 preste umăr le vor rădica. Și vor fi împă- 24
 rați aplecători ție, și împărăteșele lor – doici
 ție; preste fața pămîntului închina-se-vor ție
 și țărîna picioarelor tale vor linge; și vei
 cunoaște că Eu – Domnul Dumnezeu, și nu
 să vor rușina ceia ce îngăduiesc pre Mine“.
 Au lua-va neștine de la uriaș prăzi? Și de va 25
 robi neștine cu strîmbătate, hălădui-va?
 Căce așa zice Domnul, că „De va robi neștine 26
 uriaș, lua-va prăzi; și, luînd de la cela ce
 poate, să va mîntui; și Eu judecata ta voiu
 judeca, și Eu pre fiii Miei voiu mîntui. Și
 vor mîncă ceia ce au necăjit pre tine trupurile
 lor, și vor bea ca vinul nou sîngele lor, și să va
 îmbăta tot trupul, căci Eu – Domnul, Cela ce
 am mîntuit pre tine și sprejănind virtutea
 lui Iacov“.

C A P L

1 **A**șa zice Domnul: „Care e cartea slobo-
 zirei maicii voastre, cu carea am slo-
 bozit pre ea? Sau cu ce datornic (al
 celor ce Mă vînd pre Mine, cu carele)
 am vîndut pre voi (lui)? Iată, cu păca-
 tele voastre v-ați vîndut, și cu fărălegile
 2 voastre am trimis maica voastră. (Cu trup)
 pentru căci am venit și nu era om? chemat-am,
 și nu era cel ce să auză. Au nu poate mîna Mea
 a mîntui, au nu pociu a scoate? Iată, cu dove-
 deala Mea pustii-voiu marea și voiu pune rîu-
 rile pustie și să vor usca peștii lor, nefiind
 3 apă, și vor muri cu seate. Îmbrăca-voiu
 ceriul cu întunearec și ca un sac voiu pune
 4 învălitura lui“. Domnul Domnul Îm dă Mie
 limba învățaturii, ca să cunosc cînd să cade
 5 a zice cuvîntu. Puse-Mi dimineața, dimi-
 6 neața puse-Mi Mie ureache a auzi. Și învă-
 țătura Domnului Domnului deschide-Mi Mie
 urechile, și Eu nu Mă împoncișăz, nice prices-
 7 cu. Umărul Mieu l-am dat spre bătăi și făl-
 cile Meale spre palme, și obrazul Mieu nu
 8 l-am întors de cătră rușinea scuipiturilor. Și
 Domnul Domnul ajutoriu Mie Îm fu, pentru
 aceea nu M-am înfruntat, ce am pus obrazul
 Mieu ca o piatră tare, și cunoscu că nu Mă
 9 voiu rușina. Căce să apropie Cela ce au
 îndireptat pre Mine. Cine e cel ce să judecă cu
 Mine? Stea împotriva Mea împreună. Și cine
 e cel ce să judecă cu Mine? Apropie-se de
 Mine. Iată, Domnul Domnul va ajuta Mie;
 cine-M va face rău Mie? Iată, toți voi ca o
 haină vă veți vechi și ca cariul va mînce pre
 10 voi. Cine e întru voi cela ce să teame de
 Domnul? Asculte glasul Slugii Lui. Cei ce
 merg întru întunearec și nu iaste lor lumină,
 nădejduiți pre numele Domnului și vă răzi-
 mați pre Domnul. Iată, toți voi foc ardeți și
 11 întăriți para focului; meargeți cu lumina focu-
 lui vostru și cu para carea ați așîțat. Pentru
 Mine s-au făcut aceastea voao, cu mîhnire
 veți adormi.

C A P L I

1 **A**uziți-Mă, ceia ce goniți dreptul și cer-
 cați pre Domnul! Priviți la piatra cea
 întărită carea ați cioplit și la gaura
 2 gropii carea ați săpat. Priviți la
 Avraam, tatul vostru, și la Sarra,
 ceaea ce chinuiaște pre voi; căce unul era, și
 am chemat pre el și l-am blagoslovit pre el și
 3 l-am îndrăgit pre el și l-am înmulțit pre el. Și
 pre tine acum te voiu mîngîia, Sione, și am
 mîngîiat toate pustiile lui, și voiu pune pustiile
 lui ca raiul și ceale de cătră apusurile lui ca
 raiul Domnului; veselie și bucurie afla-vor
 4 întru el, mărturisire și glas de laudă. Ascul-
 tați-Mă, ascultați-Mă, norodul Mieu, și împărați,

cătră Mine luați aminte, căce leage de la Mine
 va ieși și judecata Mea – spre lumina limbilor.
 5 Apropie-se curînd dreptatea Mea și
 va ieși ca o lumină mîntuitoriu Mieu, și la
 brațul Mieu limbi vor nădejdui; pre Mine
 ostroavele Mă îngăduiescu și pre brațul Mieu
 vor nădejdui. Rădicați la ceriu ochii voștri
 6 și priviți la pămînt jos, căce ceriul ca fumul
 s-au întărit și pămîntul ca o haină se va vechi;
 și ceia ce lăcuiesc ca aceastea vor muri, și
 mîntuitoriu Mieu în veac va fi și dreptatea
 Mea nu va lipsi. Auziți-Mă, ceia ce știți
 7 judecata, nărodul Mieu, căruia e leagea Mea
 în inima voastră: nu vă teameț de mustrea
 oamenilor și cu defăimarea lor nu vă biruți,
 Pentru că ca o haină se va mînce de vreamă și
 8 ca lîna să va mînce de molii; iară dreptatea
 Mea în veac va fi, și mîntuirea Mea spre ne-
 muri de neamuri. Scoală-te, scoală-te,
 9 Ierusalime, și te îmbracă cu virtutea brațului
 tău; scoală-te ca den ceputul zilei, ca neamul
 veacului. Au nu ești Tu Cela ce ai cioplit lăți-
 mea rumpînd pre bălaur, nu ești Tu Cela ce
 10 pustiești marea, apa, mulțimea beznii, Ceaea
 ce ai pus adîncurile mării cale de trecătoare
 celor ce să izbăvesc și să mîntuiesc? Pentru
 11 că de Domnul se vor întoarce și vor veni la
 Sion cu veselie și cu bucurie veacinică, pentru
 că pre capul lor – laudă; și veselie îi va apuca
 pre ei, fugit-au durearea și mîhnirea și suspi-
 nul. Eu sînt, Eu sînt Acela ce te mîngîiu!
 12 Cunoaște cine fiind tu te-ai spăimîntat de om
 muritoriu și de fiiul omului, carii ca iarba s-au
 uscat. Și ai uitat pre Dumnezău, Carele
 13 te-au făcut pre tine, pre Cela ce au făcut ceriul
 și au întemeiat pămîntul, și te temeai pururea
 în toate zilele de obrazul mîniei ceia ce necă-
 jaște pre tine, pentru că în ce chip au sfătuit ca
 să te rădice pre tine; și acum unde e mînia
 celui ce te necăjaște? Pentru că mîntuindu-te
 14 tu, nu va sta, nici va zăbovi, și nu va omorî
 spre stricare și nu va lipsi pîinea lui. Căci
 15 Eu – Dumnezăul tău, Cela ce turbură marea și
 sună valurile ei, Domnul Savaoth. Pune-voiu
 16 cuvintele Meale în rostul tău și supt umbra
 mîinii Meale te voiu acoperi, întru care am
 întărit ceriul și am întemeiat pămîntul; și va
 zice Sionul: „Domnul ești Tu!“ Scoală-te,
 17 scoală-te, învie, Ierusalimule, cela ce ai bătut
 den mîna Domnului păharul mîniei Lui,
 pentru că păharul căderii, cupa mîniei ai bătut
 și ai deșărtat. Și nu era cel ce să te mîngîie den
 18 toți fiii tăi carii ai născut, și nu era cela ce să te
 apuce de mîna nici den toți fiii tăi carii ai înăl-
 țat. Pentru aceea aceastea-s împotriva ție –
 19 cine se va mîhni pre tine? Cădeare și zdrobire,
 foamete și sabie. Cine te va mîngîia? Fiii tăi –
 20

ceia ce-s lipsiți, ceia ce dorm pre marginea a toată ieșirea, ca o sfeclă jumătate fiartă, cei plini de mînia Domnului, slobonogiți 21 pren mînia Domnului Dumnezău. Pentru aceea ascultă, smerită și îmbătătată, nu de vin! 22 Așa zice Domnul Domnul Dumnezău, Cea ce judecă pre nărodul Lui: „Iată, am luat den mîna ta păharul căderii, cupa mîniei Meale, și 23 nu vei mai adaoge încă a-l bea! Și voui da pre el în mîinile celor ce au năpăstuit pre tine și celor ce au smerit pre tine, carii au zis sufletului tău: ‘Pleacă-te, pentru ca să trecem!’ Și ai pus tocma cu pămîntul ceale den lăuntru ale tale afară la cei ce merg alătura“.

CAP LII

1 **R**ădică-te, rădică-te, Sionule, îmbracă ă virtutea ta, Sionule, și tu îmbracă mă- rirea ta, Ierusalime, cetatea cea sfin- tă! Nu va mai adaoge a trece pren 2 tine neobrezuit și necurat. Scutură țărîna și te scoală, șazi, Ierusalime; dezbracă legătura gîtului tău, cea robită, fata Sionu- 3 lui. Căci acestea zice Domnul: „În dar v-aț vîndut și nu cu argint vă veți răscumpăra“. 4 Căci așa zice Domnul Domnul Dumnezău: „La Eghiptet au pogorît norodul Mieu mai nainte ca să nemernicească acolo, și la asi- 5 riani cu sila s-au adunat. Și acum ce va fi aicea? – acestea zice Domnul: Căci s-au luat norodul Mieu în dar, mirați-vă și văietați-vă; – acestea zice Domnul: Pren voi pururea numele Mieu să blastemă întru limbi. 6 Pentru aceea va conoaște norodul Mieu numele Mieu, în ziua aceea, căci Eu sînt 7 Acela ce grăiesc, de față sînt“. Ca ceasul preste munți, citu-s de înfrumusețate picioa- rele celor ce binevestesc auzirea păcii, ca cel ce binevesteaște ceale bune, că auzită va face mîntuirea ta, zicînd Sion: „Împărăți-va ție 8 Dumnezău!“ Căci glasul celor ce păzesc pre tine s-au înălțat și cu glasul împreună se va veseli, căci ochi cătră ochi vor vedea cînd 9 va milui Domnul pre Sion. Strige veselie împreună pustiile Ierusalimului, căci au miluit 10 Domnul pre el și au mîntuit Ierusalîmul. Și va descoperi Domnul brațul cel sînt al Lui înaintea tuturor limbilor, și vor vedea toate marginile pămîntului mîntuirea cea de la 11 Dumnezăul nostru. Depărtați-vă, depărta- țî-vă, ieșiți de acolo și de necurat să nu vă atingeți, ieșiți den mijlocul lui, osebiți-vă, ceia 12 ce purtați unealtele Domnului. Căci nu cu turburare veți ieși, nici cu fugă veți merge, pentru că va merge înaintea voastră Dom- nul, Cea ce vă adună pre voi, Dumnezăul 13 lui Israil. Iată, va priceape Fiul Mieu, și Se va înălța și Se va mări și Se va rîdica

foarte. În ce chip se vor spămînta asupra 14 Ta mulți – așa se va necinsti de cătră oameni chipul Tău și direapta Ta de fiii oamenilor – Așa se vor mira limbi multe de El, și vor ținea 15 împărați gura lor, căci căroro nu s-au vestit pentru Dînsul vor vedea, și cei ce n-au auzit vor priceape.

CAP LIII

Soamne, cine au crezut auzului 1 nostru? Și brațul Domnului la cine s-au descoperit? Vestit-am ca un 2 copil înaintea Lui, ca rădăcina în pămînt sătos; nu iaste chip la El, nici mărire; și văzum pre El, și nu avea chip, nici frumsește. Ce chipul Lui – necinstit și lip- 3 sit mai mult decît toți fiii oamenilor, om întru rană fiind și știind a purta boală, căci s-au întors fața Lui, să necinsti și nu se socoti. Acesta păcatele noastre poartă și pentru noi 4 Să chinuiaște, și noi am gîndit a fi El în dureare și în rană de Dumnezău și în patimă rea. Și El Să răni pentru păcatele noastre 5 și Să bolnăvi pentru fărădelegile noastre; învățătura păcii iaste noao întru El, cu rana Lui noi ne-am vindecat. Toți ca niște oi 6 ne-am rătăcit, om pre calea lui rătăci, și Dom- nul L-au dat pre El păcatelor noastre. Și 7 El, pentru căci e chinuit, nu deșchide gura Lui; ca o oaie spre junghiare să aduse și ca mielul înaintea celui ce tunde, fără de glas, așa nu deșchide gura Lui. Cu smerenie jude- 8 cata Lui s-au rîdicat; rudenia Lui cine o va povesti? Căci să rîdică de la pămînt viața Lui, de la fărădelegile norodului Mieu adusu-s-au 9 la moarte. Și voui da pre cei răi în loc de îngroparea Lui și pre cei avuți în loc de moar- tea Lui, căci fărădeleage n-au făcut, nici ficle- șug în gura Lui. Și Domnul va să-L cură- 10 țască pre El de rană; de veți da pentru păcat, sufletul vostru vedea-va sămîntă îndelungată cu viață. Și va Domnul cu mîna Lui ca să 11 ia de la durearea sufletului Lui, să arate Lui lumină și să zidească cu înțeleagerea, să îndi- repteze pre Cel drept, Cel ce bine lucrează la mulți, și păcatele lor Acesta le va purta. Pentru aceea Acesta va moșteni pre mulți și 12 prăzile celor tari va împărți, pentru carea s-au dat la moarte sufletul Lui, și întru cei fără de leage să socoti; și El păcatele multora au suferit și pentru fărădelegile lor S-au dat.

CAP LIV

Veselește-te, stearpo, ceaea ce nu 1 naște, rumpe și strigă, ceaea ce nu chinuiești, căci mulți sînt fiii pustiui- lui, mai virtos decît ai ceia ce are pre bărbat, pentru că zise Domnul. Lărgaște locul cortului tău și pieile gar- 2

durilor tale înfige-le, nu te scumpi; lungeaște
 3 funile tale și țărșii tăi întăreaște! Încă în
 na dreapta și în na stînga întinde, și sămînța
 ta limbi va moșteni, și cetăț pustii vei sălăș-
 4 lui. Nu te teame căci te-ai rușinat, nici să te
 înfrunzezi căci te-ai ocărit, căci rușine veaci-
 nică vei uita și ocara văduvirii tale să nu mai
 5 pomenști încă. Căci domnul Cela ce te
 face pre tine e, Domnul Savaoth – numele
 Lui; și Cela ce au mîntuit pre tine Acesta e,
 Dumnezeul lui Israil la tot pămîntul să va che-
 6 ma. Nu ca o muiare părăsită și cu puțin
 suflet chemat-au pre tine Domnul, nici ca o
 muiare den tinireate urită, zise Dumnezeul
 7 tău. Puțină vream te lăsaiu, și cu milă
 8 mare te voiu milui. Cu mînie puțină am
 întors fața Mea de cătră tine, și cu milă veaci-
 nică te voiu milui, zise Cel ce te-au izbăvit,
 9 Domnul. De la apa cea de la Noe aceasta Îm
 iaste, precum am jurat cătră el în vreamea
 aceea pămîntului, să nu se mînie pre tine
 10 încă, nici cu înfricoșarea ta. Munții a să
 premeni, nici dealurile tale să vor mai clăti,
 așa nici cea de la Mine milă ție va lipsi, nici
 făgăduința păcii Meale nu se va muta, pentru
 11 că au zis „Blînd – ție“ Domnul. Smerită și
 neașăzată, nu te mîngîiaș; iată, Eu gătesc ție
 anthrax – piatra ta, și temeaiile tale – zamfir.
 12 Și voiu pune zăbrealele tale iaspin, și porțile
 tale pietri, de cristal pietri, și curtea ta pietri
 13 alease. Și pre toți fiii tăi învățaș lui Dumne-
 14 zeu și întru multă pace – fiii tăi. Și cu direp-
 tate te vei zidi, fericindu-te de cei strămbi, și
 nu te vei teame, și groază nu se va apropia ție.
 15 Iată, nemearnici vor veni pren Mine și vor
 lăcui lîngă tine, și spre tine vor pribegi.
 16 Iată, Eu te-am zidit pre tine, nu ca faurul
 suffînd în căție cărbunii și scoțînd vas la lucru;
 17 și Eu te-am zidit, nu la peire a te strica. Tot
 vasul făcut spre tine nu se va spori, și tot gla-
 sul să va scula spre tine la judecată; pre toți
 pre ei vei birui, și vinovații tăi fi-vor într-însa.
 Iaste moștenire celor ce slujăsc Domnului, și
 voi Mie veți fi direpți, zice Domnul.

CAP L V

1 eia ce sînteț însătoșăț, păsaș la apă; și
 cîți n-aveș argint, mergînd cumpăraș
 și mîncaș, și meargeș și cumpăraș fără
 de argint și fără preț vin și seu.
 2 Dirept ce cinstiș argintul nu în piine?
 3 Și truda voastră nu spre săturare? Asculta-
 țăț-Mă, și veți mînca ceale bune și să va desfăta
 întru bunătăți sufletul vostru. Luați aminte
 cu urechile voastre și urmași căilor Mea-

le. Ascultați-Mă, și va trăi întru bunătăți
 sufletul vostru. Și voiu pune voao făgăduință
 veacinică ceale curate ale lui David, ceale cre-
 dincioase. Iată, mărturie în limbi am dat
 4 pre el, biruitoriu și poruncitoriu limbilor. Iată,
 5 limbi carele n-au știut pre tine chema-te-vor,
 și noroadele carele nu știu pre tine spre tine
 vor pribegi, pentru Domnul Dumnezăul tău și
 Sfîntul lui Israil, căci au mărit pre tine.
 6 Cerați pre Domnul și, aflînd pre El, che-
 mați-L. Și cînd S-ar apropia de voi, Să lase
 7 cel necurat căile lui și omul fără de leage sfaturile
 lui și să să întoarcă cătră Domnul, și să
 va milui, și cătră Dumnezăul vostru, căce
 8 întru mult va lăsa păcatele voastre. Pentru
 că nu-s sfaturile Meale ca sfaturile voastre,
 nici căile Meale ca căile voastre, zice Dom-
 9 nul. Ce în ce chip iaste depărtat ceriul de
 pămînt, așa e depărtată calea Mea de cătră
 căile voastre și cugetele voastre de la cugetul
 10 Mieiu. Pentru că în ce chip s-ar pogorî
 ploaia au zăpada de la ceriu și nu se va
 întorce pînă unde va îmbăta pămîntul și să va
 topi și va răsări și va da sămînță celui ce
 11 samănă și piine la mîncare, Așa va fi cuvîn-
 tul Mieiu, carele va ieși den gura Mea, nu se va
 întoarce cătră Mine deșărt pînă unde să vor
 săvirși oricîte am vrut, și voiu spori căile tale
 12 și poruncile Meale. Pentru că cu veselie
 veți ieși și cu bucurie vă veți învăța; pentru că
 munții și dealurile vor sălta, așteptînd pre voi
 cu bucurie, și toate leamnele țarinii să vor lovi
 13 cu stîlpările, Și în loc de paporă să va sui
 chiparos, și în loc de măceș să va sui mirsina;
 și va fi Domnul în nume și în semnu veacinic
 și nu va lipsi.

CAP L V I

 ceasta zice Domnul: „Păziți judecata
 și faceți direptate, pentru că s-au
 apropiat păharul Mieiu a veni și mila
 Mea a să descoperi“. Fericit băr-
 2 batul carele face aceastea și omul
 care să ține de eale, și păzînd sîmbetele a nu le
 spurca, și păzînd mînilie lui, ca să nu facă
 strămbătăți. Nu zică cel striin de neam, cel
 3 ce e aproape cătră Domnul, zicînd: „Cu osă-
 bire mă va osăbi poate fi pre mine Domnul de
 la norodul Lui!“ Și nu zică scopitul că „Lemnu
 sînt eu secl!“ Că aceastea zice Domnul hadi-
 4 milor, că „De vor păzi sîmbetele Meale și vor
 aleage ceale ce Eu voiu și să vor ținea de făgă-
 duința Mea, da-voiu lor în casa Mea și în zidul
 Mieiu loc numit, mai bun decît fii și feate; Nu-
 5 me veacinic voiu da lor și nu va lipsi. Și celor
 6 aleși striini de fealiu, ceia ce sînt lîngă Domnul a
 slujirea Lui și a iubi numele Domnului, ca să fie
 Lui spre robi și roabe, și pre toți ceia ce păzesc

simbetele Meale, să nu le spurce, și pre cei ce
 7 să țin de făgăduința Mea, Băga-i-voiu pre
 dinșii la muntele cel sfânt al Mieui și voiu veseli
 pre ei în casa rugii Meale; arderile-de-tot ale
 lor și jirtvele lor fi-vor priimate pre jirtăvnicul
 8 Mieui, pentru că casa Mea casă de rugă să va
 chema la toate limbile“. Zise Domnul, Cea
 ce adună pre cei răsipiți ai lui Israil, că „Voiu
 9 aduna preste el adunare“. Toate hiarăle
 ceale sălbateci, veniți, mîncați, toate hiarăle
 10 dumbrăvii. Vedeți că au orbit toți, n-au
 cunoscut; toți cîinii – năuci, nu vor putea
 lătra, visînd așternutul, iubind adormita.
 11 Și cîinii – fără rușine la suflet, neștiind sațul;
 și sînt hicleani, neștiind înțeleagerea; toți la
 12 căile lor au urmat, fieștecarele după a lui pri-
 sosire pre marginile lui: „Venit, să luăm
 vin și să ne îmbătăm beție! Și va fi ca această
 zi, mîine, mare împrejurul tău“.

CAP LVII

Sînt de tare vedeți cum dreptul au perit,
 și nici un om priimește la inimă, și
 bărbați direpți să rîdică, și nimeni nu
 priceape, pentru că de cătră fața
 2 strîmbătății să rîdică dreptul. Fi-va
 în pace îngroparea lui, rîdicatu-s-au den mij-
 3 loc. Și voi vă apropiați aicea, fii fără
 de leage, sămînța celor preacurvari și a
 4 curvei. Întru cine v-aș desfătat? Și spre
 cine aș deșchis gura voastră? Și asupra cui aș
 5 slobozit limba voastră? Nu sînteți voi fiii pier-
 zării, sămînță necinstită, Ceia ce să roagă
 6 la idoli supt copaci deși, junghind pre fiii lor în
 văi, în mijlocul pietrilor? Aceaea țî-e partea,
 acesta e sorțul tău! Și acelora ai vărsat turnări
 și acestora ai adus jirtve. Pre aceștea dară nu
 7 Mă voiu urgisi? – zice Domnul. Pre munte
 nalt și rîdicat, acolo e așternutul tău, și acolo
 8 ai suit jirtvele tale. Și denapoia stîlpilor ușii
 tale pus-ai pomeniri; gîndii ai că de te vei
 depărta de la Mine, mai mult ceva vei avea.
 9 Iubiș pre ceia ce dormu cu tine Și ai mulțit
 curvia ta cu ei și mulți ai făcut pe cei departe
 de la tine. Și ai trimis soli preste hotarăle tale,
 10 și te întorseși și te-ai smerit pînă la iad. Cu
 multe căile tale ai ostenit, și n-ai zis: „Înceta-
 voiu, întărindu-Mă“, căci ai făcut aceastea,
 11 pentru aceaea nu te-ai rugat Mie. Tu de
 care te-ai temut te-ai înfricoșat, și M-ai min-
 țit, și nu ți-ai adus aminte de Mine, nici M-ai
 luat în cuget, nici la inima ta? Și Eu, văzînd
 12 pre tine, trec cu vederea, și de Mine nu te-ai
 temut. Și Eu voiu vesti dreptatea ta și realele
 13 tale, carele nu vor folosi ție. Cînd vei striga,
 scoată-te den necazul tău! Pentru că pre aceș-

tea toți vîntul îi va lua și-i va duce volbura.
 Iară ceia ce să țin de Mine agonisi-vor pămînt
 și vor moșteni măgura cea sfîntă a Mea. Și
 14 vor grăi: „Curățit de cătră fața lui căile și rădi-
 caș împiedecări den calea nărodului Mieui“.
 Aceastea zice Cel Preafînt, Cea ce întru înăl-
 15 țimi lăcuiaște veacul, Sfînt întru sfînți e
 numele Lui, Domnul Preanalt întru sfînți
 odihnindu-Se și la cei cu puțin suflet dînd
 multă îngăduință și dînd viață la cei zdrobiți
 cu inima: „Nu în veac voiu izbîndi pre voi,
 16 nici pururea Mă voiu urgisi spre voi, pentru
 că duhul de la Mine va ieși și suflarea toată Eu
 am făcut. Pentru puțin oarece păcat am
 17 mîhnit pre el și l-am lovit pre el și Mi-am
 întors fața Mea de la el, și să mîhni și mearse
 trist în căile lui. Căile lui am văzut și am
 18 vindecat pre el și am mîngîiat pre el și am dat
 lui mîngîiare adevărată, Pace preste pace
 19 celor departe și celor aproape fiind“. Și zise
 Domnul: „Vindeca-voiu pre ei! Și cei
 20 strîmbi așa se vor bate de valuri, și a să odihni
 nu vor putea. Nu iaste a să bucura celor ne-
 21 curaș“ – zise Dumnezău.

CAP LVIII

Strigă cu putere și nu te conteni, ca o
 1 trimbiță naltă glasul tău și vestește
 nărodului Mieui păcatele lor și casei
 2 lui Iacov fărădelegile lor. Pre Mine
 den zi în zi ei Mă caută și a cunoaște
 3 căile Meale pohtesc; ca un norod făcînd
 dreptate și judecata Dumnezăului lui nepără-
 sind, Îm ceru acum judecată dreaptă și a să
 4 apropia de Dumnăzău pohtesc, Zicînd: „Ce
 e, căci am postit și n-ai văzut? Smerit-am
 5 sufletele noastre și n-ai conoscut?“ Pentru
 că în zilele posturilor voastre aflați voiele
 voastre și pre toți cei de supt mîinile voastre îi
 6 asupriți. Spre judecări și sfăzi postiți și
 bateți cu pumni pre cel smerit; drept ce-M
 7 postiți, ca astăzi a să auzi întru strigare glasul
 vostru? Nu acest post și zi am ales Eu a
 8 smeri omul sufletul lui; nici de vei îndupleca
 ca un belciug grumazul tău și sac și cenușă vei
 9 aștearne supt tine, nici așa veți chema post
 priimit. Nu ca acest post am ales, zice
 10 Domnul, ce dezleagă toată legătura strîmbă-
 țării, dezleagă îndărătnicile silnicilor, schim-
 11 bări trimite pre cei surpați întru slobozire, și
 toată adunarea ta de scrisoare nedireaptă
 12 sparge-o. Dumică la cel flămînd pîinea ta și
 13 pre săracii cei fără de acoperemînt bagă-i în
 casa ta; de-l vei vedea gol, îmbracă-l, și den
 rudele semenției tale să nu treci cu vedea-
 rea. Atuncea se va ivi de timpuriu lumina ta,
 și vindecările tale curînd vor răsări, și va mear-

ge înaintea ta dreptatea ta și mărirea lui
 9 Dumnezeu te va cuprinde. Atuncea vei
 striga, și Dumnezeu va asculta pre tine; încă
 grăind tu, va zice: „Iată, de față sîntu!“ De vei
 lua de la tine legătura și întinderea de mîna și
 10 graiul răpștirea, Și vei da celui flămînd pîi-
 nea den sufletul tău și sufletul smerit vei
 sătura, atuncea va răsări întru întunearec
 lumina ta, și întunearecul tău – ca amiazăzi.
 11 Și va fi Dumnezeul tău cu tine împreună
 pururea, și te vei sătura în ce chip poșteaste
 sufletul tău. Și oasele tale se vor îngrășa și vor
 fi ca o grădină îmbătîndu-se și ca un izvor pre
 carele nu l-au părăsit apa; și oasele tale ca
 iarba vor răsări și se vor îngrășa, și vor moș-
 12 teni neamuri den neamuri. Și se vor zidi ție
 ceale pustii veacinice, și vor fi temeaiile tale
 veacinice neamurile neamurilor; și te vei
 chema ziditoriu de îngrădire, și cărările tale
 13 ceale de pren mijloc vei înceta. De vei în-
 toarce piciorul tău de la sîmbete, ca să nu faci
 voile tale în ziua cea sfîntă, și vei chema sîm-
 betele gingașă, sfinte Dumnezeului tău, și nu
 vei rîdica piciorul tău spre lucru, nici vei grăi
 14 cuvînt cu urgie den gura ta, Și vei fi nădej-
 duind pre Domnul, și te va sui preste bunătă-
 țile pămîntului, și te va hrăni, moștenirea lui
 Iacov, tăfîne-tău, pentru că gura Domnului au
 grăit acestea.

CAP LIX

1 **A**u nu poate mîna Domnului a mîntui?
 Au îngreuiat-au ureachea Lui ca să
 2 nu asculte? Ce păcatele voastre
 osebesc întru mijlocul vostru și întru
 mijlocul lui Dumnezeu, și pentru
 păcatele voastre au întors fața despre voi,
 3 ca să nu vă miluiască. Pentru că mînil
 voastre pîngărite-s cu sînge și deagetele
 voastre întru păcate; și buzele voastre au
 grăit fărădeleage și limba voastră strîmbătate
 4 cugetă. Nimeni nu grăiaște direapte, nici
 iaste judecată adevărată; nădejduiesc pre
 ceale deșarte și grăiesc deșarte, căci nasc
 5 dureare și fată fărădeleage. Oaole aspide-
 lor au spart și pînza păianjănelui țes, și cel ce
 va să mănînce den oaole lor, sfărîmînd vîrfu,
 6 află într-însul și vasilisc. Pînza lor nu va fi
 ca haina, nici să vor îmbrăca den faptele lor,
 pentru că lucrurile lor sînt lucrurile fărădele-
 7 gii. Și picioarele lor spre vicleșug aleargă,
 grabnici sînt a vărsa sînge; și gîndurile lor –
 gînduri de ucideri, zdrobire și chinuire – în căile
 8 lor. Și calea păcii nu o știu, și nu iaste judecată
 întru căile lor, pentru că cărările lor stricate-s,
 9 carele urdină, și nu știu pacea. Pentru aceea
 depărtă-se judecata de la ei, și nu-i va apuca

pre ei dreptatea; îngăduind ei lumina, să făcu
 lor întunearec, așteptînd zorile, fără vreame
 au îmblat. Pipăi-vor ca orbii păreatele, și 10
 ca și cînd n-ar avea ochi vor pipăi; și vor
 cădea întru amiazăzi ca întru amiazănoapte,
 ca și cînd ar muri. Suspina-vor ca ursul și 11
 ca porumbața împreună vor merge; îngă-
 duit-am judecată și nu iaste mîntuire, departe
 s-au depărtat de la noi. Pentru că multă e 12
 fărădeleagea noastră înaintea Ta, și păcatele
 noastre s-au împoncișat noao; pentru că fără-
 delegile noastre-s întru noi, și strîmbătățile
 noastre am cunoscut. Păgînit-am și am 13
 mînșit și ne-am depărtat denapoia Dumne-
 zeului nostru, grăit-am strîmbătăți și n-am
 ascultat, nășteam și cugetam de la inema
 noastră cuvinte strîmbe. Și am depărtat în- 14
 dărăt judecata, și dreptatea departe stă,
 Căci să cheltui întru căile lor adevărul, și pren 15
 cale direaptă nu putea ca să treacă. Și adevă-
 rul s-au rădicat, și au mutat cugetul lor a înțe-
 leage. Și văzu Domnul și nu-I plăcu Lui, 16
 căci nu era judecată. Și văzu și nu era om, și
 socoti și nu era cel ce să sprejenească, și-i
 apără pre ei cu brațul Lui și cu milostenia i-au
 întărit. Și Să îmbracă cu dreptatea ca cu o 17
 za și puse misurca mîntuirii în cap; și Să
 îmbracă în haină de izbîndire și cu veșmîntul
 Lui, Ca răsplătînd răsplătire – ocară împo- 18
 trivnicilor. Și să vor teame cei de la apus de 19
 numele Domnului și cei de la răsăriturile soa-
 relui de numele cel slăvit, pentru că va veni ca
 un rîu sîlnic urgia de la Domnul, veni-va cu 20
 mînie. „Și va veni pentru Sion Cel ce izbă-
 veaște și va întoarce necurățiile de la
 Iacov. Și aceasta e lor cea de la Mine făgă- 21
 duiță – zise Domnul: Duhul Mieu, Carele
 iaste preste tine, și graiurile Meale, carele am
 dat în gura ta, nu vor lipsi den gura ta și den
 gura sămenției tale – pentru că zise Domnul –
 de acum și în veac“.

CAP LX

1 **L**uminează-te, luminează-te, Ierusa-
 lime, pentru că vine lumina ta, și
 mărirea Domnului preste tine au răs-
 2 sărit! Iată, întunearec va acoperi
 pămîntul, și negură – preste limbi; și
 preste tine Să va arăta Domnul, și mărirea
 Lui asupra ta să va ivi. Și vor merge îm- 3
 păraț cu lumina ta și limbi cu strălucirea ta.
 Rîdică ochii tăi împrejur și vezi adunați pre toți 4
 fiii tăi; venit-au toți fiii tăi de departe, și featele ta-
 le preste umăr să vor rîdica. Atuncea vei ve- 5
 dea și te vei veseli și te vei înfricoșa și te vei spă-
 mînta cu inima, căci să va premeni întru tine

6 avuția mării și a limbilor și a năroadelor. Și vor veni ție cirezi de cămile, și te vor acoperi pre tine cămilele Madiamului și Ghifarului; toți de la Sava vor veni, aducînd aur și tămîie; vor aduce și piatră cinstită, și mîntuirea Domnului vor binevesti. Și toate oile Chidarului să vor aduna ție, și berbecii Naveothului veni-vor ție, și să vor aduce priimite preste jîrtăvnicul Mieui, și casa rugii Meale să va
8 mări. Și cine-s aceștea – ca norii zboară și
9 ca porumbițele cu puii? Pre Mine ostroavele Mă așteptară și corăbiile la Darsis dențiu, să aducă pre fiii tăi de departe, și argintul și aurul lor împreună cu ei, și pentru numele Domnului cel Sfînt, și pentru că Sfîntul lui
10 Israil mărit iaste. Și vor zidi cei striini de rudă zidurile tale și împărații lor vor dvori ție, că pentru mînia Mea te-am lovit pre tine și
11 pentru milă te-am iubit pre tine. Și să vor deschide porțile tale pururea, ziua și noaptea nu să vor închide, ca să să aducă cătră tine putearea limbilor, și împărații lor aducîndu-se.
12 Pentru că limbile și împărații carii nu vor sluji ție vor peri, și limbile cu pustiire să vor pustii.
13 Și mărirea Livanului cătră tine va veni, cu chiparos și cu molidvu și cu chedru împreună să cinstească locul cel sfînt al Mieui,
14 și locul picioarelor Meale voiui mări. Și vor merge cătră tine temîndu-se fiii celor ce au smerit pre tine și te-au întăritat pre tine, și te vei chema Cetatea Domnului, Sionul Sfîntului
15 [lui] Israil. Pentru căci te-ai făcut tu părăsit și urît, și nu era cel ce să-ți ajute, și te voiui pune bucurie veacinică veseliei întru neamurile neamurilor. Și vei suga laptele limbilor și avuția împăraților vei mînca; și vei cunoaște că Eu sînt Domnul, Cel ce mîntuiescu pre tine și Cel ce te scoțu pre tine, Dumnezăul
17 lui Israil. Și pentru aramă aduce-ț-voiui aur, și pentru fier aduce-ț-voiui argint, și pentru leamne aduce-ț-voiui aramă, și pentru pietri – fier. Și voiui da boiarii tăi în pace și pre
18 socotitorii tăi întru dreptate; Și nu să va auzi încă strîmbătate în pămîntul tău, nici zdrobire, nici chinuire în hotarale tale, ce să va chema mîntuire zidurile tale, și porțile tale cioplitură.
19 Și nu va fi ție încă soarele spre lumina zilei, nici răsăritul lunii va lumina noaptea ta, ce va fi ție Domnul lumină veacinică și Dumnezău – mărirea ta. Pentru că nu va apune soarele ție, și luna nu-ț va lipsi; pentru că va fi ție Domnul lumină veacinică și să vor împlea
21 zilele plîngerii tale. Și norodul tău tot – drept, și pren veac vor moșteni pămîntul, păzind răsăditura, faptele mînilor Lui spre

mărire. Cel împuținat fi-va întru mii și cel 22
mai mic întru limbă mare; Eu, Domnul, după
vreame aduna-i-voiui pre ei.

CAP LXI

Duhul Domnului – preste Mine, pentru 1
Care M-au unsu; a binevesti săracilor
M-au trimisu, a vindeca pre cei zdrobiți cu inima, a propovedui celor
robiți iertare și celor orbi vedea, 2
A chema an Domnului priimit și zi de răsplătire, a mîngîia pre toți ceia ce plîngu; Să să 3
dea la cei ce plîngu Sionul, să dea lor mărire
pentru cenușă, unsoare de veselie celor ce plîngu, podoabă mării în loc de duh de trîndăvie; și să vor chema neamurile dreptății, sădirea Domnului spre mărire. Și vor zidi
4 pustiile veacinică, ceale pustiite mai nainte vor rădica; și vor înnoi cetăți pustii, pustiite în
5 neamuri. Și vor veni de alte neamuri păs-cînd oile tale, și striini de fealiu – plugari și viari. Iară voi preoții Domnului vă veți
6 chema, slujitori Dumnezăului vostru grăi-se-va voao; tăria limbilor veți mînca de tot și cu avuția lor vă veți minuna. Așa de al doilea vor
7 moșteni pămîntul, și veselie veacinică – preste capul lor. Pentru că Eu sînt Domnul, Cela ce iubescu dreptatea și urăscu jahul
8 den strîmbătate; și voiui da truda lor dreptilor și făgăduința veacinică voiui spune lor. Și
9 să va cunoaște întru limbi sămînța lor și fiii lor în mijlocul năroadelor; tot carele va vedea pre
10 ei va cunoaște pre ei, căci aceștea-s sămînță blagoslovită de Dumnezău, Și cu veselie se
11 vor veseli spre Domnul. Să să bucure sufletul Mieui spre Domnul, pentru că îmbracă pre Mine cu haină de mîntuire și cu cămașă de veselie, ca unui ginere puse Mie mitră și ca pre o nevastă Mă împodobi cu podoabă. Și
11 ca un pămînt crescînd floarea lui și ca o grădină ce odrăsește sămînțele ei, așa va răsări Domnul Domnul dreptatea și bucuria înaintea tuturor limbilor.

CAP LXII

Dentru Sion nu voiui tăcea și pentru 1
Ierusalim nu voiui părăsi, pînă unde va ieși ca o lumină dreptatea Mea și mîntuirea Mea ca o făclie va arde.
2 Și vor vedea limbile dreptatea ta și
toți împărații mărirea ta, și te va chema pre tine numele tău cel nou, carele va numi Domnul pre el. Și vei fi cununa frumuseații în
3 mîna Domnului și diadima împărăției în mîna Dumnezăului tău. Și nu încă te vei chema
4 „Părăsită“ și pămîntul tău încă nu se va chema „Pustiu“, pentru că ție se va chema „Voia Mea“ și pămîntul tău „Lăcuit“, căci va binevoi Domnul întru tine și pămîntul

5 tău se va lăcui-împreună. Și ca cînd ar lăcui
tînăr cu fecioară, așa vor lăcui fiii tăi îm-
preună cu tine; și va fi în ce chip se va veseli
6 ginerele pentru mireasă, așa Se va veseli
Domnul spre tine. Și preste zidurile tale,
Ierusalime, pus-am strejari toată ziua și toată
noaptea, carii pînă la săvîrșit nu vor tăcea
7 pomenind pre Domnul. Pentru că nu iaste cu
voi depotrivă, De te vei îndirepta, Ierusa-
8 lime, și vei face semeție pre pămînt. Ju-
ră-Se Domnul asupra direapteii Lui și asupra
vîrtuteii brațului Lui, și „De voi da încă grîul
tău și mîncările tale vrăjmașilor tăi, și de vor
9 bea încă fii streini vinul tău, spre carele ai
ostenit. Ce numai cei ce au adunat vor
mînca pre eale și vor lăuda pre Domnul, și
ceia ce le-au adunat bea-vor pre eale întru
10 lăcașale ceale sfînte ale Meale“. Meargeți
pren porțile Meale și faceți cale nărodului
Mieu și pietrile ceale den cale lepădați-le,
11 rădicați semn la limbi. Pentru că, iată,
Domnul au făcut auzit pînă la marginea pămîntului:
„Ziceți feații Sionului: ‘Iată, Mîntui-
toriuul ție vine, avînd plata Lui cu El și lucrul
12 Lui înaintea feații Lui’“. Și va chema pre el
„Nărod sfînt, mîntuit de Domnul“, și tu te vei
chema „Cercată Cetate“, și nu „Părăsită“.

CAP LXIII

1 ine e Acesta, Carele au venit de la
Edom, rușăta hainelor – de la Vosor?
Acesta e înfrumusețat întru podoaba
Lui, strigă cu vîrtute: „Eu vorovesc
direptate și judecata mîntuirii“.

2 Pentru căci hainele Tale sînt roșii și îmbrăcă-
3 mintele Tale ca de la un teasc călcat? „Plin
călcat de tot, și dentru limbi nu iaste om cu
Mine, și i-am călcat pre ei cu mînia Mea și
zdrobiu pre ei ca pămîntul, și aduș sîngele lor
4 la pămînt, și toate îmbrăcămintele Meale am
pîngărit. Pentru că zi de răsplătire veni
asupra lor, și anul răsкупărării iaste de
5 față. Și căutaiu, și nu era ajutoriu; și soco-
tuiu, și nimeni nu sprejieniia; și au mîntuit pre
6 ei brațul Mieu, și mînia Mea sosi. Și-i căl-
caiu pre ei cu mînia Mea și aduș sîngele lor la
7 pămînt“. Mila Domnului pomeniiu, bună-
tățile Domnului întru toate, carele noao răs-
plăteaste; Domnul – judecătoriu bun casii lui
8 Israil, aduce noao după mila Lui și după mul-
țimea direptății Lui. Și zise: „Nu – norodul
Mieu? Fiii nu vor defăima“. Și Să făcu lor spre
9 mîntuire. Den tot necazul lor, nu sol, nici în-
ger, ce Sîngur Domnul au mîntuit pre ei, iubind
pre ei, și nu Se îndură de ei; El au răsкупărat
pre ei și i-au luat pre ei și-i înălță pre ei toate zile-
10 le veacului. Iară ei n-au ascultat și întărîta-

ră Duhul cel Sfînt al Lui; și Să întoarse lor
Domnul spre vrajbă, și El au bătut pre ei.
11 Și au pomenit zilele veacinice: unde e Cela ce
au suit den pămînt pre păstoriul oilor? unde e
Cela ce au pus întru ei pre Duhul cel Sfînt?
12 Cela ce au adus cu direapta pre Moisi, brațul
mărireii Lui? Așa au adus pre norodul Tău – să
întări apa de cătră fața lui, să facă Lui nume
veacinic. Adusu-i-au pre ei pren beznă ca
13 pre un cal pren pustie, și n-au ostenit. Și ca
14 dobitoacele pren cîmpi, Să pogori Duh de la
Domnul și-i povăți pre ei; așa ai adus pre
norodul Tău, ca să faci Ție nume de slavă.
15 Întoarce-Te den ceriu și vezi den casa cea
sfîntă a Ta și mărireia Ta; unde iaste rîvnirea
Ta și vîrtuteia Ta? unde iaste mulțimea milei
Tale și îndurările Tale, de ai suferit pre noi?
16 Pentru că Tu ești Părinte noao, căci Avraam
n-au conoscut pre noi, și Israil nu ne-au știut
pre noi, ce Tu, Doamne – Părintele nostru;
17 mîntuiaște-ne pre noi, den ceput numele Tău
preste noi iaste. Ce ne-ai rătăcit pre noi,
Doamne, dentru calea Ta, învîrtoșat-ai ini-
mille noastre ca să nu ne teamem de Tine?
18 Întoarnă-Te pentru robii Tăi, pentru neamu-
rile moștenireii Tale, Ca puțin să moștenim
19 mägura cea sfîntă a Ta, vrăjmașii noștri căl-
cară sfîntirea Ta. Făcutu-ne-am ca den
ceput, cînd n-ai stăpînit pre noi, nici s-au che-
mat numele Tău preste noi.

CAP LXIV

1 e vei deschide ceriul, cutremur va
2 apuca pre munți de cătră Tine, și se
vor topi, În ce chip ceara de cătră
3 fața focului să topeaște. Și va arde foc
pre vrăjmași, și arătat va fi numele
Domnului întru vrăjmași; de cătră fața Ta lim-
4 bilee se vor turbura. Cînd faci ceale slăvite,
cutremur va apuca de cătră Tine munții.
5 Den veac n-am auzit, nici ochii noștri au văzut
dumnezeu afară den Tine și faptele Tale,
6 carele vei face celor ce îngăduiesc milă.
Pentru că va întimpina la cei ce îngăduiesc și
7 la cei ce fac direptatea, și de căile Tale își vor
aduce aminte. Iată, Tu Te-ai mîniat, și noi am
greșit; pentru aceea am rătăcit. Și ne-am
8 făcut ca niște necurați toți noi, ca o cîrpă a ceii
ce are pre sine – toată direptatea noastră; și
am căzut ca frunzele pentru fărădelegile
9 noastre, așa vîntul ne va duce pre noi. Și
nu iaste cela ce va chema numele Tău și cel ce
ș-au adus aminte să să ție de Tine, căci ai
10 întors fața Ta de cătră noi și ne-ai dat pre
noi pentru fărădelegile noastre. Și acum,
Domn, Părinte noao Tu ești, iară noi – tină,
lucurile mînilor Tale toți. Nu Te urgisi pre
noi foarte și nu cu vreamă să pomenești păcate-

le noastre. Și acum, caută, Doamne, că noro-
 10 dul Tău sîntem toți noi. Cetatea Sfîntului
 Tău făcutu-s-au pustie, Sionul ca un pustiu
 11 s-au făcut, Ierusalimul spre blestem. Casa
 sfințirei noastre și mărirea, carea au blagoslo-
 vit părinții noștri, s-au făcut arsă de foc, și
 12 toate ceale slăvite ale noastre au scăzut. Și
 preste toate acestea suferit-ai, Doamne, și ai
 tăcut și ne-ai smerit pre noi foarte.

C A P L X V

Arătat fui la ceia ce pre Mine nu Mă
 cerca, aflaiu-Mă la ceia ce pre Mine
 nu Mă întreba; ziș: „Iată, sînt“, la
 limbă carii n-au chemat numele
 2 Mieu. Întins-am mîinile Meale
 toată ziua cătră nărod neascultătoriu și pri-
 cealnic, carii n-au mers pre cale adevărată, ce
 3 denapoia păcatelor lor. Nărodul acesta,
 cela ce Mă întărită pre Mine înaintea Mea
 pururea, aceștea jîrtvuiesc în grădini și
 tămîiază pre leaspezi dimonilor, care nu
 4 sînt; Și în mormînturi și în peșteri dorm
 pentru vise, ceia ce mănîncă cărnuri de porc
 și zama jîrtvelor, pîngărite-s toate vasele lor;
 5 Ceia ce zic: „Departă de la mine, nu te apro-
 pia de mine, căci curat sînt“; acesta e fumul
 mîniei Meale, foc arde întru el toate zilele.
 6 Iată, iaste scris înaintea Mea: „Nu voiui tăcea,
 pînă unde voiui răsplăti, și voiui răsplăti în
 sînul lor; păcatele lor și ale părinților lor –
 zice Domnul – care au tămîiat preste măguri
 și preste munți M-au ocărit pre Mine, da-voiui
 7 lucrurile lor în sînul lor“. Așa zice Domnul:
 „În ce chip se va afla borboana în strugur și vor
 zice ‘Să nu strice pre ea, căci blagoslovenie
 iaste întru ea’, așa voiui face pentru cela ce-M
 slujăste Mie, pentru acela nu voiui piarde pre
 8 toți. Și voiui scoate cea den Iacov sămînță și
 cea den Iuda, și va moșteni muntele cel sfînt al
 Mieu, și vor moșteni aleșii Mie și robii Mii și
 9 vor lăcui acolo. Și vor fi în dumbravă odăi
 de turme și valea lui Ahor spre odihna cirezil-
 10 Iară voi, cei ce M-aș părăsit și aș uitat muntele
 cel sfînt al Mieu și gătiș diavolului masă și
 11 împleș nărocului turnare, Eu voiui da pre
 voi spre sabie, toți cu jungheare veș cădea,
 căci am chemat pre voi și n-aș ascultat, grăit-am
 și n-aș auzit și aș făcut răul înaintea Mea și
 12 ceale ce nu vream aș ales“. Pentru aceaea
 aceastea zice Domnul: „Iată, ceia ce slujăsc
 Mie vor mînca, și voi veș flămînzi; iată, ceia ce
 13 slujăsc Mie vor bea, și voi veș însăta; Iată,
 ceia ce slujăsc Mie se vor veseli, și voi vă veș
 14 rușina; Iată, ceia ce slujăsc Mie se vor bu-
 cura cu veselie, și voi veș striga pentru durea-
 rea inimii voastre și de zdrobirea duhului vostru
 15 veș văieta-vă“. Pentru că veș părăsi nu-

mele vostru spre săturarea celor aleș ai Mie,
 și pre voi va omorî Domnul, și celor ce slujăsc
 Mie se va chema nume nou, Carele se va 16
 blagoslovi pre pămînt; pentru că vor binecu-
 vînta pre Dumnezăul cel Adevărat, și cei ce să
 jură pre pămînt să jură pre Dumnezău cel
 Adevărat; pentru că vor uita necazul lor cel
 dentîiu, și nu va veni în inima lor; Pentru 17
 că va fi ceriul nou și pămîntul nou, și nu-ș vor
 aduce aminte de ceale de mai nainte, nici va
 veni în inima lor, Ci veselie și bucurie vor 18
 afla întru ea, căci, iată, Eu fac bucurie Ierusa-
 limul și nărodul Mieu veselie. Și Mă voiui 19
 bucura preste Ierusalim și Mă voiui veseli
 preste nărodul Mieu, și nu încă se va auzi
 întru dînsul glas de plîngere, nici glas de stri-
 gare. Nici se va face încă acolo fără de 20
 vreamă și bătrîn, care să nu-ș împle vreamea
 lui; pentru că va fi cel tînăr de 100 de ani, și
 păcătosul – cel ce va muri de 100 de ani și
 blestemat va fi. Și vor zidi case și ei vor 21
 lăcui înlăuntru, și vor răsădi vie și ei vor
 mînca roadele lor și vinul vor bea. Și nu 22
 vor zidi și alții vor lăcui, și nu vor răsădi și alții
 vor mînca; pentru că după zilele lemnului vie-
 ții fi-vor zilele norodului Mieu, pentru că
 lucrurile ostenealelor lor vor vechi. Iară 23
 cei aleș ai Mie nu vor osteni în dășart, nici vor
 face fecior spre osîndă, căci sămînță blagoslo-
 vită de Dumnezău iaste, și fiii lor împreună cu
 ei vor fi. Și va fi mai nainte decît a strigarea 24
 ei Eu voiui asculta lor, încă grăind ei voi zice:
 „Ce iaste?“ Atuncea lupii cu miei să vor 25
 paște împreună, și leul ca boul va mînca paie,
 și șarpele pămînt ca pîinea; nu vor face strîm-
 bătate, nici vor striga preste măgura cea sfîn-
 tă a Mea, zice Domnul.

C A P L X V I

Așa zice Domnul: „Ceriul Mie – scaun, 1
 și pămîntul – supunere picioarelor
 Meale; care casă veș să-M zidiș Mie?
 și care iaste locul odihnirei Meale?
 2 Pentru că toate aceastea le-au făcut
 mîna Mea, și sînt ale Meale toate aceastea“ –
 zice Domnul. Și preste carele voiui privi fără
 numai preste cel smerit și lin și care tremură
 de cuvintele Meale? Iară cel fără de leage, 3
 cela ce-M junghie Mie vișal ca cela ce bate om,
 și cela ce jîrtvuiaște den turmă ca cela ce ucide
 cîine, și cela ce aduce făină de grîu ca sîngele
 de porc, cela ce dă tămîie spre pomenire ca cel ce
 bleastă – și ei au ales căile lor și uriciunile lor,
 carele sufletul lor au voit, Și Eu voiui aleage 4
 batjocurile lor și păcatele lor voiui răsplăti lor;
 căci am chemat pre ei și n-au ascultat pre Mine,
 grăit-am și n-au auzit, și au făcut răul înain-
 tea Mea și carele n-am vrut au ales. Ascultaș 5

cuvintele Domnului, ceia ce tremură de
 cuvîntul Lui; ziceți „frații noștri“ celor ce
 urăsc pre voi și să scîrbesc, pentru ca numele
 Domnului să mărească și să arate întru
 6 veselia lor, și aceia să vor rușina. Glasul
 strigării den cetate, glasul den besearică, gla-
 sul Domnului răsplătind răsplătire celor ce să
 7 împoncișază. Mai nainte de a naște cea ce
 să chinuiaște, mai nainte de ce va veni durea-
 8 rea chinurilor, fugi și născu făt. Cine au
 auzit ca aceasta? și cine au văzut așa? De au
 chinuit pămîntul într-o zi sau de au și născut
 limbă deodată, căci au chinuit și au născut
 9 Sionul copiii lui? Și Eu am dat așteptarea
 aceasta, și n-au pomenit pre Mine, zise Dom-
 nul. Iată, Eu născătoare și stearpă am făcut,
 10 zise mie Dumnezeuul tău. Veselește-te, Ie-
 rusalime, și faceți zbor întru el, toți ceia ce
 iubiți pre el, și cei ce lăcuți pre dînsul, bucura-
 11 țî-vă împreună cu el cu bucurie, toți ciți plîngeți
 preste el, Pentru ca să sugeți și să vă săturați
 de țîța mîngîierii lui, pentru că, sugînd, să vă
 12 desfătați de la întrarea mării lui. Căci
 acestea zise Domnul: „Iată, Eu voi pleca
 spre ei ca un rîu de pace și ca pîraiele înecînd
 mărirea limbilor; copiii lor preste umăr să vor
 13 rădica și pre genuchi să vor mîngîia. Ca și
 cînd pre niștine muma ar mîngîia, așa și Eu
 voi mîngîia pre voi, și în Ierusalim veți mîn-
 14 gîia-vă“. Și veți vedea, Și să va veseli inema
 voastră, și oasele voastre ca iarba vor creaste;
 și cunoscută va fi mîna Domnului celor ce să
 15 tători. Pentru că, iată, Domnul ca focul va
 veni și ca viforul carăle Lui, ca să dea cu mînie
 izbîndire și depărtarea Lui cu pară de foc.
 16 Pentru că cu focul Domnului să va judeca tot
 pămîntul și cu sabia Lui tot trupul; mulți rănîți
 17 vor fi de Domnul. Ceia ce să sfințescu și să
 curățasc la grădini și înaintea ușilor, mîncînd
 carne de porcu și urficiunile și șoarecile, de-
 18 odată să vor mistui, zise Domnul, Și Eu
 faptele lor și gîndul lor știu. Și Eu viu a aduna
 toate limbile și striini, și vor veni și vor
 19 vedea mărirea Mea. Și voi lăsa asupra lor
 sîmnu și voi trimite dentru dînșii mîntuiți la
 limbi, la Tharsis și Fud și Lud și Mosoh și la
 Thuvel și la Elada și la ostroavele ceale
 departe, carii n-au auzit numele Mieu, nici au
 20 văzut mărirea Mea, Și vor vesti mărirea
 Mea întru limbi. Și vor aduce pre frații
 voștri den toate limbile dar Domnului, cu
 cai și cară, cu năsili de mușcoi cu
 umbrare, la sfînta cetate a Ierusalimului, și
 zise Domnul, ca și cînd ar aduce fiii lui Israil

jîrtvele lor Mie cu veselie, cu cîntări la casa
 Domnului. Și dentru ei voi lua preoți și 21
 leviți, zise Domnul. Pentru că în ce chip 22
 ceriul iaste nou și pămîntul nou, carele Eu fac,
 rămîne înaintea Mea, zise Domnul, așa va sta
 sîmînța voastră și numele vostru. Și va fi 23
 lună den lună și sîmbătă den sîmbătă veni-va
 tot trupul a să închina înaintea Mea în
 Ierusalim, zise Domnul. Și vor 24
 ieși și vor vedea oasele oameni-
 lor celor ce au ieșit den po-
 runca Mea; pentru că viar-
 mele lor nu va muri, și
 focul lor nu să va
 stinge, și vor fi
 spre vedea
 la tot trupul.

